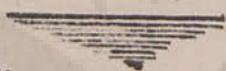

A Dalmadi
Dalmady-család
leszármazása.

Összeállították
Dalmady György
és
Dalmady Sándor.

10. könyvismertési példányban a családta-
god iróimára.

Budapest. 1888.

~~gler~~
H32

Országos Széchényi Könyvtár
OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

403.084

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
II. sz. 455. sz.
1906

Családi pecsétzímerek.

Id. Dalmady István pecsétzímere 1615-ből 121 lapon.

Ifj. Dalmady István p.czimere 1646-ból 155 lap. Dalmady Sándor p.czimere 1681-ből. 178 l.

Dalmady András pecsétzímere 1828-ből. 280 lapon.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

A dalmadi

Dalmady-család

leszármazása.

Országos Széchényi Könyvtár

I rész.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

A Dalmady-család leszármazása.

A dalmadi Dalmady-család, a mint már Nagy János megjegyzi „Magyarország családaiól” írt az ötvenes évben kiadott nevezetes munkájában, Hantvármegye régi családainak egyike, hol kezdően a család nevével adó Dalmad helységet bírta.

A helység e néven „Villa Dalmad” már 1138-ban II. Péter király idejében előfordul, a dalmási püspök Margit prépostnő adomány levelében, melyben a király a prépostnő alapítását, atyjának Álmos hercegnek minévt befűjéri is adományokkal gazdagítja. Egyike annak falvainak, melyek a prépostnő fenntartásához csekélyen, vagy némelyes szolgálattal járulni tartoztak. Mint szolgálmanyos helység, minő viszonyban állt a prépostnőhoz is e löbbi uraihoz, nehéz megállapítani. Még az is kérdés, királyi szabad birtok volt-e, melyre névvel a király adományozási jogát törvény nem korlátozta vagy ártbirtok. Pesty Frigyes a „Magyarországi várispánások története” című munkájában a 28. lapon azt írta, hogy az alapító levelében várföldet nem fordultnak elő, míg máskor ellenkezőleg vélekednek. Annak meg ilyen semmi

nyoma, családí birtok volt-e, s mint ilyen a Dalma-
dy-családnak mitéje is mikor adhatott nevel.-

A helység neve frár év mmlua 1265-ben merül fel
ismét II. Béla király alatt arau adomány leveleiben,
melyben a király a premonstréi sághi manostorának,
a Salár-járás alatt elcsépett alapító levelét megújítja
s a régi határokat megerősíti. A megújításra Márton
bánnal a manoster alapítójának örögye kéri fel a ki-
rályt, s felajánlja Dalmad uszi földjét is (contulit et
terram Dalmad) egyferemind elörorolja a határos hely-
séget. Más adatok szerint a premonstréi párnara
a prépostságot a Hunt-Pármán család alapította 1268
ban s V. Jelaán király 1270-ben a prépostság egyéb kivált-
ságaival arau adománylevelet is helyben hagyja, mely-
ben a Pármán-családból párnaró Márton bán, Hunt-
megyében felvő néhány faluját veszel bort Dalmadtól,
valamint a Tabold pügeten levő birtokait is a pré-
postságnak ajándékozra (A sághi prépostság emlékeze-
te, Kakaorby Jelaántól. Magyar Sion I. kötet 229 lap)
Ez adatok a magánbirtoklás mellett jólnak, de csak a
Hunt-Pármán családól párnaró Márton bán bir-
tollásáról. Övé-volt-e az egész helység, vagy annal csak
egy része, nem tudható. A Dalmany-család birtoklá-
sa is oly bizonytalan mint előbb.

3.
Dalmady István.
1290-1300.

Legrégibb adat a családról III. Endre utolsó királyi király idejéből 1290-1294. ből maradt fenn, midőn a család egyik öre Dalmady Jeluán mint comes és hanti várjobbágy kinnül fele hanti várispánságban.

A mandát evel egyúttal királyi biztositást nyer Szeudi András földjének határjárására. A biztositó levél (Hazarai Adománytár II. kötet 74. lap.) az ipolyvághi comesnek jövedelméhez van kötve. Ebben olvassuk a király, hogy Szeudi András, Kavartzeg nevű, Péter király által adományozott földjének határjellei ismeretlenek által földmentesek, a jövedelméért tehát egy hív embert bizonyítgat biztositásba, a biztositó Dalmady Jeluán comes, ugyanazon várnal (nem hanti meljében) jobbágya, kit a király följárás föld körüljárására biztositott ki, a határbiztositás is francziáidok jelenlétében azt körüljárja, a határköveket, fiamoreim biztositást, a rigiét ^{szorint} felállítja, amennyiben pedig ellenmandátok történnének, az ellenmandátok illő határidőre a király elé idése, az megelődőleg pedig az ellenmandátok neveit, a biztositó határt, a mandátok föld minőségét is minyiségét is a határjellek futását a király elé hívva feltérjessze. — Megemlíti a biztositást Puly friggos is a Magyarországi várispánsági

lörténcté" erimü munkájában a 261. lapon. Az ő elő-
adása szerint Sándi Andriás Kovarszeget magának
érvetelte, melyet Eüloben királyi földnek (terra
castri, scilicet regii) azaz várjöldnek nevez. A vi-
szálpárodó felek megegyeztek, hogy ígyök eldöntésül
választott bíróságra bírrol. A vizsgálat folyamán,
midőn Sándi Andriás, a IV. Béla által neki adományo-
zott Kovarszeg határainak megigazítását kérte, III. And-
rás a határjárásra Palmady Jstván comest, hanti
várjobbágyot küldte ki-

Palmady Jstvánt mindkét adat így mutatja be,
mint comest és mint várjobbágyot: "Comes, Stepha-
nus de Palmad jobbágyo eiusdem castri nostri."
Ekkor járul Nagy Jován adata a "Magyarország család-
jai"-ban, mely szerint Palmady Jstván 1296-ban
is előfordul a királyi család eredeti iktatási ok-
veleiben, melyet a régli convent adott ki, s neve:
Comes Stephanus de Palmad, jobbágyo castri Hont.
Ez is comesnek és várjobbágyul mondja, de világosan
hanti várjobbágyul.

E körülírás némikétséget támaszt állása iránt.
Már a comes is más a várjobbágy. Comes castri annyit
mint várispán, Horváth Mihály szerint (Magyar-
ország története I kötet 206 lap) a várak védelmére és

örökére fűzve az állam főgyűveres népe feje. Kiseb-
 bi nevé főispán, Lincol hatalma azon időben igen
 nagy volt, kiterjedt a hadi és polgári ügyekre is a vár-
 beli jövedelmekre, melynek egy harmada őt illette,
 más kétharmadát pedig mint királyi államjövödel-
 met a királyi fővárosba szállította. Királyi line-
 verésből függött, állása oly tekintélyes volt, hogy az
 többnyire hatalmas főurat töltötte be. Kötelese-
 ge volt a szolgálásban álló fegyveresekkel a királyt
 háborúba kísérni. Orán rendbe tartott, mely-
 nek tagjait uraknak, királyi jobbágyoknak (job-
 bagiones regis) nevezik törvényeink és így a nem-
 zet védelő népét, a királyi nemességet vagyis a
 főnemességet (nobiles servientes regales) rangban
 megelőzte. A várjobbágy (jobbágyó castri) ellenben
 egy alsóbb osztályú védelő rend tagja, főlép a ki-
 rályi várnak, az országok hadperkesetben nagy fan-
 táziájú seregparthoz védelmére. A fent királyi vár-
 jobbágyokat különféle szabadtságokkal ajándékoz-
 ta meg, a várjobbágyokat mintegy alsórendű ne-
 messé léte. Mint várkastánál teljesebb szabadok
 nem voltak, mert hadi szolgálataik kötelezettséggel
 s váraikhoz voltak kötve. Szolgálataik díjául a nem-
 zeti birtokot léperő várföldeket birtak, mindegyik

egy egy darabát, mely az urak is nemcsak teljesen fra-
 had örök birtokáról megkülönböztetésül kirábirakról
 (procuratio) neveztetett, a javáról finna frállott ugyan,
 de mindig hódoltság alatt feleltetve alatt. Kisebbségi or-
 szeptek egyenesen vármegyéknek hívják őket. Ugy ok,
 mint a többi nép (polgárok is a vármegyék) mely a váral-
 hus tartozói hely segebben s földesen lakott, vármegyé-
 nek neveztetett, a vármegyék is ugyan kirábirak ható-
 sága alatt állattak. Pesty Frigyes, a Magyarországi vá-
 rmegyék története" című munkájában az 57-74
 lapokon még részletesebben ír rólok, "Dollak körököl
 jayrol, viadokrol, euresel fiait" mondja egy helyen.
 Másutt pedig így ír: "A XIII. század közepén a ma-
 gyar diplomatika a várjobbágyokat nobiles jobbagi-
 ones castri kezdte emmergetni, és e stílusnak egy-
 soman gyakorlati oldalai is mutatkoztak, mert a
 várjobbágyok királyos értelemben is esetekben esal-
 ugyan nemcsak tekintettel, és így közjagok
 megkülönböztetett várbeli nemeselet (nobiles
 castrensés) egyházi nemeselet (nobiles ecclesiae)
 és orjákos nemeselet (nobiles regni servientes regis).
 A nemes várjobbágyok birtokarokról nemcsak
 mint társak, hanem mint királyi emberek (ho-
 mo regius) is szerepeltek. Jly eset 1292 évöl Ungh-
 /

ban, 1296 évől Hontban." Világos, hogy az utóbbi esetben Palmady János kiküldésére célor, a közgyűlés előtti felelősségi jelentésében. Ny nagy lévén a kiküldés a várispán is várjobbágy közt, Palmady Jánosul mint camest melyiknek tartassuk? Várispánnak kirtasan nem mondhatjuk, mert a várispánnal neves camest casuri, ha pedig várjobbágy volt, mit jelentett a camest erim? Keres várjobbágy volt-e val, mint a többiek, kik beiktatásokról mint tanúk is királyi kiküldöttek szerepelhettek, vagy valaminek löbb? Or iránt körtéket ránk sinesevel tisztában. Látjuk ez Pesty piyves fennsőbbi munkájából, ki a 74. lapon ezt írja: "A várjobbágyok közt is voltak camestek, s így a főnemesség várispánul, hanem várjobbágyok is jelent, de az adatok elégtelensége miatt ki nem deríthető, mely körtémények közt lehetett a várjobbágy camest, ha hivatalul nem viselt. Ny camestek találtunk a Hornárovi, harkai, paranyi várispánoknál." A kérdés tehát eldöntetlen. Taláimán, hogy Palmady Jánosul több volt körtéményes irtelemben volt várjobbágyul a camest erim viselése a kiküldés kirtatására szolgál. Horvák Mihály az aranybulla próvegét kísérő megjegyzésnél egyetben (Ma-

gyarorság története I. kötet 520. lap) állítja, hogy
 a comes nevet, mint főambalan olmány bíro-
 nyitja várispánt, alispánt, bír. tífteviselét s néha
 bírói is jelentett. Nem lehetetlen, hogy Palma-
 dy János a comes nevet, mint ez el egyiké vagy
 másikát viselte. Pesty Erigyes maga mondja,
 hogy a várispánok rendszeren a várjobbágyok aptályo-
 ból kerültek ki; a várispáni hivatalát várjobbágy is
 viselte, is előad egy esetet többféle említett mű-
 köjének 127. lapján a pannonhalmi apát bi-
 ráskadárától a békánybéli apát is a győri várjob-
 bágyok közt, kiranyos várföldet sifraszerzésre fe-
 lett, melyet I. Rndriás király idegenített el. A
 győri várjobbágyok nevében megjelenik Simon
 comes faurcensis, Jacobus curialis comes ejus-
 dem, et Egidius, jobbágyok castri faurien-
 sis s horrátéki, magyar ítélet levél többes főm-
 ban várjobbágyokról szól, tehát nem egyedül Egi-
 diust érli s ebből azt következteti, hogy Simon
 comes várjobbágy, tíftelege perint aramban vés-
 ispán volt. Már most ezt Palmady Jánosnál al-
 kalmarva, nem lehetetlen, hogy ő is várjobbágy
 tíftelege perint aramban várispán
 volt s a comes nevet ezért viselte. Hálha
 ilyen horsti várispán volt: s felleves val ak-

J.

kor dölne meg, ha himnutatára való; hogy a hon-
ti váriszán akkor más volt, s hogy Dalmady János
hivatalt egyóttelán nem viselt. De ott a helyet-
tes comes is, a curialis comes (udvarbíró) a bi-
ról azt mondja Pely, hogy vajobbágyok felett itélt,
s gyakran maga is vajobbágy volt, s a hibát kiűzőbb
a III. fűrad után a vice comes (megyeri alispán)
kelethetett. Nem lehetett-e Dalmady János
mint vajobbágy, tisztsége szerint curialis comes
vagy vicecomes is? Nem viselhetette-e a comes
nevet ezen tisztsége után? E feltévéit is csak
annak himnutatára dölhető meg, hogy a curi-
alis comes vagy vicecomes a honi váriszán-
ban akkor más egyén volt, s hogy Dalmady János
ezen hivatalt nem viselhetett. Mindez azonban
feltévéis, mely az éles elméjű munka érdeméből
mit se akar levanni.

Dalmady Jánosáról más adatok is vannak. Ezek
is comes névvel említi, s följöi azért érdekesek,
hogy Dalmad helyiséggel is összefüggésben, hol bir-
tokos volt. Jlyen az erdélyi rendkeresztis és
conventjének 1300 ban tett oklevele a sághi
prépostság is a család tört ijén Dalmadra né-
ve fennforgó vitás birtokbirtós helyi elintérei-

1.

séről. Pálmady júlián er. oklevél szerint (Cod. dipl. III és IV) a maga is fia: Máté, Pannásis János nevében, a nyitrai kapitány részéről kiállított oklevélből a canvent előtt megjelenő, kijelenti, hogy ő is fia a sághi prépostság Pálmad néven reverend birtoklára is egy részre, amely ugyanazon birtokhoz tartozott, és a prépostság, valamint az ő is fiaai birtokán lévő erdőben felüdt, jagat formáltak. Minthogy azonban a prépost emiatt őket törvényes uton megtámadni akarta, ő is fiaai a prépost panaszától tartva, márfelől a prépost prööt igazságával ítélve, nehogy a jövő életben még kellemet is kériát vallják, a földes birtokos is réthet való minden jogukról lemondanak és minden rájuk vonatkozó irataikat érvénytelenül nyilvánítják. Tájban a prépostságna Pálmad néven reverend birtokos az egész hely ségéből vagy annak csak egy részéből áll-e? Azon körülmény, hogy a rét a család birtokában lévő erdőben felüdt, és az erdő a birtoktól külön említetől, rész birtokra enged kivételertetni.

Megjegyzendő, hogy I. Lajos király az ortogennai kerentesek canventjével fennabbi oklevélét, júlián sághi prépost lehelnére 1355-ben kiállított és

átírja (Codex dipl. II.)

Érdemes aron adat is 1300-ból, melyet az eftszerge-
mi leltalan tartott fenn Márton bassi nemes
úrijobbágy földjének eladáról szóló bizonyítá-
nyában. „Ezen nyeltyesen ludarnászára horruk min-
dentinel, hogy Márton bassi nemes úrijobbágy örök-
reírüb nyert birtokánál felül, melga Garau mellett
Garo helység lakarainál földjei mellett felsoril, sor-
nes járandóságairual Bätint camersnel, nemes ná-
dardi Bugurlai fiánál (Canniti Valentino, filio
Bugurlai nobilito de Nadas) most Csál mester open-
chi várkapitányával (nunc castellano magistri
Chaal de castro Orouch) a Si helyett atyai nagybáty-
ja Dalnady Jethuan comes jelent meg stölnink
jarmeltyesen, birtokul is lulojdemul átadta” --
(Cod. dipl. II.) Az örmányt nem annyira Jit-
ván lépviselői feresze, mint inkább azon örök-
mény toni érdekesé, hogy rokonági viszonyaira
vett világot. Megismerkedünk testvérjével, bit-
arabban az örmány nem mond camersnel, ha-
nem csak nemesnel, is nudaössesivel Bätint
camersnel, Csálmester várkapitányával. Talópi-
művé Tópi az örmány art is, hogy Nádard, mely
határos jalu Dalnadolal, melynek neve Bugur-

lai előző gyarmant befejezték (Nobilitas de Nádasd) fiútestvé családi kirtak volt. Az, hogy Buzgylai nem csak a család, hanem csak a család is, jölehet, leírja Palmady felvétel, csak a jölebb utatott kirtak igazsága, mely szerint Palmady felvétel a család névvel több volt előzőleges nemességjobbágnál, s erimét valamely tífetignél: várigrani vagy helyettesi hivatalnál fogva viselte.

Palmady felvétel^{comes} a család legújabb ismert ága, nála volt a család legújabb ismert ága. Fiai araftergami keresztrel, csak a család 1311-ből fennmaradt bizonyító levele szerint Máté, Tamás és János. A hárome közül csak Tamásról maradt fenn némi emlékeztető, Máté és János nyomtalanul kintek a család ismét kirtakjában. -

Palmady Tamás
1312-1335.

Előfordul neve Péter hantifőispán és a megyei nemesség kirtak (polgárok) 1312-ben kiáltott kommunális bizonyítványában. Palásthi Lenstach fia. Ján ellen, his előzőleg utadottak. Az előző annál érdekesebb, mert majd valamely akkori előzőleg hantmegyei családot megnevez. Hantjü-

ra van iwa sa lövethero hangratos formálvaal kez-
 dődil: „Mi Péter, Hontmogye főispánja és ugyan-
 azon megye ^{váralga} nemess bírái (judices nobilitatis de
 eadem civitate) esküheretül adjuk.” Azután
 így folytatja: „Nemcs férfiakból álló tanács,
 orámpereint 45-öt, más tanács, számpereint 63-at
 előnkbe híván, erel körött a legelőszörűkkel nevesi
 valómal: Miklós Moroch fia, János Borfai Lő-
 sines fia, Miklós Ders comes fia, András Herber-
 di fia, Dalmady Tamás (Thomas de Dalmad) és
 így tovább. Minderel ualljál, hogy János Lupto co-
 mes és fiait lavarit rabló módon elvitte is az al-
 tal sehit 10. márcza kárt elorott. (Hontmogye lifet-
 viselőinek esküherete, Rakovszky Jánosól. Uj
 magyar Muzéum 1800). Az előmogy azon időből
 való, midőn a magyar országból pereplise kezdő-
 dik a megyei főispán vagy alispán elvöltete alatt.
 A kezdett költözire er „Noscimus N. V. et quatu-
 or judices nobilitatis.” A fennrebbi előmogy-
 ban a quatuor fő hiányzik. A mi Dalmadye a-
 miest illeti, nevét egyferium erim nélkül kör-
 ti: Thomas de Dalmad. Csak mint lann perepl,
 törtséget tehát aligha viselt, de társadalmi
 állása nem igen kölönkőrit abbjától Dalmady

Jstváne'tól.

Tablan meglülänbözteti öl egy kisölli slmány 1335-böl, melyet a rághy canuent állit ki; a bágyoni birtakra néve Lsämbari Simon fia Márton canus is Töttös mester kört létrejött egyersig. idö. Ez slmány szerint Palmaroz Tamás a canuent öltö Töttös mester helyett jelenik meg Pál canus is királyi udvarbíró felhalalmáros leuelivel (pro magistro Thutens cum procuratoris litteris comitis Pauli iudicis curiae demini regis), mint ilyen a bágyoni birtokot is pedig azga neuerell.

Mártonnal refés, mint minden egyéb refeset teljes tulajdonsággal isfra is átadja Mártonnal mindazon oklevéllel, melyekkel pererte (Gróf Lichyeralád slmánytása I. kötet 450. lap.) Az ögy ögy látórik tárgyaltalott már a királyi udvarbíró öltö (in presentia demini Palatini) de ez az slmány híragasága miatt töftöre ki nem ue. hoto. Ez a vádat is lehetett, mert a királyi udvarbíró canus palatinus nevet is viselt s visfant a nádor is viselte a canus curialis nevet. (Pécsey-Lemélt Magyarorszáig törjoga 296 lap) A felhatalmáros leueliket valószínűleg Töttös mester állitotta ki, mintön a canuent öltö személyesen

nam jelenhetett meg a királyi udvarbelsői erál hito-
kerítette. Bár mikéjzen van, a convent egykori
levele azt mutatja, hogy Dalnady Tamás István
mesterrel a hágyani kirtok feletti fényfogyó paras
igyeében jogi képviselője volt a királyi udvar b-
rében is amint egyéinig lehetett.

Erre mutat az eftergemi köptalanmal ugyanezal
1335-ben I. Károly királyhoz intért jelentése is, mely-
ben előadja, hogy midán a raját birtokoltjai is a ki-
rály emberei András fiánál Péterrel Péter is Tat-
vares nevű hant is nágrád megyei birtokain a ha-
tárjáraest véghezvinni akarták. Simonyi Mihály
fiaival annak ellenmondta. A köptalani jelentés
a király leveleivel teljes füvegivel kezdődik, mely
Tisegrádon lett farsab apostol ünnepe után 7. d
uaránnapon. Ebben a király erakat rendel: „Maga-
tok körül birtokot bi egyet, a birtok jelentésében
Dalnady Tamás, vagy ennél lávollésében Tava-
nicus Lorincz birtokthint (quo presente Tho-
mas de Dalnad vel Laurencius Tavatnicus
altero absente, hannonaster) a fennebbi kirtokok
helyfoglalás mőve, a határjáraest a régi határol
helyreállításával teljesítse, s ha ellenmondás nem
merül fel, hagyja meg aokat Péter mester birtok-
j.

Sában aron jaggal, melylyel stöb-birta, az ellen-
mandólat jrodig, ha volnának olyanok, iderre
jarmelynek sté". A jelentés birja a hatályos tör-
vények is, mely Savannicus Lörner helyettes bi-
rodotti jelentésében folyt le is, Simonpüllihály fi-
ainak a preszokiból farróidainak tiltakozásá-
val ugródott, - de ez már mellőrheto! (Anjankoni
Smiánytár III kötet 192 lap. A Simonyi-erakad levél-
lárából)

E néhány adat keveset tör fel Dalnady Annás
életéből, de arra elég, hogy aróbból neccak a birtokos
nemzete, hanem a törvény tudó férfira is követhet-
teszünk, ki egyesek peres ügyeinek ellátására is bi-
rályi megkerásol teljesítésére lépességgel birt. Aron
kon Erdélybeles miniszteriégi ispanyai tört mindem-
esetre jelentős tulajdonok. Adataink szerint 3 fia
maradt: István, Gergely és János.

Dalnady Annás fia

István, Gergely és János
1345-1398.

A hárora testvérrel fennmaradt említerivel
biált a család birtokát penyantjából becsesek

mellette ismét világot utasít.

Millos kalocsai érseki helytartónak a király volt tan-
tájának, az udvari kápolna örök (causas capellae) és
a királyi kamerekkaria titkárnak Visegrádon 1345-ben
kelt biranyító levele szerint János és Gergely, atyjuk
Tamás kátelező nyilatkozata alapján, mely szerint a
dalmadi birtolokból 4 ekealja földet igért meg életé-
ben a nádorai Moth-uraladnak, - akkéj egyenest
ki, hogy a Moth-uralad az említett 4 ekealja földből
Tamás fiának 2 ekealját elenged, s az a Moth-ura-
ladnak jutó részt pümlörd utáni harmadik vasár-
napon Haulinggye nagy nemes bírása körül ketto-
nek jelenléteben (coram duobus et quatuor iudici-
bus nobilibus dicti comitatus Haulensis) a dal-
madi birtolokból kiadni kérésnek nyilatkozna.
Tamás fia a kirdsies földdarabot Dalmadi Nagya-
rad határai közt régi osztrager notás szerint esent
mandva a föld felett megmintatták Moth Lukács-
nak, királyi mérték szerint ki is méréllék, úgy hogy
egy ekealja 150 hold földet tett. A mérés meglörün-
te után a próbán levő 2 ekealja földet ugyanazon
nemes bírás jelenléteben határokkal megjelölve
és Dalmad helyégtől elhíltömitve, Moth Lukácsnak
egyszermindenkorra átadták őfias gardaiagi eskörsit-

bol, fereikkel és Palmad és Magyarad helyiségekre vonatkozó okleveleikkel. Ki bötötték egyferomind, hogy ha ezen megállapodástól valasmi rejtben eltérünk, az egyességet és rendet megsavará' fél, az egyességet tartó és elfogadó fél ellenében járható-vivásban marasztaltassék el (Keményi m. m. m. levéltára: reges-trálattalnok kört.)

A Szevtheró okmány, melyet 1346-ban az eptergemi bapstalan állit ki, mind a három testvért megnevezi. Ennek rövid tartalma szerint Jutván ságlipriest képviseletében Péter mester és Palmady Jutván a maga és testvéryei János és Gergely nevében abban egyenest meg, hogy a priest és a leolvétel jobbágyai és polgári által egymás irányában elővetett bántételek és jogtalanságok, is az előterjesztendő öfres panasorok, kérdések és eselvények felett Szevtheró férfiból álló válogott bíróság ítéljen, mely eptergamban iljón öfres smelnyek ítélletét elfogadni mindkét rejt köteles (Anjoukori okmánytar II kötet)

Julyi Arnold bestererebányai, kisebb nagyvárosi tudásprispól nagybessű feljegyzései és ecclési oklevelei kört fennmaradt I. Lajos királynak egy panasves levele 1356-ból, mely Palmady Jutván esetével foglalkozik, kil Péter kört megváltott. A király ren-

deli, hogy Lorincz eures fiának László mesternek Pé-
 nes leírja ellen, Palmady Tamás fia jutván magosi-
 tásból Palmadan tartott vizsgálat iratai az epter-
 gumi káptalanban titkosnak le. Miközött a sértés,
 az okmány nem mandja. Akalmassint kisebb hatal-
 machadás (violencia) volt, vagyis törvénytelen tett,
 mely erőhatálammal viteték úgyle, vagy a franyéj
 vagy a birtokban levő nemesség jövedelmét, s megmond
 dija régi törvényeink szerint nemességűl 100 fut, nem
 nemességűl 40 fut Az okmány Pécsot, hi a sértést
 ellővette, officiatisonal mandja is egy tiszartó is le-
 hetett, hi ura megbírósáskól járt el. -

Egy másik okmány Gergelygel foglalkozik, hi a saághi
 káptalanban 1375-ben lett olleuste szerint rátagra ve-
 si Péter Pory Péternél s leányainak Pori ban
 Hautmegyében felvő birtokérséit 100 márká denár-
 ert, minden márkára 10 penzát frantua. Miközött
 Porfői Lorincz fia pedig ezen kötelezettséget wál-
 talja, hogy írottól a rátagérséget megfirta, ha Ger-
 gelyt a rátagbirtokban meguidni nem tudnól, vagy
 a rátagérséget wifra nem firtethenél (legyorerü má-
 sulata a csatládi iratok közt) A rátagérség erebély-
 nel látjuk, mert ha minden márkát vagy géroit
 Robert Károly király 1346-bi. péningyi parabélya s

Horváth Mihály előadása szerint (Magyarország történe-
 le II. kötet 227. lap) 4 arany forinttal fránitáltak, csak
 40. arany forint rálagőfereg já elő. Az előt aronban je-
 lentékeny birtok értéket fejezte ki. A jószág törke-
 sége (communio aestimatio) Terboéry szerint az
 I. Rinyo végén ily skálát mutat: négyes jabbágy te-
 lek 1 márká, kávár 100. márká, egy szalja frántőföld
 3 márká (annyi mint 150 hold), egy hold frántőföld
 40. denár, helyesebb fránitás szerint 12 denár. Egy
 márká denár tehát, vagyis minden forintia 1000 de-
 nárt fránitua 400. denárt 10. hold földnek, helyesebb
 fránitás szerint 33 hold földnek volt értéke. Előző a
 rálagba vett birtok legalább 1000 hold földet tett, de
 lehetett 3000 hold is. Mindamellelt a kisebb rálagok
 köre tartozott, mert a rálagba adás hiteles felvat-
 lás mellett történt a káptalan előtt, a mint a fenn-
 maradt irat mutatja. Nagyobb rálagokhoz, mely
 5000 főt meghaladt, a törvényes bevezetés is járko-
 gos volt.

Ugyanazal Pergelyről orál az esztergami káptalan-
 nak 1383-ban volt, a János esztergami érseki hely-
 tartóhoz intézett jelentése, mely előadja, hogy ke-
 lési Beem fia Miklós, kinek neje Keche a frany
 volt, elhalt, a Miklós javait most Kelési Mészáros

fia Tamás mester birtokolja, Gergely aramban a ne-
 szetkés nő hitbérét és hozományát. Millás javaitól
 is pedig a selici, agói, marlandói és ujiri rejt birtokol-
 ból kiadatul kiványa. Minthogy Tamás mester lejár-
 selője ama birtokrépél becsirtétihez lejár a kövesold
 hitbér és hozományt kiadul képpel nyilatkozott, a
 birtokos becslice szerződeltetett, sannaal megtartá-
 sára a káptalan bírildöttje s mindkét fél biratma-
 ra melletti férfial, továbbá a franczidorsok, határo-
 sok s más jámbor férfial jelenlétében határozat is ki-
 reteték, s egyéj, hogy az illetők a birtokrépélet bírálgi
 mérték perintt homérjék, vagy a hol ez nem volna le-
 helő, a mennyiségre, minőségre, termélynégre is jó-
 usdolomroségre való tekintettel látfrant perintt s
 megfontolás után felbecsüljék, s a becslice eredmés-
 nyét bejelentésék. A káptalan bírildöttje is a meg-
 birattal Millás selici birtokrépélét frin helyjén, az
 őfrenchivott franczidorsokkal együtt megjelenték, de a
 midán a becslicet teljesíteni alarják, Tamás mos-
 ter őket attól eltiltatta, miért is a káptalani bí-
 rildött-vel meghagyta, hogy az icseli helytartó bi-
 rói fröre slött jámbor apostól nyolcsodánál nyolcsa-
 dan megjelenni tarlea köteleccéjének. Valófrinű,
 hogy Keche afreny Dalnady Gergely leánya volt, ki

fijével Miklóssal együtt elhalt. Gergely az agra most
is alapra állt elő a horomány követelésével, de ez az
elményből nem látható ki. (Zichy codex II kötet.)

Említi még Gergelyt István nádor határozatai en-
gedélye 1388-ból, mely Válmady Gergelyt bírta meg a
nádor és az eptergami láptalan birtokaival haláros
hontmegyei Uduasról és Dátárs, továbbá Felis és kö-
zeps Dátárs helyiségek határainak vére, a nádor által
korott itöllettel, újrakészítésével. (Országos levéltár)

Gyolgyi Arnold fejgyűrészi és eszládi irakoni bört egy
eredeti hártya okiraton 1392-ből előfordul még
Jánosnak mint elhunytnak. Ebben bizonyos kétsé-
nyi (hontmegyei birtokról van szó, melyet Palásthy
Péter, György és László Kausári Pálnak is Jánosnak
az ipolcsági canuent előtt elváltak tartanak. Az al-
máryon sajátlag Válmady János örököje van megne-
vezve (relicta Johannis de Valmad). Ő is a rátagba
adott egyik. Gyolgyi úgy véli, hogy friletett. Székényi
vagy Palásthyi leány volt. Az elmény egyébiránt fel-
található a Horai elménylárban is (II kötet),
melyből ki látni, hogy a rátagba adott a székényi bi-
rtokmal öket illető részet, névleg egy harmad részet
adott rátagba is pedig 30. arany forintért. —
Gyolgyi a sort két igen fontos elmény, melyek

ismét Dalnady Gergelygel foglalhorna. Erre egyi-
 le Kamizay János epülséganni írtol adomány le-
 vele 1394-ből, melyben a borsmeggyei Cselle nevű bir-
 tolat, Cselle György egyházi névvel magna felekedte
 kámtelertében az egyház előjárójával Dalnady Ger-
 gely mesternel is örökösnel is erel örökösnel adó-
 mányorra. (Országos levéltár) A másik okmány 1398-
 ból arról írta, hogy Temprafalui Múth György ka-
 láta folytatán Petry András fia György fiúval Au-
 tallal felkeri is meglajya a dupaczei, temprafal-
 vi, magyaradi, nádasi, fúrdi hantmeggyei is ereli
 nyitrameggyei ispánokolat. Az itt tártával aramban
 Múth György örökösi is mácol, erel kört Gergely,
 Dalnady János fia ellentmondandul, felekedte-
 deli láptalan levélh.)

A három tiszta hirtolai, a mint az ada-
 tokból látszik, nemcsak Dalnadra is Nádásra,
 hanem a körtfelvő Magyaradra, Jozita is Hant-
 meggye egyéb helyeigire, sőt Bars is Nyitrameggye-
 re is kiterjedel. Köröttöl Gergely a leglivátóbb
 nemesei egyini tulajdonságainál fogva, mely fe-
 rint határozásnál mint nádasi lüldött pere-
 jel, is Kamizay János epülséganni írtól adomány
 levelet nyit a mint egyházi előjáró magister

(mester) nevét visel, hauserm aréért is, hogy János
is János mellett, - Likuel erakhamat nyama uőf, a
Lepőmvarás rendjél Mihály fióban ő viszi tovább. -

Dalmady Mihály

1395.

Dalmady Mihályról, ki most a genealogia élé-
re jut, alig jegyezhetünk fel valamit. Csak is létezési-
ről ushatunk tudomást Linstashins de Jlorra má-
dár 1395-ki leveléből, melyben egy határjárás fogarata
bevitelét fogalmazarra. A határjárásnak Kaptai
János canos is volt udvarbíró irodájában léllel
adva meglőrténie, amint a váradi láptalan elő-
adja. A nádor üldöztői voltak: Jozsef Kemelt
János, Loran János, Dalmady Mihály is Nagy Domi-
nil (Daiminicus Magnus) Esedelije a Rátholdi
levéltárban (Féjer Cod. dipl. I.) Egyéb említés és
nőla nincs. Özegegyarában az efergami érseki
helytartónak egy rendelete perint 1412-ben még
él. E rendelet Cunda mártolj Lechen Frank uőf-
da fiának Láptónak birtokait kívánja felbecsültet-
ni, hazyarokból néhar Denzsin Lörimer özegegyénel
Dorallyánal is Dalmady Mihály özegegyénel Apolló-
niának horomány, hibér is lánynegyed erimo-

kon megítélt követelések listolyálatásonal. Ha ez a
megítéslől számított 15 nap alatt nem történ-
vel meg, a fennsorolt egyháral, Egész, Sumerid és
frecken helyszéget lelléfrü által egyháralag kibírde-
tendő. (Onféagos leueller.) Az örvegy lellat Cusa
másokéj Lecken leány volt. -

Thury Pálmady ág.
Pálmady Mihály gyermekei

Gergely és Helena.

1441-1445.

Pálmady Mihály gyermekei felett nehéz elgárod-
ni. A rendelkezésre álló adatok nem listolják a vi-
lágot. Csak az látszik biranyusnal, hogy fia Ger-
gely volt, kinnel nevet, Mihálytól való származá-
sát, életével egy löt morranatával kapcsolatosan
több személy fenn tartotta. Ez személyekben írók-
lőan jelenik meg, nyomban az atyáhalála után,
vagy talán még életében. A kapcsolatot lellat pro-
ras. Leánya Helena, már csak mint Gergely test-
vére mellékesen említették. De ez még nem baj.
Nagyobb baj, hogy az személyek jával lellőbb Mih-
lyt lelltetik fel, sőt is Mihály fiával monoják,
a néllkül, hogy Gergelyből való testvéri viszonyját

Mihálytól mint Lőrös apától való frémmarását
elámulnak. Sőt e felett Kisthuri Thury Mihályval
Helena férjének Gergely nevéreől tett vérséj foga-
dásával (adoptio fraternalis) erős köteléket kötöttek
közöttük. Thury Mihály ezen örökfegyverrel állal felvet-
te a de Dalmad nevet s az utóbb jelentkező Mik-
lós ugy látatik ettől s nem a Gergely és Helena aty-
jától frémmarott. De lássuk az olmányokat.

Gergely nevével 1411-ben a garanc mellettti fejed-
lenségi társaságban kirunyító levélben (testimoni-
alis) találunk stófiót. Az olmány rövid szöveg-
ből áll s csak annyit mond, hogy Gergely, Mihály fia
(Gregorius, filius Michaelis de Dalmad) a sághi
prepositus nádorai rejtőbirtokait ispedig a vándi
marótku, dalmadi és litvai birtokokkal határos
réfű a prepositus felszólalására és a nádor intő
parancsára megtraadja. (Orsz. Levéltár.)

Gergelyvel és a sághi prepositusokkal foglalkozik
Gara Miklós nádornak Budán 1422-ben tett ité-
let levele is, Egyházas-Dalmadi Nádorok birtok-
ok eserejéről és a esere megerősítéséről. Erdekes
olmány a telintetből is, hogy Helenát, Gergely
váttestvérét, Kisthuri Thury Mihály nejét ez
mutatja be. A terjedelmes olmány bevezetése

előadja, hogy a legközelebb elhunyt vízvázasúrján
 egyrépről Lőrincz testvér, misés pap, a prépost is
 convent megbíró leuclivel ellátva fremélyesen,
 másrépről pedig Dalmady Gergely, Mihály fia is Ge-
 gely unokája (parte verso ab altera Gregorius filius
 Michaelis filii Gregorii de Dalmad) hasuntöléje fe-
 mélyesen, s Lőrincz testvér Páry Mihály kistérsé-
 val, Helena urapanyval, ideis testvérségek is mind-
 arakval terheit is sírelmeit, kirtet az előbb levél úgy
 kármikéje illető vagy illetetve, s akkor beleegye-
 réssel nem járulvának, magára is öfres örökegi
 és egyéb javaira átállhalva - a garau mellett fe-
 kenedeli egyháras conventje stoll kiltinó férfial törbe-
 járásával egyességet kötöttel. Az egyréj kinyagos tar-
 talma, hogy a prépost is convent Gergelynek az Egy-
 háras-Dalmad nevű kirtokot, a melyet lále törvé-
 nyes után szfranzertel, s melynek kirtokába törvé-
 nyesen kirtatva is van val, s mely kirtok mellett fel-
 nit hasuntöléje Dalmad nevű kirtoka (az ösmány
 prépost Gergely árhatalmólag foglatta ^{egy háras} utra el Dal-
 madal) minden nemű hársával, igymint frán-
 tőföldekkel, rétekkel, erdőkkel, berekkel, hegyekkel,
 úrakkal, macsarakkal, fíval öfres tartoreláival,
 régi határai prépost, amint az előbbi tulajdonosok

birtok, neki örökre is visszavonhatlanul, fiaival
 fiaira s örököseivel örököseire álnemhatólag,
 adandó, átadta, s birtokul átengedte. Tízfont
 Gergely, Mihály fia, Egyházas-Dalmad birtokait,
 mely Dalmad nevű birtokának forras, komoridra-
 gának felel és így hafussabb és könnyebb a leze-
 lise, egész nádorai birtokrépét eszerken átadja
 a prepostrnak is canventjével öfres hafu aival,
 jolesen az egyházi patronatus alajutvány földjei-
 vel, rétekkel, ordókkal, hegyekkel is egyéb járando-
 rágaival régi határai perint, husontó lepen örökö-
 sen is visszavonhatlanul. Az egyházat a felel Pál
 itélőmester dőlthi mezerő itélthi, s így birtok a
 nádor dé, hi artán az eszerőlt birtokotba az ér-
 deket felel törvényes bevezetést elrendette, a
 mi meg is történt, a nélkül, hogy az ellen bárki
 réperöl tiltakozás történt volna. Arrint mi, -
 így végződik az emény- az orságnak velünk e-
 gyütt itéltetet horó nemeseivel a birtokot eszer-
 jét és a felel törvényes bevezetést irvényesnek
 kimondva, a felel réperöl járóbagyunk is mezerő-
 ritjűk is az Egyházas-Dalmad nevű birtokot Ger-
 gelynek de alia Dalmad is örököseivel, az ő nádor-
 di egész birtokrépét pedig a sághi egyháznak, ille-

tőleg prépostjának is conventjának, birói lakin-
 teljének írájával, s mások jogainak sérelme nélkül
 esere jagerimek örökbirtokul áladjul." (Cod. dipl.
 N.) Összefügg a nádor ítélet-leveleivel a garam mel:
 letti fentemerdeli convent jelentése a bevese-
 tis teljerítéséről. Er előadja, hogy Pál ítélő-mester
 is a nádor küldöttje, valamint Péter a rend egyik
 misés papja, Urbán pápa ünnepe előtt Szeden is
 más alkalmas napokon az Egyházas-Dalmad és Ná-
 dasd nevű birtokokra menném, a törvényesen öfere-
 hivott promóciót is határozat jelentésében először
 a sághi egyház birtokát Egyházas-Dalmadot, Ger-
 gelynek (Gregorio de alia Dalmad) és öröklősi nek
 birtokába, arután pedig Gergely egész nádasdi bi-
 tokrésztét a sághi egyháznak, illetőleg az egyház
 prépostjának is conventjának aran igari is régi hatá-
 rok közt, a melyekben elődjüktől birtak, mindenno-
 mi háfuraikkal is az egyháznak patronatásával
 esere jagerime alatt birtokoltak adták is becsá-
 taltak örökösen is visszavonhatannak. Megjegyrik,
 hogy az ország fejedése szerint meglivantoló törvé-
 nyes napok alatt ellenmandás nem történt (Cod. dipl. N.)

Gara Miklós nádor előismertetett ítélet-levele-
 ből a két birtok eserején is ezzel megerősítésén

Livül két fontos körülmény tűnik ki. Egyik az,
 hogy Dalnady Mihálynak Helena nevéű leánya is
 volt, sivel a birtokcsereből származó tisztelet is sé-
 relmeit Gergely mint testvér magára vállalta,
 aron a cserebe vett jövedelmek rá néve olyan jel-
 lenti ki, miszen a cserebe adott jövedelmek, s elreje
 az örökös rendjét is fenntartja, a másod az, hogy He-
 lena tudós költőné Thiry Mihály hiteltartása volt.
 (consors Michaelis literati de Rio-Timo). Jgyad-
 ja elő ert a Rajcsányi genealogia is. - Mihálynak
 itt is 2. gyermeke van: junior Gregorino de Dalnad,
 ki testvére tisztelet a nádassdi és egyházas-dol-
 madi birtokból részije allalmával felsőréget vállal,
 és Helena, ki tudós költőné Thiry Mihály hársztár-
 sa Haudmezgyőben. Efelől tehát kétség nem lehet.
 Nagyobb a kétség aron kérdésnél: maradtak-e Ger-
 gelynek lefrármazói, különösen figyelmeké vagy
 nem? Eről a rendelkezésre álló irott adatok mé-
 gye hallgatnak. Előáll tehát a nehérség, hogy a
 kisebb, ismét mondván feltűnő M. Előst, a ki szintén
 „Mihály fia” körüliással fordul elő adatainkban,
 akár Gergelyvel, akár apjával Mihálylyal öprekap-
 csolat. Vele nem kapcsolhatóul öpre mert tudtunk:
 kul fia nem maradt, apjával nem, mert Gergely =

nel több fia nem maradt.

Es itt érkezik jut azon néhány rövid szóval
 álló adalvát, melyet a gáran mellelti pütkösde-
 ki convent levéltárában letett családí levéltek lívo-
 natus jegyzékében (*Extractus litterarum instru-
 mentarum, familiam Dalmady tangentium*) la-
 kálunk 1422-től. Ez egy 1579-ki átirat vagy hiteles
 másolat alapján uttal értesít, hogy Gergely, Mihály
 fia, leszállási fogadja István Mihályt, János fia
 (*Gregorius, filius Michaelis Dalmady adyptat fra-
 trem suum in omnibus jurebus Michaelem,
 filium Johannis de Pius*) és ezzel hitelesít He-
 lenát, saját nővérét, minden jogaiba, lívius Ná-
 sardou a sághy egyházi földjét 1422-ben, Sigismund
 beleegyezésével. Ebből azt kell következtetni, hogy
 Gergely a családdal, Mihály ágán valógyan utolsó fér-
 fi sarjadéka volt, törvényes lezármazó öröklésről araz
 fi gyermekek nélkül. Erre fogadta István István István
 Mihályt, Helena nőleszállású férjét örökösévé,
 illetőleg testvérévé. (*adoptio fraternalis*). Ha
 fia van, ezt nem teheti, mert Verboery parson
 (I. rész 66. cím) családí törvényes öröklésről is utalás
 létéről is életében testvéri fogadással nincs
 helye, de erre nem létében a fogadott testvér vagy fia

a leírók hátuljárása névre irólcúcsú értevével
is hatalmával leír. On adoptio királyi jóváhagyás-
sal is megerősödött, ha az extractus ~~par~~raiból:

„1422-ben Sigmand beleegyezésével” kímélhetet-
ni lehet. Ezt sem előtt tartva, a család további
lejármarását nem Mihály is fia Gergely égen, hanem
az oldalágon, a testvérré fogadott, a családbe behá-
rosodott Thury Mihály égen kell követnünk, hol ar-
tán Millóval, Thury Mihály fiával találkoznunk, ki
ardoligi családok nevűk „de Kis-Thur” felvesszi az
új családok nevét is „de Palmad”. Így jut a családok
genealogiába Millós mint „Mihály fia” mely kifeje-
zés alatt nem Gergely apját, Mihályt, hanem a
testvérré fogadott Thury Mihályt kell érteni. Mag-
yország a feltűnésben a Rajszánci-genealogia, mely
jelenti Thury Mihály is Palmady Helenné házastat-
sok fia: Millós vagyis a genealogia főcímével „Ni-
colaus literatus de Kis-Thur et de Palmad”-
hat mindkét néven. Ugyanazt mondja a genea-
logiára támaszkodva Nagy János „Magyarország
családai” című munkájában, a Thury család is-
mertetéséről. „A tablau által Mihály, litera-
tus de Kis-Thur) behárosodott a Palmady era-
ládok, nőül veszi fiaról (latán Helennét) Pal-

mady Mihály leányát, iffj. Dalmady Gergely nővérét
 1422-ben. Kis-Thurótól, másnap Kis-Hághról, mely
 jzorságh mellett felelt, írta magát a fia Miklós
 már Dalmadiól is írta elnevezés a Kis-Thurói név
 mellett. Tehát az említett munka szerint is mind-
 két néven. Ha még felhozom, hogy Miklós is „li-
 teratus” megkülönböztetéssel írja nevét, ugy mint
 apja Mihály, a családnaál Thuró Mihály úgán való
 további lefiamarása iránt minden kétségel el-
 kell szüntetni.

Gergelynek szintén ugyana a név. Neve előfordul
 még 1445-ben a régi prépost is convent biranyas
 ügyében, de a kinnél levő sa király jelvényében
 adott halasztásvoból említésre adatkál még az
 ügyet se lehet megismerni, annál kevésbé a család
 genealogiájába valamely újabb kávéshertét
 vanni. (Orsz. Levéltár.)

Dalmady Miklós.
 1464-1469.

Dalmady Gergely ága Lihálóan, a család lefiamar-
 zását az adoptált Kis-Thurói Thuró Mihály fia Miklós
 viszi tovább. Neve „literatus” jelzővel fordul elő
 az okmányokban, ugy mint atyjái. Nicolson lité-

ratus de Palmad". Gyögyi Arnald juriszól a Palmady - családokról írottálalt, kíriratban lévő jegyzékben Palmady Mihálytól párnartatja, ki 1400. körül született, jobban talán 1392. előtt. Gyögyi nyemén Palmady Mihálytól párnartatja Nagy János is „Magyarország családai” című munkájában, és aramban levedés. Palmady Mihály, mint fennbb, a reá vonatkozó részben láttuk, már 1395-ben mint nádori kírítólott pereget egy határjárásnál, tehát jóval előbb született, is azt is láttuk, hogy fia György volt. De lehet, hogy Palmady Mihály alatt a György által adoptált Thury Mihályt értik, ki az adoptio folytán felvette a de Palmad nevet, s ez esetben kérel járhat a valóhoz. Thury Mihályról feltételezhető, hogy 1410. körül, vagy 1392. előtt született. Az adoptionál aramban remény nyemén adataikban.

Miklós nevű her nevezetes morranat emlélé fíról. Uj adomány levelet (nava Donatio) kír is nyer Mátyás királytól 1464-ben, a maga is leányai párnára, Palmad is Parás helyreigélre nőve, melyeknél már elci is belis kírítólban voltak. Az adomány levél magyarra fordítva így fíról:

„Mi Mátyás, jelen legyelemből Magyarországra,

Dalmátia is Horvátország királya, aqjnt tudtára
 jelen soraink által mi rendelkezünk, a libet illet. Fe-
 hirtethe vive is megfontolva tudós Dalmady kél-
 lés, Mihály fia (Nicolai literati filii Michaelis de
 Dalmad) is hű alattvalóink hűségét is fogadjátait,
 melyeket mindenképp e birodalom fent taroná-
 jának, erután a mi Felsőgőrnök bitönfőle helye-
 sen is időnkben hivon teljesített, neki Dalmad is Pa-
 rás nevű Hantonyiban felső helyregetet, melyet
 nek a mint mondja elődei is régóta helyi kirtoká-
 ban voltak is ő is van, jelenleg is meg hagyjuk. Egyzer-
 mind egész is minden királyi igazságnak, melyet
 ugyanazon helyregethez tartozának, is mi Felsőgőrn-
 ok alámi után, mások, és albrál fagva illet-
 ne, minden háfnával is tartoreléval, minden min-
 velhető, minveltetni fogott is nem fogott földel-
 frántőföldel-vel, rétel-vel, legelő-vel, lapjal-vel, er-
 dő-vel, kert-vel, hegy-vel, völgy-vel, frötő-vel, tel-
 kel is frötő-hegy-vel, víz-vel, folyó-vel, hatas tav-
 kal, hatáspal-vel, vírfolyá-vel, malm-vel is
 malm-vel, frával minden jávedelemmel is
 alámi nevét viselő sar unlitett helyregethez tartoró
 háfnával, maga igaz is régi hataránk belül, előtne-
 verett tudós Dalmady Miklósnak is általa nemes

leányainak Margitának, Lúciajának és Annának, az az
 örökségével és mindkét nemű utódaiéval, és em-
 uj ajándékoraimnak erime alatt (navae nostrae
 donationis titulo) adtuk, adományoztuk is ad-
 juk, adományoztuk, hagyarokat örökösök és visszra-
 vehetőknek bírják is megtartván, mácoligarsé-
 ga íjű maradván. Jelen levelünk erje is tam-
 biranyiaja által, melyet királyi legyolom leveli a-
 latjában kiadunk. - - Kelt Budán, jünkösd utá-
 ni első születésnapján 1464, vaskedőnapon keddik, to-
 ranartatásunk első szűben (Eredetije a b. Lije-
 thoy-család levéltárában. Hártya szíval, rézpen-
 irt betűvel, egészre íj. Decetije nyomolvasse,
 nem függő persét. Ebből azal esemény történet van
 még meg. Hitelesített latin mácolata 1783-ból, a
 családi irólól tört.)

Kem levélbe érdekes a zághi convent biranyia-
 ló levél, az adományról bevezetéséről jünkösd
 1464-ből. Kérdődik Mátyás király bevezető paran-
 esolalának fővezetésével, mely így oról: „Mátyás, I.
 ten legyoloméból Magyarország, Dalmatia és Heruát-
 orrág királyja a zághi egyház és convent híveinek
 üdvöt és legyolomét. Mintán mi tudós Salnady
 Miklósnak, Miklós fiaival, irántunk tanositott hű.

ségét is hű szolgálatait tekintetbe vettük is megfontoltul, azért nekia Huntruggóban fekvő Dalmad helyiséget, melynek állítása szerint elődei is régóta birtolában voltak és ő is birtolában van, jelenleg is meghagyjuk. Egyrészt mind egyen és minden királyi igazságunkat, melyet a helyiséghez valamelyéje tartanak és mindket kármely után, minden vagy először fogva illetne, minden kárményval és tartozással. melyből bír, előlemlített tudós Dalmady Miklósval is általa nemess leányainak, Margitának, Teréziának is Annának is mindket nemzeti örökösök és utódaitnak, e réttől kiadott adomány levelünk általános országról fogva örökösök adtuk is adományortul is őket a mi emberünk is a ki emberünk által annak birtolába beveretlelmé atyjul. Annál fogva ezen levelünkkel néktek porozam meghagyjuk is parancsoljuk, hogy törvénnyel tanusbranyára hitales emberk kioldjatek, kinek jelenléteben a mi emberünk Pür János vagy Bory Jelván vagy Bory János (Stephanus de Bori vel Joannes de cadum) vagy pedig László János, vagy ezek távollétében Királyfi Péter a nevezett Dalmad helyiség is birtok jünése kimuncsán a törvényesen meghívott jansoridok is határozat jelenté-

Tiberiu Balnady Miklós és leányait: Margitot, Er-
 zsiát és Annát annak birtolójába bevezesse, hogy az
 új adományunk erime alatt minden jövendőkiével
 és tartozásával örökösön kintassák, ha senki ellen
 nem mond. Az ellenmondókat pedig ha valóban,
 hívja meg a mi fennéles jelentésünk elé, hogy ellen-
 mondásuknál az adományos Miklós ellenében olát
 adják. És arántan ugyanazon beveretisonel is beáll-
 tással rendjét is véghez vitelét, az ellenmondókat
 is törvénybefűtött emberrel, nem hitömben a meg-
 hívott is egybegyűlt fennélesök és határosok neve-
 ivel és a hírabott határnappal együtt, mondott fe-
 nnéles jelentésünknel híven jelentsetek. Kelt An-
 dás, pünkösd utáni esztörtölön 1464, valkudá-
 szonval hetedik, koronástatiszónnal pedig első
 évben. A beverető parancsolat után következik
 a parancs teljesítésének biranyitása, mely így olv:
 „Mely leakték ő felségünk a legmélyebb alorattal ve-
 nen is egyperemint Pire Jánost ő felsége emberét
 ugyanazon mások fogadván, jával láttunk törö-
 lünk egyet, melyet farab testület, a canvent mi-
 sis pápát is előjáróját hitels biranyiságot ő fel-
 sege parancsával végrehajtására birtoldeni. Kelt
 artan horvát újszabóknak, tudtunkra adottak egy-

hangulat, hogy törvénytelenként jeltuár király in-
 vese elotti vasárnapi és Hont megyében felvő Pal-
 mad helyre is kirtol helyfűnén Litay János, Ro-
 ny János, Jován, Mátyás, Péter, Julaan Antónia fia
 és más törvényesen odahivott promóridok is ha-
 tárosol jelenlétében tudós Palmady Miklós is
 kényait, Margitot, Lászlót és Annát Dalmad
 helyre kirtokaba is minden háfnai és eddig
 vele járt tatarólaiba beveresél, hogyartó fel-
 ge új adományának erimén örökösön behajjal.
 A törvényes napok befolyása alatt a helyfűnén egy-
 marada, elöttük emlékeztetél ellenmondás nem
 történt. Errel megerősítésre is örök emlékre jó-
 val veltek hitles egyházi presbitériummal ellátott
 jelen királyító levelintet kiadni. Kelt a neve-
 rettel beveresítésre is kiirtatásának 16.º nap-
 jári 1464. (Hiteltesített latin másolatok 1723-ból
 a család iratok közt.)

figyelemmel átolvára is fentolgotva a két állományt,
 több feltűnő jelenre katalumal. Már az is feltű-
 nő, hogy Palmady Miklós Dalmad is Darás helyre-
 gelre nére új adományt kirt is nyet. Új adomány
 doctet az kirt is kapt, a kirt hármely sbbol örök-
 jes levelinirrevel, tehát az doctet levelch

jöttlécára és a birtok hatható's általmára. Mely-
 ről a nirestben az adomány levél újat felel:
 mely helyszékel már öseki is kérés birtokában volt:
 Tal is maga is van, a mint állítja. Tehát régi igaz
 birtok, mely aronban videlennre fonal alá és korana
 ellenében, melyre királyi jagon újraszálhat, alá mi-
 sol, példánl a solanok ellenében, és abban osztokhat-
 nak. Melyik eset fejezt fenn, nem lehet tudni. Vato-
 jinné az utóbbi, mintán az adomány Millaára is led-
 nyára proritiorit, a tavolabbi solanok kirórárával.
 Az is lehet, hogy Péter Mihály testüerré jagadára és
 erre alapított öröklés tette királytalanná a birtok-
 tot legatább Dalmodon. De lehet más is. Ter-
 köny állítja, hogy erőitő vagy új adomány levél a
 király minden birtokosval, a ki kéri az uralkodásból
 eredő kötelezignél fogva ad (ex debito regiminis
 officio) azt egy kell érteni, hogy ha valamely birtok-
 os megyekeli tanukkal igazolhatja, hogy örökléslei
 voltak, is hogy azok baleset követésében elcsu-
 tet, annak általmára új adomány levélhez juthat.
 Es valóban igaz Mátyas király intézkedél ügyérte-
 lenben 1464-ben, vagyis az adományozás esében.
 Az 1464: 10. t. w. nygvanis mandja: Es mivel annak
 nemelyk az orfág lakói kört, kiknek orléveléi ellen-

sígekkel és hatalmassalokkal szövetettel, annál fogva, ha csak az ölevesek szövetét, és azt, hogy ő is elő-
 deil aranyávalmal és birtoklással, melyeket az öle-
 jatt levelek illettel, békis birtokában voltak, és
 azok őket illettel, promissziójait és határozait
 úgy a vidékbeli nemesek tanácsával igazolhat-
 nák, - ilyeneknél-mi efféle birtokait új adomány-
 nyunk erine alatt admi és adományomi függik?
 Lehet, hogy Miklós az új adományt egyperium a tör-
 vény alapján kérte, a mint királyára mácol is lei-
 hellet a saját birtokaitra, a nélkül, hogy birtokuk le-
 gitimálását a további békis birtoklást valamely
 oldalról felténiök kellett volna. Hihetőve teszi
 ort Miklósa nőve az adománylevel kelte, mely a
 törvény kelte 1464. April 8, csakhamar követe. Ho-
 rájárulhatott az is, hogy fia nem lévén, leányainak
 akarta birtokaitani az őri birtokot.

feltűnő az adománylevelben, hogy Miklóst egyore-
 nien de Dalmad. meyeri, ellentétben a Rajosányi
 genealogiával, melyben neve: de Kis-Turó et de
 Dalmad, a mint fennebb láttuk. Atyját is egyperi-
 um Miklóslymal marogja. Ugy látatik, a listhumi előne-
 vet nem viselte, hanem csak az utóbbit, melyet már
 atyja felvett a testáiré fogadás követésében, s me-

lyet anyja is viselt, ki Dalmady leány volt. A de Dal-
mad név királyokos hűségülata vihette jofogit
is utána Nagy Juvánt ama feltétele, hogy őt Dalma-
dy Mihálytól, György atyjától frármartosál, kitől,
mint senkibb láttuk, anyja ivtired válastja el.

feltűnő mig, hogy az adománylevel Dalmad is
Baráns helyesgeiről szól, s az utóbbi is olyanok
mádjai, melyek az adományos stódei rigóta bir-
tolában voltak, s maga is birtokában van, s eighi
conventher intéretét bevestő paramocolat ^{ban} azokban
csak Dalmad adományozása emittettil, is a paramos
teljesítéséről szóló bizonyítványlevelben is csak Dal-
mad helyes birtokba adásáról van szó. A Regess-
nyi genealogia is csak Dalmadot emliti, midőn
Miklóst így mutatja be: „Nicolaus literatus de
Rio Thue et de Dalmad, qui vigore nova donati-
one Mathias regis A. 1464. cum puellis filiabus
suis pure — in Dalmad.” A kihagyott szó helyes
alálmasint a statutio vagy introductio vagyis
a bevestés áll, mely tífte maradt, azaz ellenmáds-
sal nem találhorath. Holvan tehát a hiba: az ad-
ománylevelben-e, vagy a bevestést rendelő paramos-
latban? Az adománylevel megprostitásait az utóbbi
által nem lehet feltűnni, leírás hiba sem fog-

hat fenn. Valójában, hogy Dalmáciai Parárs a beveretést rendelő oklevélben egyenként véltetett, a Dalmácia névnek elrendelt is kisebb függetlenített beveretes Parárs helyéig is kiterjedt, mint Dalmáciával öre ^{esaládi} függő birtokra. Ez annál inkább feltételező, mert a beveretes frank Ignác perint („Országoság körvevénye Magyarországon I kötet 327 lap) több helyéigből álló uradalom névvel egyezőre is magyartörtenhetett, a főlegyen, elengedő lévén azt az madaloni egyéb rézfűvel fróval kiterjesztési. Ha nem így volt, az adománylevel Parárs helyéig névvel, a beveretes Szentpálra miatt egy is múltával erejéből vesztette. Parárs helyéig neve egyébként először fordul elő az eddigismert okmányokban mint esaládi birtok.

feltűnő sajátosága az adománylevelnek Miklós névvel mollett a „literális” jele is. A magyar fordítás ezt „Ludás” fróval adja vissza, de csak azért, mert jobb frót nem talál. Mi volt a ró igazi jelentése? Szólyi Arnold miszlik a Dalmácia-esaládiól öreallított jegyzetében Miklós a „literális” fró után deál Miklóssal írja, Nagy János a „Magyarország esaládai” ban Miklós deálval mondja, Kolosy Viktor pedig az „Országvilág” című hetilap 1884. Május 3-iki frómában így ír: „Egyik Dalmácia nagy Mátyas kedvesen

diálja volt, kitől erimeres nemessé levelet, donati-
 ót kapott." Elfogadva a „deák” szó, ennek igazi
 jelentése Miklósról névsz aligha más, minthogy is-
 kolát is tudván egyetemet is végzett, mindenesetre
 tanult; legalább is irástudó férfi volt, melynek a-
 ron időben a tudományos művelődés terjedésével
 a Lajos király által alapított pécsi és a Leiznend
 által alapított budai egyetemmel korában nagyobb
 fránmal voltak. A hitetel, hogy „litteratus” Mik-
 lós vagy Mátyás kedvesen diálja volt, legalább is
 titkári vagy jegyzői állást feltételek a király ud-
 varában vagy a kancellári hivatalban, - ennek
 arában eddig semmi nyoma. Ami a erimeres
 levelet, nemességet illeti, melyet Székely Viktor
 perint Miklós farrótt uolra, sty állítás, mely me-
 ró ellentétben áll a család egész múltjával, sőt ma-
 gával a donatióval is, melyhez törvényesül perint
 erimeres levelet nem kellett, mert magában is ne-
 messitethetemes járólag adományozása egyik másol-
 volt a nemességet elnyerésével, ha az adományos már
 előbb is nemessé nem volt, akár nemessé apától való
 fránmaradásánál, akár nemessé járólag birtokánál fogva.
 Az arában valószínű, hogy az új adományozal a
 család érimer adományozása is együtt járt, s ez is

de novo adományortatott. Lehet, hogy azan er-
 most, melyet 1615.-ből ismerünk, az egyrül később
 jó lesz. Miklóstól bírjuk. Az isal koronáján látha-
 tó és nevelési képzés selyem Mátyás korára emlé-
 kertet, hi a vadász selymokat kedvelte. De erre
 sincsenek adatok.

Mátyás új adományokkal s kezesítő parancsával
 jó formában kimutatott a Dalmady Miklóstól fenn-
 maradt adatokat. Van azonban még egy, szintén
 1464-ből, melyet fel kell jegyeznünk, s melyet a közt.
 levelet egyik bizalmasa tett Lőrinc hantmegyei be-
 tötésairől 1869.-ben. Ez így írat b. Rakovyi horfői
 levéltárából, s így szól: „1464. Datum in Pars. Cur-
 sey Bertalan is Dalmady-Thury Miklós lévai várt-
 nagyok királyi írásukra kiolárai Anbunus reffere.”
 A hely, idő s a nyelv annyira öfrevágnak, hogy az
 adományos Dalmady Miklós is a körleményben em-
 lített Dalmady-Thury Miklós fremlyaran azokra
 felül alig lehetett kétkedni. Éspedig lévai várnagy
 volt s mind ilyen kutana. A „literatus” jó lehet
 azan értelemben az erdő, melyben előadtul.

Előfordul még 1469.-ben a malácsi levéllet extrae-
 tucával jegyzőkönyv. Az extractus így szól: „Pa-
 mwallatós levéllet (inquisitoriae) Kis-Thury

June január a fölötte, hogy Anna özvegy, Margit,
 Lúfia is Anna leányai, is Dorágy András, Dal-
 mady Miklós veje, emel halálával egész kistéri
 birtokát elfoglalták, s fele részét a horoványi le-
 ányozó adóadóig neki magának visszabecsáj-
 tani nem alajál (sibi remittere noluit) vagy
 világozabban! Tannvallató levelét Kis-Thury Ján-
 e január a Salmadan levő birtok felszerése iránt,
 s többi okiratokkal együtt.

Ebből megtudjuk, hogy Dalmany Miklós 1469.-ben
 már nem élt. Egyrés adat a Rajcsányi-genealogia
 adataival, mely szintén 1469-re teszi halálát. Meg-
 tudjuk, hogy hitestársa Anna volt (Anna relic-
 ta) s szintén megegyezik a Rajcsányi-genealogia
 adataival. Családi nevét azonban sem az extractus,
 sem a Rajcsányi-genealogia nem említi. Egy más for-
 rás szerint Miklós a Jakchy családhoz házasodott solum.

Kémencsterem a Wágner-féle genealogiai táblá-
 ratban ér áll: „Az 1476-ben élt Jakchy János leánya
 Kata, veje volt Dalmany Miklósnak. Nagy János is
 ezt mondja Miklós vejéről a „Magyarország erulá-
 dai”-ban ugyanezen adat alapján. Tehát Anna is,
 Kata is, valahogy az utóbbi adat szerint határozatlan
 Jakchy Kata. s utóbbi elfogadhatóbb, mert lehet, hogy

hogy az Anna nevében az extractus is az atta társas-
 rudi Rajcsányi-genealogia társadott. A fakely-
 eralád leghíresebbjében lakott, s azon korban
 püspököket, főispánokat, vajdákat, főkapitányokat
 adott az országban.

Megtrádjuk újra nyjgással a fennszöki adatból azt is,
 hogy az adományos Pálmady Miklós leányok, is pedig
 éppen az adománylevelben megnevezett s az adományos
 birtokokban öröklőre hivatott leányok hátrahagyása-
 val halt el, - figyelmbe tehát nem maradt.

Pálmady Miklós leányai.
 1489-1578.

Miklós leányai a család leghíresebbjén nem ismét,
 nem is ismételték tovább. Az új adomány, mely Pálmad
 is Darárs helyszél birtokait a leányokta, megfennent
 reájok is birtokosított, nem volt fennsötös, a család ne-
 vet tehát fenn nem tarthatták, gyermekeikre át nem
 szállították. A kék fényben mentek, új család ne-
 vet vettek fel, a kék pedig mint hajdan halt el, család
 di nevét is magával vitte sírjába. felfegyverül meg
 is azt a néhány töredékes adatot, mely eööl fennmar-
 radt. reírind a genealogia lehető teljesége újitt, re-
 írind pedig azaz kőtanos példarajzról fegyva, hogy a

férjha ment is így új család nevét viselő leányok utódai tört újra felhívni a Balmady név. Kérdés tehát, volt-e tovább család lefáradásánál vagy más?

A három leány: Margit, Erőfia és Anna, a mint a család levélt. jegyzékével fennőbbi adatából látható Miklós hatáta után perbe keveredik Thury Jánoséval, kitől az egész történeti birtokot elfoglalják, s ki újfent Balmad fele részére támaszt igényt. Ha volna még valami kétség Miklóséval a testvéri fogadott Thury Mihálytól való lefáradásánál, az eset elárulatná. A fentebb leírt Thury János mint ifjabb fordul elő a Rajcsányi genealogiában s Nagy Jánosnál, épen 1469 ben, s idősebb Thury Jánosnál, Thury Mihály testvéri fogadott fia volt. Tehát nyilvánvalóan a Balmady György által testvéri fogadott Mihályéval. Ez a két család közös rokonsági újszanyát sajnos teljes okait elégge megvitagítja. Valószínű, hogy a jelen egyorriggel végződött, mert további adatok minirendek róla.

Balmady Margit, Miklós legidősebb leánya ugyan-
 erint a család levélt. jegyzékébe került előfordul
 1485 ben, mint Horváth Jánosé. Az adat folet-
 tébb töredékes, csak annyit mutat, hogy Balma-

dan elfoglalt birunyás fiókó miatt inteték, ismételték.
 Előfordul ugyanott 1578-ban mint Horváth
 Horváth Péterné a sághi conventrefereciára kiállított
 nyugtató levele, mely a család iratol közt máso-
 latban is megvan. E szerint fiaival és leányaival
 megjelölt a garan mellett feent becsületi convent
 stótt is kijelenti, hogy fiúje nem Horváth Péter és el-
 ső fiúje Dalnadi Horváth János ar stóbbi család
 nemely stóbbi család, mely Dalnadi birtoklás jogaira
 vonatkozik, több más birtokolat illető iratokkal
 birtokabb megörösis végűt a sághi kapitálan levélta-
 rában leltérményertől, valamint febrinybe beke-
 lyertől. Ezen iratokat időnkéntával juris profert
 idejében nem Horváth Sebastyán és Miklós,
 ar említett Dalnadi Horváth János fia, továbbá ő
 maga a sághi kapitálanban fölkaszták, a mandott
 ládában felis találták, álviregálták, a stóbbi letesen
 írásban talált iratokat ugyanott egy más febriny-
 be áthelyerték, és azt beárva ispecitjűlbel
 megjelölve, megörösis végűt újra leltérményertől
 és hátrahagyták. Ezen levelekre neki is gyemleci-
 val febrinyként lévén, ő is arolat. II. Ulánóó Felsé-
 gével, fiteu helyeknél Magyar is káthorvág ki-
 rályánál a sághi egyházi conventjé'ben inteték ja-

rancslevele is engedélye alapján az említett láda-
 ból vértetteknél kivették. Ők tehát a végül egy ház
 csoportját a főbani levő minden lehetséges
 értelem megörökítő iratok további önrétével felmen-
 telték és visszavették iránt megnyugtatták. Fia-
 is és leányait az ottani neferint dörögöje. E fre-
 nül fia: Horhy Dániel, is Parnolthi László fia
 András; leányai Horhy Dorottya fej: Semberi Gy-
 ory Bertalané; Julianna fej: Dalmady, Sebostyán-
 né és Agatha fej: Dalmady Pálné. Meg van még ne-
 verve Dalmadi Horvath Miklós hódani leány, Lás-
 zó fej is, hi az ottani fővezéren említett dalmadi
 Horvath János deó fej, emelje lef. Elöl a nő-
 sorban jemel sűr Tamothy László fia András,
 mint egyik fi gyermek. Ugy látom Dalmady Mar-
 gitnak még egy leánya volt, Salán Hedvig, hi
 Tamothy Lászlóhoz ment férjhez, s András ottál
 frámarott, tehát nem fia Margitnak, hanem
 emelje. A Rajcsányi genealogia axon adata,
 hogy Tamothy László is feje volt Dalmady Mar-
 gitnak, s így hármasor ment volna férjhez, nem
 valószínű) A leányok nősorában felöltő az, hogy
 Horhy Julianna feje Dalmady Sebostyán, Horhy
 Agatha feje pedig Dalmady Pál. Tehát löl Dalma-

dy egyszerre. De van még egy harmadik is ki mind-
 kettőjüket megelőri, jóval korábban, egészen in-
 állian jelen meg, s kit az utolsó fiúje neves Dal-
 mady Sebastyán néven emlit, amandua róla, hogy
 Dalmadi Horváth János fia Miklós is Dalmady Mar-
 git társaságában a sághi láptalanban: először az
 iratokat átvizsgálta, s ott újra kétiteményre is hata-
 hagyta. Eovel kell-e a két Dalmady egyikét vagy
 másikát, Sebastyánt vagy Pált öfvelőtörni, s ha igen,
 őt magát kívül hagyva öfvel öfvel? Megjegyzendő, hogy
 a Rajcsányi-genealogia szerint Horhy Dámfir is
 de Dalmad írta magát: *Damianus de Horhi et Dal-*
mad.

Dalmady Trófia, Miklós második leánya a Rajcsá-
 nyi genealogia szerint előfordul 1460 ban mint
 Daráasy Andrásné, később pedig ugyanazon genealo-
 gia szerint 1500-ban mint Tharrodly Mihályné (A ge-
 nealogia arról adata, hogy Horváth János is férje volt,
 nem fogadható el, mert mint fennebb láttuk, Hor-
 váth János Dalmady Margitnál volt első férje) Még
 1469-ben Daráasy Andrásné volt; mert a családí okle-
 velok extractusában, mely szerint Miklós leányai
 a kistéri birtokot elfoglalták, s fete réjreit a horonmány
 és leány nygyed kiadásáig visszabocajtottai nem alar-

ják, Dózsa András is ugyan nevezve, mint Millis seje. Mikor ment fejher Tharrod Mihályhoz, bizonytalan. A Tharrod-család, Nagy János, Magyarországi családai című munkája szerint vasmegyeri családú régi család. Tharrod Mihályt 1531. körül lépték fel, szejnél Thury nőfiát mondja. Enev alatt azonban Dalmady nőfiát kell érteni; mert mint tudjuk, a Dalmadyak akkor thuri előnevet is gyakran viselték, a Thury-ágnak való leszármazásukról jegyez. Etele páromarolt Tharrod Tamás, 1551-ben hantli alispán, ki előnevet Dalmadyról írta s kivel a családdal sok baja s vígjárvadása volt, a mint előbb látni fogjuk. Azon állítás, hogy 1540 körül Dalmady nőfiát vette nőül, merőben téves, mert a Rajcsányi genealogia, hannan ez írult, nem azt mondja, hogy felesége Dalmady nőfia volt, hanem azt, hogy Thomas, qui ex Sophia Dalmady uagyo kivel anyja Thury vagy Dalmady nőfia volt.

Dalmady Anna, Millis harmadik leánya, előfordul a Rajcsányi genealogiában mint hajadon. Tovább is az maradt-e s mint igye halt-e meg vagy is fejher ment? kérdés tárgya marad. Jpoyi Arnold püspök a Dalmady-családról írt állított jegyzetében azt mondja, hogy a három leány

egyikétől frászvarott anyjai ágai a Páncs-család-
 hely, hogy igen Anna volt a Páncs család egyik éany-
 ja. Káprólátát e családól az Jyolyial család ki-
 állarában levő löbbi adatal is a Páncs-család gene-
 alogiája mutatathalva ki.

Végigmenve a Dalmady Miklós leányával kaprola-
 tos löredikes adatalon, a Dalmady Margitka család-
 ival nevesetes eredményre vezetnek. Látjuk arabból,
 hogy az adományos Dalmady Miklósval e család fi-
 aya egészen nem halt ki. Ugyan mellett szentbene-
 dekü háptalan 1511 d. ből fenn maradt levele ferint élet-
 len van Dalmady Sebestény „ Margit egyik leányai-
 val Juliannával férje is Dalmady Pál, Margit mi-
 nil leányával Agathával férje, kikkel fennmarad
 jelen meg a saját háptalanban a család szatol át-
 vételre ügött. Ugyanaraz arirat ferint megjelent
 ott löbb évvel löbb fure prépost idejében nemco
 Dalmady Sebestény is, ki az iratokat álvisszálta, uj-
 ra kelilemüerte is a háptalanban hátrahagyta.
 Tilagos, hogy e két Dalmady Sebestény két kintánkö-
 rö fremély, s a család lefrászvarás rendjét bettözöl
 körül, nem a Julianna férjével, hanem araz Se-
 bestényvel kell újra öprelöni, ki az arirat ne-
 mes Dalmady Sebestényvel mand. bres vezet fel-

lépcsőit kitalálási ideje, mely nem is Dalmady Sebestényt, az 1578-ban fellépett Sebestényről jóval korábban gyarapította. A kérdés körül jármarott nem is Dalmady Sebestény, e rejtelmes egyén, körül egyet nem tudunk, minthogy "ságn" hájtalanban régebben letett eraládi iratoktól időlörben átírta, más helyre is áthitette, sőt újra hátrahagyta? Testvéreje volt-e Dalmady Margitnak, ki ez alkalommal szintén megjelent ott való? Keláthatlan hamály állunk, melyek elcsúsznak a nyomok. Jyolgyi Arnold prispól a Dalmady-eralád lejármaróiról írt állított, kírivalban leuó vártalában így olvashat: "Dalmady deák Miklós impetrálya régi eraládi birtolára a nova donatiót Mátyáskál 1464-ben, hogy lányainak is birtosítva az őri birtokat, mintan háram lánya volt már, de még fia nem, ki később született." A fia nevét nem tudja birtosan meghatározni. Anonymusnal (Kiválsan) mondja, majd meg Sebesténynek gaudalja, s a később dőjőző Sebestényt, nagyis Harby Jostanna férjét erre Anonymus fiának tartja. A kérdés azonban ezzel nincs megoldva, s hamály továbbis megmarad. A feldéves, hogy az adományos Miklósnak utólag fia született volna s az eraládi genealogiát ez vin-

né tovább, alig hihető. Kellennék ötlet, mely csak
pillanatra világít, s még nagyobb homályban
hagy. Nem találjuk alapját sem a családí elnevelés
jegyzékében, illetőleg az 1469-ki inquisitorial extra-
tusában, mely Miklós hatalma után is csak a hársom
hányt említi; sem a régi családí iratoknál létete-
ményesiről és újraneveléséről 1508-ban lett nyug-
tató levélben, mely egy fiával sem árnálja el, hogy a
sághi káptalannál Dalnady Margit társaságában
megforduló némes Dalnady Sebestény fia volna Mik-
lóséval, vagy testvére volna Margitéval. Mindent öfere-
vetve némes Dalnady Sebestényt valamelyik mellék-
lag sarjadékkal kell tartanunk, mely valamelyik Lőrös
össel léteigéjéről öfrefügg, de az öfrefügges ezen össel
ez idő perint is nem mutatható. Jömeretlen ma-
radt vagy nyomtalanul ellént az ölmányokban. Fel-
vételő Dalnady Tamás, Lőrös fia, a mint a gene-
alogia herdelin láttuk. János, Gergely és János
váltak, his a XIV. fejezet második fejezet öllé, his
körül aróban János és János ága, utadól megemlé-
tése nélkül nyomtalanul tűnik el permint öllé.

Sebestény ág.Dalmady Sebestény és fia
ifjabb Dalmady Sebestény.

1497. - 1519.

A Dalmady Miklós leányainál elmondottak után a genealogia élére a mellékágon nemcsak Dalmady Sebestényt (Tpolyi Sebestény majd Anonymus majd Sebestényt) állítva, a további lefűzések formáját néha kell fölvennünk.

A család ezen részéről csak a garán mellett fevőbenedeki káptalan 1508-ból fennmaradt adala ismeretes, mely szerint az adományos Miklós egyik leányával, Dalmady Margittal, akkor már férjesebb Horvay Péterrel, és Dalmady Horváth János fiával Miklóssal a sügdi káptalan levéltárában letett családi iratokat előadatta, átvizsgálás után más helyre is tetette, és jegyzékkel ellátva tovább is ott hagyta. A fennke Török prapost idejében történt és így csak évek múlva lehetett határozható meg. De ha tekintetbe vesszük, hogy Dalmady Margit a fevőbenedeki kápt-

talán adata szerint 1485-ben még mint Horvát
 Jánosé fordul elő, éren szemlével pedig már
 mint Horhy Péteré vesz részt, nehezen tve-
 dünk, ha az az 1485 éi utáni időre tehető.
 Ugy látszik, hogy 1500-ban, midőn ugyancsak László
 támbíronysága szerint Dalnady Margit fej.
 Horhy Péteré fiaival is leányával az iratokat
 vífovette, már nem élt. Fia - mint Gyöngyösi,
 Dalnady Sebestény volt, sivel neje Horhy Julianna.
 A most említett vörös is azt mondja, hogy az irat-
 tól előtérre megjelent leányok egyike Dalnady
 Sebestény neje Horhy Julianna volt. A László adat
 tehát örvény.

Ugyabb Dalnady Sebestényről kevés adat van.
 egyik az eptergami háptalan jelentése 1499. év, jut-
 vanural a jutisi, frankoi is aprátvaróthi egyháral
 aprátjánal Hontmegyében felvő birtokaihan telje-
 sitett határjárásról, melynek Gyögy János, Dem-
 send Pál, Gyöngyösi eptergami érsek, néhai lé-
 van Fajdasi János fia káigmond, Pory Simon
 Horvát Dönyös is Mihály, Horhy Péter, Dal-
 nady Sebestény is János sághiprépait elleuman-
 danal (Osszágas levélhá. A kőszimény, hogy
 Dalnady Sebestény is Horhy Péter együtt

jelenről meg, ifjabb Dalnady Sebestinyt garantálja,
de ez a töredékes körlevélből nem látni ki. Lehe-
tett idős Dalnady Sebestiny is, ha a káptalani jelen-
lét idejében, 1497.-ben még életben volt.

Hogy a garan-ferribenedeki káptalannál letett
eródi levélben sicutatus jegyzéknek egyik adata
szerint 1505-ben Dalnady Pállal valog erimen beik-
tattatik (pignoris statutus jure) Pherrény Péter
és Demény Mátyás nyfalusi birtoknevezése Baross-
gyében. Az adat sem a záloga vétel körülményeit,
sem Dalnady Sebestinynek Pálhoz való rokonsági visz-
onyát nem világítja meg. Dalnady, Pál neve előfordul
a garan-ferribenedeki káptalannál, 1508.-ban kiáltott
nyugtató levélben, mely szerint Dalnady Margit fejj.
Horby, Péterné fiaival és leányaival a söghi kápta-
lannál letett eródi iratot visszavette. A leányok
egyike Orzatha, mint Dalnady Pál neje jö elő. Ugy lát-
szik a két Dalnady, Pál egy személy, vagy molatesluc-
si, vagy sógoriági viszonyban állhatott Sebestinyvel.

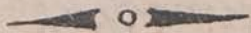
Még nehezebb eligazodni Sebestinyvel Dalnady
Dányjénhez való rokonsági viszonya felett, ki az erter-
gemi káptalan adataiban fordul elő 1512-ben. Ebben
az áll, hogy Dalnady arca Dalnady Dányjén (Dalna-
dy id est Danyium de Dalnad) mint ageres, lité-

ratus de rucey - Kremeny Mátyas parrókára hantme-
gyei aló-rembesei lakóházára) megsejtesé miatt (prop-
ter invasionem ejusdem cariae) vétkesnek találattatván,
fővesztő ítéletben (in sententia capitali) marasztalla-
til, s ennek újrakajtatásával kiadéji meghatalmazásra
a sághy egyházi konventje bízott meg. Felsőrinóly Hor-
ny Sámuel, Dalmady Margit egyik fia volt a betörő, ki a
Rajcsányi-genealogia szerint, ahmint a Dalmady Margitra
vannalévő réghen említettül, de Dalmad írta magát.
A fővesztő ítélet nagyobb hatalmazadás csetire mutat,
mely rókonok közt főúlltiágra is átválthatott. Oróban
Pál is, Sámuel és elönnel perreim elöl, izzó genea-
logiára kevés érdekel bírnak.

Az utolsó adat iff. Dalmady Sebestényről 1519-ből va-
ló a garan mallekfi penzbenredeli köpítalan kivonatos
körtése, mely így szól: "Törvénybe idéző levél magyara-
di Orszi Terence és neje ^{Dorothyja} rissere hantmegyei magyara-
di risszörögait elfoglatára miatt, a sághy preposit és
fivére felső Tegyverucki Pál, továbbá Dalmady Se-
bestény ellen." A risszletélet, magának az idéző levél
nel, vagy az idéző levél alapját képező leveletnek tel-
jes fővegeből lehetne megismerni.

Utána nagy orámmal jelennek meg adataink-
ban a Dalmady-név viselői, risszint az ő ágán, ré-

srint egy eddig nem ismert új ágán, a dobrovici
 Dalmudya ágán, kiknek lefárasztását Jozsef Mo-
 rold jürisról a saját család levélei is a Dalmady-er-
 lés lefárasztásáról írásalított jegyzeti alapján az
 1312-1335 évben élt Dalmady Tamás János nevű fi-
 aig utó felvételével. Ez ág sarjadási II. Ulászló király-
 tól, nem tudni melyik évben, donatiót kapta Dob-
 raunit helyégre Perencsmezőben. II. Lajos király-
 tól 1519-ben nova donatiót nygannara. A nyert
 birtokba új adomány erimén ke is helyertetnek. De
 lássuk előbb a Sebsteiny ágát, melyen három gyer-
 mel jelenik meg: András, Gáspár is Kata, kisebb
 pedig András fia Szilveszter.

61.
Dalmady Sebestény utódai:

András, Gáspár, Kataris

András fia Szilveszter.

1546-1581.

Dalmady Sebestény gyermekei közül Andrásról van legtöbb adatunk. Sebesténytől való lefárasztása is legkétségtelenebb, s mint azt az esztergomi lapitannal egy 1579-től fennmaradt s kiróbb előcsúszó adatokból látni fogjuk. Ez adta határozottan Dalmady Sebestény is Horhy Juditanna fiának mondja. Gáspár család mellékesen is csak itt áll jelen meg az Andrásiól fennmaradt adalokban. Sebesténytől való lefárasztását a kaposolatra s Spolyi Arnold püspök követeltetésére kell alapítanunk. Sebestény fiának mondja őt egyébkint a Rajcsányi-genealogia is. Katát, mint Sebestény leányát említik azon jóv. adatai, melyből a Dalmady-család több tagja 1530-ban Rajcsányi Adám birtalásánál Dalmadán ellenmondott, illetőleg ellenmondását igazolta.

A család birtolási urfoglalásai Dalmadán is Váránson Sebestény életében is halála után, melynek idejét nem lehet meghatározni, igen ravaroral. Az ősi birtok sok részben van, a birtoklás bizonytalanság s az erőszakos ledás-

nal is vannak példái. A lányág van birtokban, de előfordul Dalmady Tamás is mint viszbirtokos, holott egyide a dobrovniczi dalmadyakkal, kik II. Ulászlótól és II. Lajostól Dobrovnic brenninczegei helyiségét kapták, s külön ághoz tartoznak. Egy látjuk az esztergomi káptalan egy adatából, hogy Dalmady fides is a darórsi birtokrészt 1520-ban Dalmady Horváth János unokája Liskoru Györgyi Anna kapja királyi meghagyására. Dalmady Tamás leteratus a garan-frensbenedi káptalan 1527-ből fennmaradt oklevelé szerint Dalmadon egyenlő részt kaptak Dalmady Dányi és leköti az őt illető részt zálogul bizonyos kölesön viszbirtokosként Amulassósa esetére. Egy évvel később 1528-ban a birtokba szügyi Orbán és Györgyöt iktatják be zálog erimén. Majd azt olvassuk az esztergomi káptalan egy másik adatában 1542-ből, hogy Dalmady helyiség bizonyos részübe, — mely zálog erimén messes Dalmady Tamás birtokában volt, a nádori helytartó rendelkezése keltetjék messes Ragyolcs Millás, néhai Ragyolcs György fiát. Néhány év múlva 1546-ból pedig a garan-frensbenedi káptalan adatában azt, hogy Laskodi Tamás, ki lányágan szintén atyafiságban volt a Dalmadyakkal, a mint Dalmady Millás lányainál már említettük, Dalmady Tamás dalmadyi eriméjébe

lectár s ugyanitt levő halastavát elfoglalja. Majd időse levelet olvasunk ugyanazon káptalan 1546-ki adatából Dalmady Tamás főúrának, a dalmadi országy részhez tartozó földet s közbirt. elfoglalása miatt derysnyei Lemberi Goldirónóval. Tamás egy mássik ugyanazon írádatban olvasunk, hogy Dalmady Gáspár is más Dalmadyal (kik erők?) birtokittatnak dalmadi curiájuk is olványaik meglámadásaitál. Tarrady Tamás is társai ellen is így tovább.

Vált-e is merényi része Dalmady Istestinyval is fiával Andrással a két birtokban vagyis Dalmadon is Paróissan, arra isen adatokban feljegyzést nem találunk. Csak sejtjük, hogyha Dalmady Tamással a külön ág sarjadékának volt, Andrással is testvéreink is kironyára volt.

A legelső adat Dalmady Andrásról a garan feuthevedeki káptalan adata 1546-ból a családi levelet kivonatás jegyzetében. E szerint itéletet lap 4 jobbigytelekre visue Paróissan is egyre Dalmadon, melyek arclott Tarrady Tamás birtokában voltak mint rálagok. Az itélet Dalmady Tamással is feült, mert a jurt es inditatha s András a perbe esik beuallorott. Réfletet is meretlens. Legymásik adat ugyanazon évből „uigrekajti levél” nevű visel Tarrady Tamás

és neje Ksófia ellen, Pakmady András, Gáspár és Tamás birtokügyében. Ez is ismertetlen, de a Livoniai kúriától kúristlehetlen lehet, hogy a perben Gáspár is részees volt, s hogy az ítélet négre is hajtatott.

Előfordul mint adományos 1549-ben a jászai birtoklanc egy adományában is az Ipolyi Arnold püspök birtokában lévő, "Extractus Literalium Documentorum" című írtjegyzéknek a Pakmady és Lidó családokat érintő részében. A mandátumban adományos nyert Várday Pál epegyermi írsol és királyi helytartótól, néhai Palásthoffer Mátyás magyarsági kincstárnokának az arany nemesi hárra és telek-
re is az arany járó jogokra, melyek Besenye helységben Mosonmeggyesben letartott. Az adomány birtokában be is helyezettik. Mit tartanak az adományról, felvilágosítanak a királyi helytartó adományáról szóló régi törvényel. Errel írsol járágot, mely alá függat korás, alá hitlenség miatt királyi adomány alá tartozik, míg a királyi kincstár birtokba nem vette, a királyi helytartó is adományozhatott, de nem 32 job-
bágyteleken felül, nem többörök egynek is csak ir-
demes embernek (personis de rege et regno bene
munitis) nem is nemteleken, most nemességel
csak a királyi felségadhat. Az extractusban, honnan

az adatot veszi át András neve, „Egregio Andreae de
 Dalnady. Első eset, hogy a család eddigi előnevet
 „de Dalnady” rendszer szerintévé váltja fel, „Dalnady”
 András vőlegényét Várday esztergomi érsekhez, ki
 az adományozás évében 1549-ben halt el, megkül-
 geltja I. Ferdinánd király levele a posonyi kamará-
 hoz 1550-ban, mely őt mint az érsek egyik foglalat-
 tósá tisztelet nevesíti meg. A király Pécsből 1550. Ma-
 jus 28-án értesíti a kamarát, hogy Drégely is Ujvár
 hű tiszteje, kapitányai és katonái parancs emelték
 nála, mivel Várday Pál érsek írásban hurok fi-
 retésüket nem hagyja. A drégelyi vár ugyanis érseki
 vár volt, a vár községeit is a helyi érsek firtésit te-
 hőt az esztergomi érsekhez fordította. A király emel-
 fogva rendel, hogy az érseknek jövedelméből ^{egy} fixo-
 sít öket mint az érsek írásában. „Inter quos sunt
 -ija a király-embereken, ius, Martinus Moré, And-
 ras Dalnady, Paulus Kéry et Franciscus Horváth”.
 (Országos levéltár Breviarum Resolutionum. Kéziratok
 1887. évf. I. füzet) Tehát érseki kamarás volt s ő is az
 köré tartozott, ki az érsek halálával firtésültől ele-
 tek. Ugy látatik hű tiszteje volt az érseknek, ki lánc-
 telt utjában, midőn a török esztergomot 1547-ben
 elfoglalta, az érsek a főkapitánnyal Posonyba s innét

Nagyfőmbattea mezei. Az adomány feljegyzésénél
lehetett juttatva.

Egy feletibb töredékes adat szerint 1552-1560 közt
töltötték a nyitrai kőptalammal az ellen, hogy Nagy
Hornári Péter mint nyitrai lazarosok és gyatáros
főemberek illette volna. A péfaletel felől semmi fel-
világosítás.

Talánival kisebb 1560-1567 közt, a tudás is két-
szobeli törökországi kőptalammal is ismert Ve-
roncsics Antal jészi, majd egy jészi és utóbb epe-
tergani írás. A köztjei közt találjuk. Erre mutat Ve-
roncsics Antal levele Eszorból 1560 február 2-án Oláh
Mihály eptergani írásához, bizonyos tiszted tárgyában
Tosany vidékén. Ebben többet kört a szóok is vannak:
„A főházi levélnek elhirdetéséről Dalmady András, bi-
csi pällásam gardája (Andreas Dalmady hospes hos-
pitii mei Vienneensis) fug gaudoskadni” Tusóbbá
Veroncsics Mihály levele 1566 július 2-án Veroncsics
Antalhoz Pécsbe, melyben ezeket írja: „Háttra van
még, hogy főtörtelendő” uraiágad megbízra Dalma-
dyt (committat Dalmadyuo) ha lehet helyerrend
150 aló kört Tosanyban, vagy amennyit 2 főtjával laje-
hat”. Egre ismét Veroncsics Antal levele 1567 ok-
tóber 7-én Baccensisra Pál erdélyi jészi pölkörő Klaus-

tantinájából, e sorokkal: "Laján minderről, a miről
 őrül lehet. Dalmadyt ajánlom (Dalmadymum co-
 mendo)" A levél uluashalól "Francisco Artoel ofres
 munkáiban (Magyar történelmi emlékek. Kőrli Sa-
 lay László.) Bármily keveset tájjanak jól András
 életéfrányaiból, jellemére mégis utágot vetnek.

6 Kőrben az Jpolgi Arnold püspök birtokában levő
 "Extractus liberalium Documentarum" adatai pe-
 rint 1561-ben egyességét köt Sembergy Boldizsárral
 leírnyos nemesei curia felett, mely Dalmadan aau. Ujabb
 egyességét köt ugyanazon íbén Sembergyvel, mely pe-
 rint Sembergy a dalmadi hanturegyei birtokban levő
 birtokrészt minden teher nélkül átengedi András-
 nak, ez pedig rálagba adja Sembergyvel a saját birtokré-
 sőt. Sembergy Boldizsárral kisebb is vol egyességé is
 jare volt a családval, melynek gyökerei Sembergy le-
 jármarásában lehetnek, hi a Dalmadyalal leánygum
 atyafiságban volt. Az is mest adatok perint ugyanis
 Dalmady Margit fiuj. Florby Péterné egyik leánya Do-
 rottya Sembergy Tiry Portalan neje volt. Ettől járma-
 rath Tiry Márta Sembergy Mátysné, s ennek fiú volt
 Sembergy Boldizsár.

Ugyanazon az Jpolgi-féle "Extractus" adata perint örö-
 karon eladja Nyitra megyében felvő Felső-Kepesd és Bajcs-

Képesd nevű birtokát literatus Palajosa Mihálynak
100. magyar forintért. A fennrebbi adat, hogy Nagy
Hemasi Pálint mestor nyitrai kanonokab 1560 előtt
valomint isken ifjerevölallorása volt, is eren adat or-
ra mutat, hogy Vinday Pál iszol bolata után 1552 és 15511
kört Nyitrai is lalhatott. talán ejur Domus isra Pál-
nal, ki egyidőben nyitrai — pispök is volt.

Előfordul ismét mint adományos 1565-ben a porosnyi
kapitálannal Oláh Miklós ifjategami érsekes is kir. hely-
tartókor intérett jelenlétében. E szerint Bogáthi Nagy
náthi ferenczerd is Bódiás Jánosnal együtt adomá-
nyul lapja a porosnymegyei Kis-jolla, Nagy-jolla is
Hegyi nevű helységelben mindazon birtoknépeket is
Tasarnymegyebe mindazon javakat is birtokjogokat, me-
lyek kis-jollai Czirják máslejt Alch Mátyás, magyjal-
kai ágoston Péter is hegyi Hegyi János tulajdona-
kor tartottak, s melyekről vélet Oláh Miklós ifjate-
gami érsekes is kir. helytartó hitlennég bünye miatt
(per notam in fidelitatis) örökösökkel együtt meg-
fuzotta. A birtokba ueretés az érsekes rendolotére a
porosnyi kapitálan kioldottjend jelen létében ment
végbe s est a jelentés követkerőleg adja elő: „A kioldot-
tel Mártan napja utáni második Vasárnapon Czir-
ják máslejt Alch Mátyás kisjollai igaz birtoknépeket

pünkösdjére mentol, s ott a királyi megbízott a törvénye-
 sen megkivált párosírók jelenlétében és a mi tan-
 bírányágunk mellett Nagyválthi Ferenczot, Ródlir
 Jánost és Dalnady Andrást, Csirjál birtokába beveret-
 té is öfres jogai ba behelyerte, szemmivemmi ellenmon-
 dasman tartósná. Urtán ugyanazon napon, ugyan-
 azon királyi megbízott Agoston Péter nagy jobrai
 birtokréjával pünkösdjére ment s a Lörvenyesen meg-
 kivált párosírók jelenlétében, a mi tanbírányágunk
 mellett Nagyválthi Ferenczot, Ródlir Jánost és Dalnady
 Andrást annál birtokába is beverette is öfres jogai ba
 behelyerte, püntin ellenmondás nélkül. Ugye a bene-
 zetés harmadik napján nemcsak Csirjál másod Alch, a
 funnabbi Csirjál Mátyás testvére his fiával Alch Pé-
 ternek nevében, püntingy Agoston Józsefnek, Agoston
 Péter testvére, his fiával Agoston Mihályval nevé-
 ben is pünyelében, a teljesített ejor beveretésnek ellen-
 mondottak. Erre a negyedik napján a királyi megbízott a
 mi bírányágunk mellett Hegyi Józsefnek nagy birtokré-
 jával pünkösdjére ment, s ott a párosírók is halá-
 rosok jelenlétében a beveretést teljesíteni lártak, ennek
 arankán Hegyi Józsefnek püntin ellenmondott. (Liptay malád levélh.)
 E pünyé Andras is társai beveretése a birtokába
 névük neve olt töléletes (perfecta) az adományosok

arokat birtokba nem vehették, az adományból eredő
 igazságot bíró előtt kellett becsülni. A további
 fejleményekről nincs adatunk, sem arról, meg-
 egyezésre jutottak-e az ellenmondással, nyertel-e
 új bevezető parancsolatot (restitutio), melyről már
 ellenmondásunk nincs helye.

Az Jzolyi-féle „Extractus” egy töredékes adata szerint
 fennmaradt 1568-ból II. Miksa királytól egyváltató pa-
 ranos Dalmady Andriás neje, Erzsébet néfővel (pro
 nobilitate Elizabetha, egregia Andreea Dalmady) A pa-
 ranosleány a porcsanyi káptalanban leve, s ezalatt annál
 teljes főnőze adhatna felvilágosítást, kinek a peres
 ügyében vált felelőssége a vallatás. A mandatum com-
 pulsorium, vagyis kötelező vallatás, melyerről itt szó van,
 régi törvénykezési eljárásunk szerint ítélet nélkül,
 sőt perem lívél is felmerülhetett, egyesek falgamadási-
 ra. Likvid hírvagyos tanúvallomásokra, végképtetett
 vagy sértett igazságot uttalma viggett felelősséget adott. Jly
 vallatás, mindig királyi vagy ar vörög nagybírója-
 sál nyert parancsolatra ment végbe a káptalan
 vagy esküvő imbeszélés jelentéskében. A Lőredé-
 kes adat Erzsébet családi nevét sem tartotta fenn,
 s így nem tudhatjuk, mely családból való volt.
 Ugyancsak az Jzolyi-féle extractus-jegyzék fe-

1570-ben nevés Dalmady András és fia Dal-
 mady Sylvester (Nobiles Andreas de Dalmad et Syl-
 vester fomititer Dalmady filius ejusdem) Dalmad bir-
 tokalau levő nemesi udvartelket (curia) és Dalma-
 dau, Daráson, Horhiban Haulmgyében levő őfres
 birtokrészeit és hafenvédelseit rálagba adja
 nevés Sembery Boldizsárnak 150 magyar forint-
 ert, a kiváltás idejéig. Az adal fölér arról bir fan-
 tassággal, hogy András családai unokanyaira vel vi-
 látat. Sylvester nevé fiaival ismertet meg, si ex
 időben már nagykorú, szerződésel kötésre jugilag
 képes lehetett.

Az egyes kedők a birtokot felett egyebiránt meg-
 újultak. Így egy 1571-ben helyi Gyulczy Arnold piros-
 jót család levéllárában eredeti példában megle-
 vő irat rövid kivonatában erket olvasunk: „Haul-
 megye törvénykezései 1571. Selmecbányán tar-
 tott üléséből, biranyilomány, hogy nevés Dalmady
 András fremélyeser, nevés Dalmady András pedig
 jrosanyi meglérotlja Tarsanyi Tamás által egyes-
 ségre léptel biranyos dalmadi birtok iránt. Kiad-
 ta a biranyitványlevet: „Nos Gregorius Jaliöffy
 de Rákó vicereamus C. d. Haul. Aláírva Horvá-
 thy Tamás is mások alig olvashatólag.

Erdekes András írásából az "Szolvi-féle" Extractus
 Literalium Documentorum jegyzék azon adata is
 1574-ből, mely így szól: „Dalmady András bírónyá-
 levedei arról, hogy nemcsak ő volt már valódi ma-
 gyar nemes (non solum ipsemet verus Hungariae
 Nobilis fuerit) Si Dalmadan, Hontmegyében levő
 nemesi jószágán udvarlelet (curiát) hint, hanem
 nagybátyja Dalmady Tamás is aranképen valódi hinto-
 kora volt a feleban levő udvarleleteknek, melyet arankán
 kisebb András, midőn a törökök Csptergomst elfog-
 lalták, erektől való féltében elhagyni kényserült.
 A bizonyítványok (attestationes) a poranyi káptalan
 levéltárában vannak. Erre mutat az orpágyos levél-
 tár adata, hova a hiteles helyek levéltáráiban talál
 nemesi oklevelek jegyzékét nyabban bebildál (Tudat,
 heraldikai és genealogiai tárlány 1887. 4 füzet. Nemes-
 si oklevelek jegyzéke: Dalmady. Poranyi káptalan II
 Prot. S. 100 lap.) A nemesi bizonyítványt úgy látzik
 Andrással Hontmegyéből költöznie is Poranyban
 megtelepedése tette privilegium, a bizonyítványok a
 régi idők szokása szerint nem jószág notariájus leve-
 léből vagy hiteles átiratából, atyai ősi javak régi és
 fényelő kistokával kimutatásából, vigliment ar-
 tányokból, levégretek jurek irataiból és más efféle

törvényes eljárás iratából állhatott a legrövidebbi
 adatokból. É föltal maguknál az ollevésnél türetem
 tanulmányozása adhatna tájékozást. Eről tén felde-
 rités az extractus aron" vajáténgos titelit is, hogy
 Dalmady Tamás nagybátyja volt Andráinnal (sed eti-
 am paterus suus Thomas Dalmady) É titel aróni
 föltünö, mert Dalmady Tamás egyike a debreceni
 Dalmadyaknak, kik Dalmady László fia voltak, II. Ulás-
 lától is II. Lajostól Debrecenül trancsinnagyeri hely-
 ségre donatiót kapta É külén íghor tartotta, a
 minél kisebb latin fogjuk. Ha Dalmady Tamás csalá-
 gyán nagybátyja Andráinnal, akkor atyjával Dalmady
 Sebestényvel testvère lévén, vagy é pármarott idősb
 Dalmady Sebestény ágából, É mi a fenebbi adattal, hogy
 Dalmady László fia volt, ellentétben áll, vagy idősb
 Dalmady Sebestény is a trancsini külén ígh oraja volt,
 É mire egyetlen adatunk nincs. De lehet, hogy az ex-
 tractusban a „paterus" szó nem az „atyján bátyja
 vagy öccse" értelmében vettetik, hanem általában atyai
 rokoni jelölet.

Tovább-menus a Dalmady Andráinnal szembeálló adato-
 kan, ismét Sembery Goldicsárral is az ősi birtokot vát-
 toró sorozatát találkorunk. Így az Szolgyi-féle „Extractus"
 egyik adata szerint 1578-ban neves Dalmadi Dal-

mady András és fia haumlókéjűen Dalnady, örökösön
 adóját Semlény Boldizsárral, Nagy-Párásra Hont-
 megyében leveles újra-újra indultak (totales
 curiales nobilitates) 140 forintért. A fia keresztne-
 vét az extractus nem említé, de az más mint Syd-
 vester, ki 1571-ben a birtokot egy nővel együtt
 xálugla adta, alig lehetett. Egy évvel később 1579-ből
 az esztergomi káptalan extractusából András folya-
 musdányáról ismerjük őt is atyai birtokkéjűen.
 víforaszerése iránt Hontmegyében, Horhi, Párás és
 Dalnád helyeigeben, minthán a birtokot néhai Dalnady
 Tamás, Pámothy László és Adoliga hárosteriál fia és
 fogadott testvér (susceptus frater) által bizonyos eri-
 men Mártánnal Dorottya leányával, ki Dalnady Mar-
 git leánya volt, nevére irattal is Márta halála után
 fiával Semlény Boldizsárral leveles juttatál. Az
 extractus megjegyzé: „A királyi helytartó javaszerése”.
 Ez aron adal, mely Andrást határorothan Dalnady Se-
 bestinytől is júlánvától, Horhy Péter is Dalnady Mar-
 git leányától fiamartatja, s evel fiával mondja, a
 mint ezen fejeret deijén említettük. Az extractus bene-
 retése ugyanis ez: „Dalnady Andree, filii sive
 Sebastiani de Dalnád et Domina Juliane, filie
 Petri Horhy et Domine Margaretha de praedicta
 Dalnád consorte sua progeniti ad instantiam” Ugyan-

1579-ben a erlási levéllel egyik extractura ferunt
 eltöltő parancsol és idős levéllel adatul his inhibitorio-
 evocatorias) Semberg Boldizsár részére, Palmady Tamás-
 nál Palmadon leos részvételére néve Palmady András
 ellen. Egy másik extractus ferunt pedig eltöltő parancsol
 szintén Semberg Boldizsár részére, annál végrehajtási
 ügyében Palmady András ellen. A különféle peresnek
 és egyeskedéseknek itt még véges vége. A porsanyi lepta-
 lan egy kiadványából arról értesülünk, hogy Semberg Bol-
 dizsár is Palmady András, néhai neves Palmady Dáni-
 éllel Hankmeggében Palmad helységben fekvő részjogi
 feletti, mely részjogiaként rálag című Semberg Boldizsár
 kerri kört van, mely részjogiaként miatt indított per
 annál idején a királyi curián is megfordult 1578-ban
 egyesleges lepta, olyképen, hogy Semberg Boldizsár a részj-
 ogiaként 1/4 részét minden firtési kötelezettel nélkülül
 felelőse, Palmady András pedig Palmady Dániél utá-
 ni nevesi curia út illető részét, mely rálag című sin-
 tén Semberg kerri kört van, neki átengedi, de a frantófol-
 dekből csak annyit, amennyit ő maga bír nyát nevesi
 curia után. Ugyanaraz lepta az más kiadványából
 pedig ugyanaraz és végéről arról értesülünk, hogy Pal-
 mady András és fia Sylvester öfné nevesi curiával és
 öfné részjogaital magától értelőleg azon részjogiakénttal együtt

melyeket néhai Dalmady Dönyöz után Dalmadan bírtak,
 továbbá Horhi és Darás hontnyjai helységekeli részesítései-
 lat örökösön eladja neves Sembery Boldizsárnak és örö-
 köseinek 340 forintért (Egyes adal az Szulji-főle, extrac-
 tus fennebb leírtott adalával azon különbséggel, hogy az
 a vételár 140 ft. mi leírásai hiba left.) Végül befejezésül
 ugyanazon a porsonyi kapitánynak 1579. Pál fordulása utá-
 ni 5. évi vasárnapon vagyis február végén élt kiadványo-
 ban már ereket olvasunk: Neves Dalmady Andrást
 Sembery Boldizsárral öfros nemeri udvartelkek (curi-
 ai) és részesítéseiig járulván néhai Dalmady Dönyöz utá-
 ni egy részesítés felől kötött s Dalmad, Horhi és Nagy Da-
 rás helységekbe vonatkozó adásvételi szerződést (fascio-
 nem) mely ként Márton püspök innapra utána 1578-ban
 Dalmady Sylvester fidaival egyrőt megkötött, minden parija-
 iban és zakadékaiban viszárvonja és megemmisíti, mivel
 Sembery Boldizsár övi nem tett szegyet firtési költészet-
 ségeinek. "András hajai aróban nemessel, Sembery Boldi-
 zsárral gyűltel meg. Szaporitját e hajolat úgy látszik a
 Tharodjal is, élt mint említet, leányágon járulván a Dal-
 madyakhoz tartoztal s de Dalmad ismét magukat. Or-
 sftergami kapitányn egy extraktusában 1579-ről ugyanis
 Dalmady András költelme arbittel, melynek folytatán
 Tharodj Mihály is firteser nemessel, bizonyos okokkal

47.
visszavandására intelmet és jóhatárral fel.
Dalmady Andrásról erőtlen nem lőjék több adalatainál-
ban. Hányt utott idek szikróidit le aratból. Eftérgom-
ban, Toranyban, Nagyframbathban, Nyitrau, Pécsben
telik elétivel nagy része. Holgátataiban nagy lőtorik
megbírható is húsiger, de sokra nemmi mégis nem tudó,
emberelken könyer húsó is bíralado, épen aréit gyakran
erolado. A családibirtokot más-megyél holgátataiban
nyakkal is gyarapítja, früléget ^{mégis} gyakran mégis lát, sőt
ar is birtokot is erol neheren is bajjal tartja meg.

Pilostvára Gáspár előfordul ar Jolyiféle extractu-
sol egyikében 1551-ben: egy essiget lőt beemethud-
ra Péterrel, hírvanyos megfordelt ingyolken, nem tud
ni megolben. Előfordul még a család ^{veleek} extractusai
lőrt 1596-ben, mely szerint Domanyty Pálnak Varárcson
xátogba ad 2. essiget 50 futéit. Előfordul a dobrovici Dal-
madyakkal Supercolatban is, a mint Lőitbb látai fogjuk.
Maradtat-e gyermekei, nem tudjuk.

András nőtésvára Kata Domanyty Pálnéje lett, amint
a fejelet eljen is említtelők. Egyebet róla se jegyzhetünk
fel. A Domanyty család egyikikarát Nagy János „Magyarország ualá-
dai” című munkája szerint helyom vármegye egyik legregibb családja, ne-
vet aron megye Domanyik helyregióról vette. Domanyty Pálról itt csak

anyját olvasunk, hogy Damanyik György, Simon, Bertalan
 és Miklós leányai 1564-ben Alsó-Damanyik helyrege
 mindkét ágra új örökös adományt nyertek, emel so-
 manily Pál ellenmondott. Legyik leánya Margit; 1717-ben,
 özvegy Agni ferenczi, anyja volt Agni Országának Pi-
 mag János a költő nejével.

Dalmady András áján erakis fiáról Sylvesterről van
 nek hírtas adataink. Erak perint a Semberg Boldizsárral
 folytatott perel megfírnak s az úai birtokot ismét le-
 rébe jutnak. Tgyar Gyolgyi "Extractusok" egyikeben 1581-
 ből "Fasio" (örökváltás) beueretével olvasunk. Neues
 Dalmady Sylvesternak Dalmady András fiának (filii no-
 bilis eandem Andreae Dalmady) is alsó damanyiki
 Damanyik Pálnak neues Olók András királyi tóblai es-
 kúdt jegyző előtt tett nyilatkozata (fasio) hogy Juszin
 egri püspök is királyi tanácsos jelenlétében s peres
 hírsokréseit átvette, melyekért Semberg Boldizsárral
 perel folytatott." Az oftergami köptalan extractusában
 pedig 1581 ből erakot olvasunk: "Dalmady Sylvester,
 néhai Dalmady András fia, néhai Dalmady János-
 nak Hamburgjében Dalmad, Horchi és Daxos helyrege-
 ben feladó elfoglatl javai miatt Semberg Boldizsár
 ellen inditott s a királyi curia előtt fogó peret más
 pörökkel együtt vizsgálva, mintán barátságos egyes-

ség folytán a javukat visszavágyta."

Andriás Lehácz 1581-ben már nem ill ságát szil-
vester nevű fia tartotta fenn. További adataink
mirecsend s így valószínű, hogy az szilvesterben is
halt. Az Jzoty-féle extractumok egyidejűen aramban
1596-ból fő van nevű Dalmady Dorottya és Drása
György nevével, és Milca, ferenc, Jhana nevű gyerme-
keivel, valamint Drása Györgyvel slatuliájáról egy
nemesei indartelekre, mely a Chatay birtokajánál
(in possessione Chatay situata) s mellet melik Pálffy
Katalin Jllisváry Jstván sanyge adományozott. -
Hihető, hogy az adományos Dalmady Dorottya, Andriás
Lehácz uolt. De ez a genealogiára már mellékes,
még ha való is.

Dalmady Andrással egyidejűben jelenik meg először
Dalmady Sebestény mester, a szent Jstvánról neuerett
keresztúvól orlofshéruári canuentjével korunap-
raja (praeceptor) Dalmady Sebestény ágvál s And-
rással Jprekötői nem tudjuk, de a róla szóló adato-
kat, mégis feljegyezvük. A kapcsolatot közte is az emli-
tett az közt kisebb talán hiderülhető lev. Így a budai
kriptalambal egy 1533-ban költ s Fejér György, "Codex
diplomaticus"-ában körlött levele szerint ívást
tejt a felhívmezői Thy már nevű körtöl felhívése,
slatliára, szfaglatára, visszavágyása, bitorlása, zálog-

hadárca vagy hármindö elidegenítése ellen, mintán
 azon birtok törvényes urának a felesfehérvári con-
 ventet illeti. Mivel adat János királytól 1534-ben
 kiadott oklevél. E szerint Tavas-mester is a fele-
 téséről nevezett entergami keresztűel hospitá-
 lis házával kormányozja a Pestmegyei Czirák helység-
 ben felvő részjörögokat is a hospitális házat min-
 den háfnával is járandóságaiával a széles fehé-
 vári keresztűtelével együttjével hagyományor-
 ra is Salmany Sebestényt (Sebastianum de Sal-
 mad) nevesi meg ezen convent főnökiül is mes-
 teriül (Rectoris et Praeceptoris quondam) sly tör-
 ródással, hogy az említett javaknak ő és a convent
 jövőbeli kormányozói törvény is ősi próbás szerint
 kormányozzák, általmarraól is lincz alaján ado-
 mányorhássól (Magyar Történelmi Társ 1859 VI kö-
 tet) Az Gyulji-féle Extractum egyik adata szerint
 1551-ben mint a felesfehérvári keresztűel utérrel
 volt főnöke (venerabilis Sebastianus de Salmany
 quondam Praeceptor Cruciferorum de Alba) a Lincz
 helységét a oránai püspökséget Magyarországon
 is a magyar koronához tartozó más országon is
 tartományokban levő városai, városai, falvai, rész-
 birtokai is egyéb jogaik adományorhássától, álnutrá-

zásától is rákövetendőjétől tillalorászával ujszentant-
 ja. Ugyanazon jegyről egymás adata szerint 1552-
 ben az alio-lássi rephirdetnek is a Csángán jászágan
 levő pántóföldöknek Beszele Amberus mester által rá-
 követése ellen tillaloril. Január egymás adata fo-
 rint 1553-ban Uylali ferenc kir. helytartótól, ak-
 kor már mint soproni archidiaconus, intő, prohe-
 bio' levelet ephirdet ki (admonitorio-certificate-
 rio) Beyor Amberus ellen, kiranyos megajándétt tem-
 plamterre méve, a neoverethet taxjaini pusztoi
 rétféből. Később 1554-ben rákövetése veszi uchas Jharick
 Palás Titus nevű fiánál Sopron város előhgyén
 Porsany-megyében felő-fölét 30ft 40 denár-
 ért, a kiváltás idejéig. Előfordul még 1565-ben
 a porsanyi Siptelari köveskerő extractusában:
 a Dalmady Sebesteny herentis- is soproni archi-
 diaconus írja a magyar kaurarónak, hogy az elholt
 gyári püspök idejében más megkerése nem volt
 mint a líred-jövedelmek befedése némely helye-
 sen, a mielőlt püspök eligyezes módon nyugtatta is.
 Mindereu adatok csak püspökfőnöki állástól vilá-
 gositannak fel. Egy korinnal látról Dalmady András-
 sal, ki az akkori főpüspök egyikenél másikánál vi-
 selt tisztisget. Postvoic' voltal-e, vagy csak

lavali rotanot, - ezebből nem dönthető el.

Ez oly bizonytalansághoz vezet, mint Dalmady
Pállal, ki egy 1593-évi adót perint mint gyalag-
kapitány Miklósházy Miklós vezírlete alatt részt
vett a Jekervárt megrólló töltésben, mely a
budas paraszt, midőn ez a város segítségére jött,
semilyen meguerte. Jelen volt Országostromi-
nál is 1594-ben. (Neur. museum Hautken-
sis eccles. Regesta nobilium expeditorum ad
castra) Neje Balványi Anna volt, ki a garan-
fenlőmadedi háztalan 1601-ben két oklevél
perint Poriban Hentnygyiben levő erdőjé-
nek 16 rést, horvátokhoz járnival is földjé-
ivel, nekik is kiterüthetők jövedelmét által el-
dörtelők, örökösen eladja némes Pori Howáth Pé-
ternek, József Mihály leszármával is örökösülnek 15
fűtnek. Az oklevél Pálgyermekit nem említi. Való-
színű, hogy Schestény is Auszriás ágval Szepesolában
volt. Erre mutat a Poriban felvő eladott birtok is,
mely falu határos Dalmaddal, melyben a Dalmady-
ok birtokosok voltak. A Szepesolat is erdő növényben va-
ló lefárasztásban volna feltárlható, mert mint
látjuk, a növény utódok is gyakran viselték a Dal-
mady nevet. Talán Dalmady Simején utóda, ki

Horthy Péter és Dalmady Margit fia volt, 1 doll.
 für előfordul adatainkban. Kát nincs van, se-
 bestény mesternel és rendfőnökövel, ép úgy nyoma
 isz iratainkban, mint Kátinak.

1900

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

Dobroavici Vármegy- és Trencsénmegyei

A Dalmadyak új ága:

Dalmady Tamás, Kelemen, Galács és Mihály

1505.-1602.

Dalmady Sebestény ága Andrásnal és Sylvesterrel, mint az előbbi fejezetben láttuk, még képe megfigyeltetvén. Mellette ugyanazon fészék eljövni új ág jelenik meg, melyek egyidejűleg parallel irányúak, míg utóbb a fészék végén csak ez marad meg a viszi-
távább a család lefrámmaradást. A Dalmadyak új ága, vagy mint a Rajeránczi genealogia mondja, usua li-
nea Dalmadyana = II. Ulászló és II. Lajos királyok ko-
rában bantalaról ki ismeretlenekéntől Dalmady Ta-
másnal, Kelemenvel, Galáccsal és Mihálygal, mi-
hai Dalmady László fiaival és Dalmady János un-
okával, kik II. Ulászló királytól, nem tudni, melyik
évben, valószínűleg 1515-ben darutakt, II. Lajos ki-
rálytól pedig 1519-ben nova darutakt kapnak
Dobroavici Trencsénmegyei helységre, s amint bir-

lakába be is helyertetvél. A donatio litesjedt
 Györgyre, János fiára is, a fentlebbi Dalmadyakkal
 a helység birtolába feléréskén is helyertetik. Ju-
 mon az ág Trencsenmegyei águnk, sa rajta lévő
 Dalmadyak dobrovnik Dalmadyaknak is muer-
 tetvél. Az ág eredetét Gyulgi Arnold jüszjöl a Dal-
 mady család lefrármárjáról ismértitott. Esi-
 ratban lévő jegyretiben követlerőty adja elő:
 „Csolási leváltáramban egy Elenchus Bonorum
 erisni iratan, mely a Dalmady-család jüszjöl elő-
 járulása is a 17^{ik} század végéről vagy a 18^{ik} század
 elejéről jöl, a követlerő jegyret jö elő, Dalmady Ján-
 nos, Mihály is Balás néhai Dobronik Dalmady jat-
 ván László fiával fia, is György János fia de Dobro-
 nik, behelyertetvél Dobronik helység felséjébe
 Trencsenmegyében Ulártó Erőty adományára. Ugyan-
 azon Dalmadyak is adomány erime alatt behelyer-
 tetvél ugyanazon Dobronik Trencsenmegyei hely-
 ség birtolába Lajos Erőty meghagyására 1579-ben is”
 Majd így folytatja: „A fentlebbi adatok a donati-
 óról egymás skartéta is ismérti, bárha nem
 hibásan Dobronik helyett Dobronikot mond” Jtt
 más Dalmady Páris, Mihály, Koloman is Balás
 nevű jördulnal elő, nem mint az előlötemény-

ben János, Mihály is Balázs. Ugy látni ez felel meg
a valóságban, mert a nyitrai káptalan, hol a levél
vanval, ab anno 1519 ugyan ezt mondja. A káptalan
adatra szerint ugyanis Dalmady Tamás, Mihály, Kele-
men is Balázs, László fia; néhai bobrovnyil Dalmady
János unokái (condam ex Ladislas, filio olim Ste-
fani de Bobrovnil, további György, János, fia de ea-
dem, Ulászló király által behelyettesítve a tremrin-
nyei Bobrovnyil helyég fele részét in mediocritate
ejusdem possessionis), Ugyanann Dalmadyal (Dalm-
dy idem), új adomány címén behelyettesítve Bo-
brovnyil helyég fele részét, Lajos királlyal 1519.
Kiegészíti ez adatot a garan feut-bundeli canuent
adota 1520-ból ekkéj: „Dalmady Mihály, Tamás, Kele-
men is Balázs, Dalmady László fia; valamint Bobrov-
nyil János, Bobrovnyil György fia új adomány cí-
mén beittattatnak Bobrovnyil helyég felé, azon-
ban Halácsi Gaspár ellenmondásával. Kétségtel-
len tehát, hogy az új adományozók: Tamás, Mihály,
Kemen is Balázs, további György, János fia voltak.
Kérdés: miép függnek össze a hantmegyei Dalma-
dyakkal vagyis az eredeti törvénnyel? Az ősrégi-
gést Jozsef Arnold kvákerüléje véle kimutatta.

László: Dalmadi Dalmady Tamás circiter 1700 után.
 Csupán fia István 1356-ban emleke, kinnel fia János.
 ki 1392 előtt meghalt. Istvánhoz atalmarkató László,
 kinnel fia: Tamás, Mihály, Klementis Boláro,
 Jánoshoz atalmarkató György. Erel kulin ágat kinnel,
 egykinnel iten Istvánmal, másikkinnel iten
 Jánossal. Erel kinnel a donatiát Ulászlótól Dobrov-
 nil helyégre Tremeniben, ismét nova donatiát
 II Lászlótól 1519-ben, talán erel utódjai a dalmadi
 Dalmady-ág kihaltával 1731-ben előjövő Miklós
 Mihály is Pál Jozsi perint tehát Dalmady Tamás
 fiaitól Istvánról is Jánostól származóknak. De csak
 horráctés is a neve az aranyragán alapszik. Ami
 Istvánról illeti, a 4. testvérrel töle való lefármartatása
 annyiban teljesebb, hogy körbe még egy nemző erel vagy
 is László, kinnel lehet, hogy erel is megatéri még egy. Ist-
 vánra nézve aramban meg kell jegyezni, hogy
 György minel fia nagyon körül jut horrá, János is
 György körül is legalább 2-3 nemzettel kellene lenni,
 hogy a kapcsolatot teljesebb mandathassék. Erel kinnel
 ja a kinnel idő, mely János idejéről, ki 1392 előtt,
 halt el, Györgyig ekkelt, ki 1519-ben kinnel az ado-
 mányt. Egyébiránt György nem fordul elő többé

adotainkban s így nem kevésbé sajnálkoztunk
 vele, még ha valóban jános utóda s így valóban
 Dalmady-újr ault is - a mi felől a Robrovicz név
 után, mely az adalok szerint visel, kétséget
 nem, -

Attól, mint most az adományozó, illetőleg Dobro-
 vici Dalmady László fiaira és fivéreire: Pa-
 más, Kelemen, Balázs és Mihály leszármazottai, sőt
 a hanturegyes Dalmadyakkal való vérségi kapcsolatait
 is Dalmadyról az ősi fiverektől való származását mi sem
 bizonyítja jobban, mint ezen helyen való állandó öf-
 vreléteik. Ill az hülönösen, Tamásné néne, s
 a Dalmady Andrásra vonatkozó adatokban nem egyszer
 fordul elő Andrásról kapcsolathoz és Lőrös család
 vagy birtokosságban a mint az előbbi fejezetben láthatunk.
 Ez a Lőrös név az érdekelten a Lőböröl is mutatko-
 zik a mint kisebb látai fogjuk, hülönösen Kelemen-
 nál, s Gáspárral, András fivérével jut nem
 egyszer hasonló viszonyba. Hogy a két ág közt alig van
 más különbség, mint hogy az egyik Dalmady, vagy a
 Dalmady Lőröl felől hülönösen provokál ősi birtok-
 saival, míg a másik, Prerécsnégybe Dobrovicz hely-
 sége is hülönösen birtoklását.

Tamás, az első helyen említett testvér előfordul már 1575-ben, mint a bécsi egyetem hallgatója, a mint ezt Trakviói Titulus munkája, Horai és Lül-földi iskolájában 16.^{ik} században feljegyezte. Innen van, hogy tudós (literatus) névvel is említik az iratok. -
 Egyébként 1579-ben lép fel először, midőn a családi levelek egyik extractusa perint a Dobrovizlou Franczia-megyében levő udvarteltet Kelenen, Balázs és Mihály testvéreivel együtt dobrovnyiti Bohus Györgynek rálagba adja 110 ftért. Egy másik extractus perint a Lővelkerő 1520 ében Kisfalvi nyitra megyei helységben levő birtokánál felét adja rálagba Szulorov János esküdőjénél 170 ftért. A garau feutbenedeti láptalan előtt tett beismerő nyilatkozata perint 1527-ben 15 ft. kölcsönt vesz fel bizonyos Fijus főnőtől oly kötelezettséggel, hogy ha az őpreget Máté apustól innepére le nem fizeti, joga lesz a hiteltörvén a Dalmadon levő a Dalmady Donyémuel közös birtokot Tamást illető részet rálagul megtartani, mindaddig, míg az adósság ellép törlesztetül. Majd ugyanezal a családi levél egyik extractusa perint 1528-ban Dalmadon levő egész birtokába beittatja a ringyi Orbanács Györgyöt rálag erimén. Később 1542-ben az eptenganni láptalan adata perint a Dalmadon levő birtokot bizonyos

részre, melyeket Pannas rálagba adott, kiáltatjál
 nemcsak Ragyolcs Miklóst, néhai Ragyolcs György
 fiát, a nádori helytartó: "a mint velünk mauda-
 tott" ráradékú parancsára. Költékéri hajlamainak
 más kávétkereményei is vannak. Az Ipolyifők extra-
 ctusok egyike 1545-ből intő is perbehívó levelet emlit
 Révay ferenc mint birtokosai, Felléry Miklós igy-
 védje képeiről Pannas adasiágai miatt. Ugyanazon
 forrás mások extractusa ugyanazon évöb a porsonyi
 háptalan irásbeli jelentéséről (relatorias tudósít,
 Pannas probe hívására a próbán levő adasiági igyken.
 Pécsravaraihoz birtokravarok is jótutnak. Ezek né-
 hányát a Dalnady Andrásossal kapcsolatosok az
 erre vonatkozó fejezetben más emlitettül. Itt a kö-
 velkeröket jegyzetül fel a molási levelet extractu-
 sainak jegyzetiből. Az egyik irat perbe hívó levél 1546-
 ból dorcsenyi Sembergy Boldizsár ellen bizonyos föl-
 del is több rész elfoglalása miatt, melyet Pannasnal Dal-
 nadan levő rók birtokához tartotak. Amásik in-
 tő levél ugyanazon évöb dorcsenyi Sembergy Bol-
 dizsár részre rálagófrög felvételre végzett arany földel-
 után, melyeket Pannas alyjafia Dalnady Könyvár
 Sembergy Mátyásnak Boldizsár atyjával Dalnadan
 örökösítet, s melyek most újraváltandók. A her-

madik intő is perbevivő level Tharoady Tamás ellen,
 hogy Salnady Pálnal, Salnady Lőnyvi fiánal 4 sessió-
 ját Karáron is Salnady Balácznal, Tamás ídes test-
 vérével 1 sessióját Salnadau a pür felvetete után
 neki átengedje. Erőker járul meggyedülil ugyanazon
 forrástól 1547. ből Kőrmőcskányra uárosszal stitillás-
 sal öfneletőtth presujitása (novum cum inhibitione)
 Tamás ellen lízanyas öfreg miatt, melyet bírói ítélet
 alapjár a Schwäbchoffer-féle leassmegyei birtolert fel-
 vetll. E lörben slodja Keleusen, Balázs és Mikály testvé-
 rivel egyúttesen Dobrovnyikau, Püncs és meggyében le-
 vő udvarsteltét, mely escheuing ellen ugyanazon forrás
 szerint Szekoros, Litván családja, továbbá a garan-
 sentbenadeki láptalan adata szerint Salnady Kote-
 men ömegye, Litassy, Tamás leánya a maga is gyeme-
 ki nevében, tehát letten is tiltakozsal, mindlet-
 ton 1548-ban. Végre befejerisül a lölesönölnel, rálog-
 jegornal, líváltasornal, slodásornal az Spolyi-féle
 extractusok egyik adatában még erélet olvasasul:
 „ Anno 1550. Salnady Tamás Kossud ímretöl 50.
 ítetet uere fel lölesön. Hantmeggyében laron levő 4
 jobbiágytelket löti le eruel bírtasítására.

Mindereu adatok lítált hátlierre montatual, Ta-
 más életében. Lívrigletai így lötsül nagyobbkal,

mint anyagi erőforrásai. Az okokat nem látjuk, de
aligha valószínű, ha a birtokot újraperkissére irányult
szándékukban is a példás nyemésért keresték. Pedig
mint iskolát végzett tanult ember nem frásztorott
szűzről ősi gardasága is birtoka jövedelmére. Marad-
tak fenn olyan egyéb emlékek is, melyek tanultságára
sreje világát utatuk, s egyéb jövedelmi forrásokra is
tűnetestestest engednek. Leveleiről vitéz Schmeerbá-
nya városának 1531-től 1552-ig s e 21 év időköz alatt
a városhoz írt leveleiből többnyire fennmaradt.
Égy 1531-ben Szatmárról írt leveleiből fennmaradt ké-
sám, 1537 és 1538-ban ugyanott írt leveleiből egy-egy,
1540-ben ugyanott írt leveleiből kétfő, 1544-ben ugyanott
írt leveleiből egy, 1552-ben Aranyos Maratról írt leve-
leiből pedig egy. Minderem levelek latin nyelvűen fogal-
maróik is a magyar nemzeti múzeumban őriztetnek.
Ezekben ügyesen írja magát s bővebben dolgozók, ka-
tonai és politikai eseményekről írtaiti Schmeerbá-
nya városát. Aláírása: Thomas Szatmáry. (Kém-
múzeum B. Nyéry Albert-féle gyűjtemény) Ugyvédi
állásáról is foglalatosságáról egyéb adatok is vannak.
Nyön nevűes Pragi Mihály felhatalmazó levele, melyet
a lelezi concient állított ki 1548-ban. E szerint Pragi
Mihály minden ügyekben is aról népfelőlükben a társ

mással ellen, akár mással áttal o' elleve bármely határis-
 dőben, bármely határi egyhári vagy világi bíró előtt egy is
 lefojtása alatt indítottat vagy indítottalni foguak. Dal-
 mady Tamást is (a többieket is nem említjűk) igaz
 is törvényes képviselőjűk nevére is rendelik (constitu-
 it et ordinavit suos veros et legitimos procurato-
 res) igazván is erősítvén annak megtartását amit ve-
 verezt képviselői együtt vagy egyenkint a jelen felhatalma-
 zásnál fogva ügyekben tenni vagy rendelni foguak.

(Gr. királyi család okleveltára III kötet.) Hasonló ügy-
 vési felhatalmarról látja el Pálthony András határ-
 már és Szabolcsmegyél főispánja, kir. tanolmányter.
 1553-ban. »Mi Pálthony András, határmár és Szabolcsmegyél fő-
 ispanja, kir. tanolmányter, erdélyi vajda is a székelyek
 grófja, ualfők is elismerjűk jelen levelünk áttal, hogy
 áttalunk bárki ellen, vagy ellenünk bárki áttal Magyar-
 országban, a horvátországi szerbiáéval együtt néprekben bár-
 melyik egyhári és világi bíró is bíróság előtt indított ügyes-
 ügyekben Tamás Tamást a kir. ügyek igazgatóját (itt
 kövellernek a többiek, kir. neveit mellőzve) Dalma-
 dy Tamást igaz is törvényes képviselőinként rendeltil is
 nevertül, s minolart, mit nevertt képviselőink egy-
 ütt vagy egyenkint tennel vagy rendelnel, helybe
 hagyjűk is megerősitjűk.» Maradhattak egyéb levelek

is utána is leppanyhatóval mäsintt is hasuntó folha-
 tal marárol is erátozi leve'llárakban, melyek csak fol-
 fedésre várnak, míg teljesebb bizonyítékaik lesnek
 kézzelírásúval, s ígyvésti jó hírnevével. Adatalak 1553.
 máj, az utóbb említett adattal összefoglal. Taktórium, hogy
 ez ívet nem sokkal éltetül. Gyermekéről semmi tudós-
 mánusok.

A másikként leolvasó Kelenent aru adatokban, me-
 lyet perint Tamásról is többi leolvasóival a dobrovanti
 birtokot adományul nyesi is a törös nduastellett előbb rá-
 luyka adja, ésőbb eladja, más említettül. A többi ada-
 tal nejről, Litassy Tamás leányáról, Litassy Brucibet-
 ről, emel esoládi jászairól is aru per némség reflexiói-
 ról fölmal, melyet Lemberg Boldivár is Dalmady Pápa-
 rindítottal Domanyik Pál ellen, si Kelenent 1546-ban
 megölte. Gyacsaládi levelet egyik extractura perint
 1521-ből, Henyey János fia is Brucibet, Litassy Tamás
 leánya, Dalmady Kelenent hársztára egyenlő osztályra
 földitjék fel Kérásfalván, Tihonyán, Drecslinyen
 is Terékinyen Rásonnegyében levő birtokolban Litas-
 sy Albert fiait s leányait: Jánost, Jitvánit, Pétert,
 Láplót, Annát is Flóriát. A garan frontbenedeli kéje
 talan adata perint 1521-ben írtó is perbehívó leve-
 let eflörölnek si Litassy János is Jitván ellen frontme-

gyei Litas helységbeli rászörögők átengedése miatt a
 rághy püspökök részére. Ugyanazon láptalan adata fe-
 rint 1537-ben Litasz Erzsébet, Tamás leánya, Salma-
 dy Klementis házasfőre megkereső levelet (requisitori-
 um) ad be, melyben a fivére Litasz János és Sándor
 ferenx is Láptó közt Sárosfalui és Vihnyei helységbeli
 rászörögők fölött megföldözött adásvételi periódusok ki-
 nátaik kérik. Ugyanazon láptalan adata ferint 1548-ban,
 Litasz Erzsébet, Litasz Tamás leánya, más mint Salma-
 dy Klementis övegye (Clementis de Salmad relicta)
 Hedvig leányával, János és Mátyas fiaival, Márta leá-
 nyával, Helén leányával és Hedvig fiával is leányával
 tittalorok Litasz Tamás testvérinek Albertnek fia-
 jának és János utem a fivősfalvi és vihnyei rászörög-
 ők elidegenítése miatt. Ugyanakkor tittalorok Sal-
 mady Tamás, Klementis, Balázs és Mihály utem is a dob-
 rovnicai inductatok (curia) elidegenítése miatt. Ugyanakkor
 Királyfia Balázs is Erzsébet, Litasz Tamás leánya,
 Salmady Klementis házasfőre gyemmeléssel Hedvig-
 gal, Jánosral és Mátyasral, valamint Helén, Sándor Al-
 bertnek leányával Katalinnal és Krófiával tittalor-
 nal Litasz Albert fia; János is Jánosral, a fivősf-
 falvi és vihnyei birtokok elidegenítése miatt, ugyan-
 ott tittalorok Sándor Péter fia; György és András, továbbá

Ludovik Kozár Terencez ellen, a havtmezzői felső-örüdi, a nyitrai megyei lófalu, a trencsén megyei dobroamili is a noგრად megyei ladányi és galambási tőfbintókat elidegenítése miatt. E lilla körűl közeget a család levelel extractumainak egyike 1548-ból egy jegyzől felöl értesít, mely magában foglalja terrachetud, Delmadykalmann öröggének, Vihnyán, fierrásfalván, Kiofalun, Dobroamiban, Ladányban is Galambásan bint javait. Szellhu a garan fennbenedeki láptalan adata szerint 1550-ben biróitog megütelteti, a nagyprávi, dererolinyi, faló-uerelinyi audi és pohóbdáni körös rőszjárógerak, a Kis-Sarló rősbintó mintó pedig part nyit Litassy Albert fia, Jakuan is László ellen. Az újított per a család levelel egyik extractura szerint 1550-ban is véget, az örögg biróitog lettel uforaholgyertetil Kis-sarló is 3 sessióba, más 3 sessió Litassy Albert fiaival Jakuanmal is Lászlóval hagyatván fenn.

Az örögg avorany leírásban, amint az adalokból látjuk, jelentelény család uogyan halmoróditól fel, mely az előbb említett bintó-jegyzől is az 1550-ból is 1560-ból fennmaradt adalok szerint 12 helységen ueltil, a Kokenen családjával kiváló állást kölesinör a társadalomban. A dererolinyi Litassy család, melyből fiármunkák, látásban is egyik örögi családja Pato is Hontuár-

97
megyével. Nagy János, Magyarország családai című
műveiben szerint Litassy János 1464-ben mint királyi
ember (homo regius) szerepelt a Dalmadyal beköltö-
sésénél. Er utó is, arau kölönbejggel, hogy első sor-
ban Tör János, arutan Pory János van kijelölve beve-
rtő királyi parancsolathon is val arutan Litassy János.
A bevezetést Tör János teljesítette, de Litassy János is
jelen volt. Szentén Nagy János szerint Litassy János leá-
nya Ersekébe 1537-ben Dalmady Kelenen hitvese. Elő-
fordul néha 1550-ből is, mint Dalmady Kelenen öregeje,
hisz Domanyly Pál megölt, sarról tétet tanuallomást,
majon Litassy János, László is János s fiéváfelai is a h-
nyi részt öröklően eladtál-e báry Meklánnal? A Li-
tassy család lejármarása Litassy Alberttől az: János,
János, Jstván, László, Péter, János is Panna, sarról Jgyer-
mek. Errel egyikétől Jannától jármaril tenni bet.

A mi már Dalmady Kelenen megöletését is az erre vo-
nalloró jert illeti, arról igen kevés juthatott tudomá-
sunkra. Jzolyi Anasztol jnyjölne a Dalmady-család
lejármarásáról íjreállított jegyzetéből arfornál art is.
E jegyzet igyorról: „Elenchus literae familiae Do-
manaly. A 2. sz. eren tartalmaz horra elő a Dalma-
dy családra néve: 1539. Sembery Baldissai is Dal-
mady Gáspár feljeresel igye domanyly Pál ...

ellen, Dalmady Kelenen meggyei kóráca miatt, ki ne-
 han Domanyly Palás javai miatt ezen gyilkossal
 1546-ban elkeresésé jött (controversiam habebat.)
 A kóráca meggyei törvényszék előtt a per megújított
 és átvizsgálás végett a királyi Tablához felterjeszté-
 tett. "A törvényszék #3 alatt követelés" jegyzet isat-
 talozik: "Ben peres ügy nyomrai Hanturagye hitelen
 presbitje alatt még megvanval, de nem egyősem"
 Ehhez a követelés adatok járulnak. A csatolási levelél
 extractusainak egyikében 1580-ból ez áll: "Törvén-
 taló levelél Sembery Boldizsár és Dalmady Gáspár re-
 féré az általatól törösen indított vizsgálatról Domani-
 ly Pál ellen, Dalmady Kelenen meggyei kóráca miatt." Egy
 másikban pedig ez: "Birany. tányal Sembery Boldi-
 zsár és Dalmady Gáspár reféré, Dalmady Kelenen kórá-
 cáról, mely Domanyly Pál csapásai következtében törté."
 Végre egy harmadikban 1592-ből ez: "Domanyly Pál Dal-
 mady Kelenen meggyei kóráca alkalmából $\frac{1}{2}$ sessiót
 jltyesen Nagydunmegyében és egy sessiójával $\frac{1}{4}$ -ét
 Darárcan Hanturagyében örökre átadja Dalmady Gás-
 párnal és Sembery Boldizsár fiórnal járvonal, mely
 sessiókat mind Domanyly Pál és Mihály 25 futóit rá-
 lagha adott, a Dalmady Gáspárnal Darárcan jutónifét

azokban 200 ft. bányajárás terhe alatt visszavált-
hatóság: emyittől államinde, mit a neweretes eset-
ről és az arra vonatkozó jerről felelősséget. A na-
gyobb hatalmasladas esetet is az emel birtokosít lö-
pexó part látjuk abban, mely régi törvényeink szerint
a királyi Pálta stótt indult és jelen esetben (nemis em-
ber magolós) főosztálytól illetőleg főváltóságól állt
(emenda capituli) mely biranyos jával vesztésével volt
szerehető, sylej, hogy a kiró álltal birtokott biranyos ha-
táridő alatt a vesztett jávalat, akár a vesztő, akár vérei
vagy örököseik a vérdij tetétele után birtokthatták.

Dalmady Kelemenről még azt sem tudjuk, voltak-e dob-
rovitski törös curiain kívül magánál is valahol birtok-
la is hol? Bolinieren volt-e Dalmadán vagy a Laperota-
tas helyeken? Ha volt, így birtokot eladta, s felsőige birtok-
kain lehetett Baraban vagy Lalya neven. Samanily Pálta
váltó esete, ki Lalyam megyében lakott s Dalmady András
testvére it Katát birtok nyírt, Lalyam megyére hogy kö-
vetkeztetini. Hitves: Litasny terrecéket 1560-ban fordult
elő utasról, az adatel közt, melyek szerint figyermelők
jávor is Mátyás vottak.

Dalmady Palára a harmadik testvér előfordul 1552-
1560 közt, s nyitrai káptalan adatában, mely szerint Dalma-
dan 1500-nemesi nduastellés, frámas jóléteményei jerr-

rásánál Barbel János és Anna házastársak fiánál
 Balásznál adományozta. Ezen kívül már csak fia
 Vellényheist fondul elő 1602 és 1620 közt, szintén a
 nyitrai kőbányán adományozta. Efelől Vellényheist, Ba-
 lász fia és neje Vellényei Megdolina házasságán lea-
 nyá kölesnének felváltást követel, hűggyha valamelyiket
 köbb írné a határ, az életheik maradványaitra járjanak
 javuk, a szőlőket arólat magukhoz ne váltassák, ha-
 csak 60 futót és nem többet. Ez adatból is látszik, hogy
 Balász fiúidőkorát nem hűggyott.

Balmady Mihályról a megyeséi testéről csak annyit
 tudunk s nem is minden részletekben levő egy esi-
 mi iratból: „Honthensis Castellus Regesta nobilitatum
 expeditorum ad castra” - hogy 1598-ban még éltben
 volt. A család levelei extractus-jegyzékéből pedig any-
 nyit, hogy Balmaden levő enyéjét 1601-ben örökre
 adja Lawrencey Jánosnak és Györgynek.

Egyéb iránt Balász is, Mihály is előfordulnak a dob-
 rosvári donációra és a dobrovéri körös udvarterék
 adására vonatkozó adatokban. Fiúidőkorát utóbbi-
 lag Mihályval sem maradt.

Kelmen ōja Nyitra megyében.

Dalmady Mátyas.
1548-1595.

A Dalmadyal nova lineáján Kelmen nyitja meg a család további lefrásmarását János is Mátyas fiaival, kik körül arunkban csak Mátyas jut önállósra s wife orozget az isatollan. Mátyással új stadiumba lép a család lefrásmarása, melyhez az alapvető atyjánál a Litany családoha vezető behárasadása, jelentéltény új hirtorok forrása s befolyásos ifjoroktélésel adóját meg s fejlődési irányát is eren új irányjal jelölil meg. A családú niv újra lép Hortmegye határaitól s a mint láttuk Transzinnmegyében, majd Bars, Nyitra is Nagradmegyében, lisőbb pedig más megyékben is ismertetési utatit magig felismertető nyamokkal s literisimol is migrációsul aron megyékben most is áprók s a genealogia által fentartott emlékeivel.

Mátyással, mint Kelenen fiával, eron határon után 1548 ban találkorunk előrör, midán anyja őz. Dalmady Kelenen né, Litany terrisét vale is löbbi gyermekekkel tillakoril atyja testőerei Jelenen is János ellen a barsmegyei orinsiofaloi is unlyoi rioroktélés is mások

ellen más kislakol szidegenetése miatt, amiért az elöbbi
 fejezetben szóadtuk. Alkoss meg kislakol lehetett János
 keszleki család egyike, kinyúlakról elhatalkislakolnak
 mert más adatközlőben nem találjuk nevét.

Az Inagyföld. Extractus Literariorum Documentorum
 Nobiles familias Liscó et Dalnacy Hungarorum" cri-
 minis jegyével 1578-ban mint öfellelge ruhái harmu-
 rad-törtéjét említé, kislakolnak egyben reversalist ad
 a kislakolnak (Egyezési Mattheae Dalnacy Liscó-
 nae Solnensis contrascribae reversale) a latin pró-
 veg "contrascriba" - t mond, a mi "ellenör" - t jelent.

Harmuad-törtéjével négy lővevényesül fennint csak
 magyar haruad, birtokosul lehetett, az uának (har-
 muad) fedlél aru aduvalakól, melyek az or-
 rágy fellel ismételtethet. A reversalis, melyet kisl-
 lakol, kislakol nyilatkozat lehetett a jennek kislakol
 kislakol is bepróvaltatásáról. Meddig maradt aru
 állakol, nem tudjuk. A kislakol adatok más uánakol-
 na uánakolnak. Egy nyilatkozat kislakol adata fennint
 1581-1583. kislakol tiltakol miatt hogy fellel uánakol
 kislakol kislakol öfellelák miatt indított ügyet kislakol-
 nyagyé aligánja, átvevényés után, a magyákok fellel-
 tetni nem engedé. Az öfellelák kislakol adata fennint
 1583-ban rálagba uánakol magyarok Apponyi Györgyvel

Nyitra megyében és Torosai helységben felvő jobbágy-
telket 60 futóért, 1584-ben ugyanannal Nyitra megyé-
ben Sztraza helységben felvő 2 jobbágytelket 100 magyar
forintért, szintén 1584-ben ugyanannal ugyanott felvő
egy jobbágytelket és egy relléitellket 50 futóért, a b. hizi-
thy-család levéltárában levő s szintén a nyitrai káptal-
alan által kiállított inot forint perint pedig 1584-ben in-
lagla uesri néhai Csabai János örmegyének helye Borbála-
nal Nyitra megyében Csabai helységben levő elhagyott
jobbágytelket (colonicalem desertam) 36 magyar forintért.

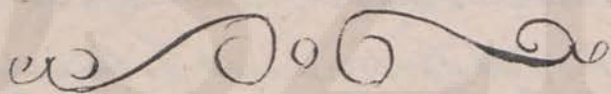
Van még néhány adat, mely a Csiry családdal hozza
összevetésre. Így a nyitrai káptalan adatai forint 1585-
1590 közt Csiry Pál kőműves urigálet tartatik. Mátyás
ellen bírányos földel miatt Vaguccin, Nyitra megyé-
ben. Az eptorganni káptalan adata forint 1589-ben ta-
mibírányosítványok állíthatnak ki, refpore aran arany is
csinok ingáregelőt, melyeket nejénel Csiry Lászlónak
ar anys úgrendelestely hagyományozott. Ugyanazon káptal-
alan adata forint nejénel Csiry Lászlónak is, Patua-
roicy Benedek nejénel Csiry Urszibátnak kőművese
1591-ben hasanló bírányosítványok állíthatnak ki, aran-
ban már tamisallatós parancsalajján Nyitra megyé-
ben Pannányfalva helységben levő pránóföldes há-
borgotása miatt Csiry Pál és Benedek által. Majd

ismét a nyitrai László adota perint 1591-1593
 közt Csúry Pál és Benedek esküt tettek Máttyás ne-
 je Csúry Leófia igazában. Ugyanazon László adota
 perint 1593-1595 közt Csúry Leófia, mint Dolmány
 Máttyás öregeje Parnera nyitrai megyei helységben két
 jobbágytelket nemcsod Lötassy Jánosától, kinnél ráulghan
 aoltal, vászraállt 1591 felett.

Er adataiból megtudjuk, hogy a örökösök, Helmen-
 től és Lötassy terraiaktól örökölt tulajdonos birtokad-
 hoz magánul Máttyásnál perreményéből Nyitrai megyé-
 ben Parnerán, Stráran, Csabaján nyál is járulnak,
 megtudjuk, hogy neje Csúry Leófia volt, ki mint kisebb
 kútni fogjuk gazdag horománnyal járult a fűj nagyona-
 hoz, nagyban horrájárult akkor is, hogy a család jólét-
 ben is tekintélyben aron kor legjobb és legismertebb era-
 ládjai köré emelkedjék. Nagy Jván a „Magyarország
 családjai” című munkában erolat írja a Csúry era-
 ládról: „A csuri is pusztán-orientumhöz Csúry era-
 lád egyike a legrégebb ^{magyar} családokkal. Benedek mester
 szélesfőúrúvári baronok V László királyval a baronis-
 rás alhatmával a díszöltözetet segített feladni, mint
 art aron alluált, garolja, melyben allor főúrmezzei,
 most Parnerán megyei Csúry helységet bájja Pál
 mesterrel V László királytól 1277 ben. A családját

Csiny Landriától hozhatjuk le, ki körülbelül a XII
 század elején élt. A XVI. század közepén a család
 mal firsítás által tarthatta fenn magát. Folyta-
 tólag feljegyzésről, hogy a firsított leányok Csöfia,
 Anna és Kourina, Csiny Menyherst leányai vol-
 tak, ki 1529 előtt halt el. Erel körül Anna Szent-
 mihályi Tamás neje lett 1540-ben. Tőle származott
 Csiny Csöfia, kinek neve a firsítás következő-
 ben pusztán Szentmihályi-Csiny Csöfia. Az adalok-
 ban fennebb említett Csiny Pál és Benedek testvé-
 rei voltak Jánosmáty, ki alorégi bíró volt. Megtudjuk
 végre a fenn közölt adatok utólagjától, melyben Csiny
 Csöfia 1593-1595 közt, mint Dalmady Mátyás özve-
 gyeként említetik, hogy Dalmady Mátyás már ez időben
 nem élt. Gyermekéről nem egyről a genealogok fel-
 jegyzései. Nagy Jován a „Magyarország családai” című
 műveiben a Dalmady családra vonatkozó
 részen utalja: „A XVI század végéről és a XVII szá-
 zad elejéről kezdve három írvé nemzedékben
 di fennmaradt a Dalmadyak-családjától; Dalmady Má-
 tyás, kinek neje Csiny Csöfia. Erel fia Jován”. Folyti
 Arnold firsítól a Dalmady családról írt állított, kinek
 iratban kék jegyzetében testvérül adalítottja Er-
 sikebet is, s ideje a következő okmányt: „Eredeti

Olmüny: Convent. S. Bened. de iuxta S. Iren, hogy
 Dalmady Julían s testvére Dalmady Erseibet, Ka-
 ssa Pálörvegye, birtolárthban (Rauránfalua, Vág-
 uere n. a. s.) apitorva, meggyertel 1615. 'or. utóbbi
 adat felel meg a valóságval, annint később köbb
 adatból, s erel tört ipen az 1615. ben létrejött, igén
 terjedelmében ismert osztályos egyességből ki fug
 tünni. Mátján gyermekai lehát Julían is Erseibet.
 let. ~

Dalmady István gyermekei:

István és Erzsébet

1593-1638.

István nevével mindjárt atyja halála után 1593-ban találkoztunk Nagy Zsánival, a Lipthay család nemzedékének is utolsói" című munkájában. E princit III. Lipthay György Lina várnai gondviselője is Bars megye országos rövéselője (dicator) 1591-1593 közt elhatalmán, harmadik ^{vezet} Erdőgh Borbála udalféltt kiróság előtt sptorott meg férjével többi házasítottól fűletett mostoha gyermekeivel fűsével is. Mill. lésáróival Erzsébet, Judit, Borbála nevű lánygyermekkel. A válogott kiróság, a mint a költött ömnyből látóid, két tagból állt s ezek egyidejűen volt Aláírása: Idem qui supra Stephanus Dalmady, L. S.

Ekkor már testvére Erzsébet is áváltó volt, mert a nyitrai kapitány adata princit 1597-1600 közt már mint övegy Vidfy Kristofné jó stól relictá nobilis Christophori Vidffy). Ez adat a testvéri unparnyt magában is megállapítja: Rövid tartalma: Dalmady Erzsébet, nemcs Vidffy Kristof övegye is Dalmady István idős testvére rálugba adja Ramánfalván

három hárbolyúkat (elhagyott jebleágytalan) és Het-
ményben egy rétjüket némes Györgyvel 1579. júl. 10. től.

Csovel ezaltem kapcsolatban jótáan Pereszlényben
Barossmezgyében lévő saját birtokrépét is rátagla adja
Litassy Istvánval, Györgyvel is Péterrel jún. 10. 1579. júl. 10. től.
fontosabb a követkerő szomány, mely a két testvér al-
kori birtokait sorolja elő. Az egy hárbolyú jebleágytalan
a garan mellett jebleágytalan canvent által liadva
1603-ban. Ebben némes dalnadi dalnady jótáan test-
vérei is sorolva névben, sőt a dalnady is dekelhet, jél
megfontolva, inkább is jebedan adadja, hogy rányó-
radó is nyamartó szományon elkerülésére, főleg je-
szi királyos idegen kereken lévő jánal jepraváltásának is
jepraváltására, Kassa Péterrel is ásvölöcsével a jelen is
Csigymentán követkerő évre 1600 magyar forintért ha-
frankisbe adta is adja öfres birtokrépét, melyeket, Bor-
nyoson, Jónalgyon, Reményfalván, Csabogyon, Hetmé-
nyen, Lachinán is a themáti jebestán bit, továbbá
Galgócs városában lévő hárbolyú, nemlütouben a jevor-
ta-sághy jebléhegyen lévő három jebléjét, némes deket
Nyitramezgyében, Sasantölöp Csir, Jónfalán, Somere
Kamara helyregeben is a köbathani Kaszai, napva-
di jebestánban lévő birtokait Kamaramezgyében, ingy-
juntán Kis-Sallán, Pereszlényen, Felső-Ferklényen

Andau, Nagy-Sáros és apohokáni és Kis-túsi pusztá-
 kon fivertt birtokait Bars megyében és a Palmadon
 és Litas pusztákon felvölét Hant megyében, minden
 házfarrakkal és tartócéllal együtt, minden frántó
 földellett, műveltetttel és parlagon felvöllett, föld
 mindarokkal, a mik azon birtokrépékhez és puszták-
 hoz joggal és régtől fogva tartommal és tartorandó,
 említték Nyitra megyében felvöl egy hárat, vagyis a
 xcesei nemzeti curiát, a melyet is a melyeket vérfes-
 rinti nővéreivel nemso Salmany éves bettel. Kasza
 Pál mejevel és az ő frútoril is, régi időtől fogva min-
 dig békésen is a legteljesebb joggal birtal és birtolol-
 tal, 125 paraszci méző kúrával, 43 méző árpával, bősé-
 rosul egy földellett és egyéb hári eplörökkel, földellett az ő
 hársütákos tulajdonát képző ingó és ingatlan
 dolgokkal. Horrátoril, hogy az időtől javításol és
 ípitésol árát a bősébettel Kasza Pálnak meje-
 ritil, ha pedig a törölöknek vagy tatárokval a be-
 resortnyisig ezen ádas ellen ségimel kerantára mi-
 att Kasza Pál vagy örölörei az elősorok, birtololol
 pusztákat, hárat vagy nemzeti curiát nem háf-
 vólhetvél, vagy jámedelmeiben meglásosittatva-
 nal, az ily frereséttlen háframbíres évben a kité-
 tött háframbírt teljességgel nem háveteli lölöl. Fi-

jaant feleltette a kővényes eljávást Kasza Pál ja-
uainál lefoglalására, ha a kőtőt megörögzé is pedig
100 magyar forintig minden egyes esetben.

Az olmány eljén azon kitétel: „tesztvérei és rodo-
nai nevében” némi kitélyt lárvafét az irást, nem
volt-e több testvére Jituánnal? De miért hiányol,
csak egy volt, sa többes párn leírási hiba lehet, s ez
alatt csak Errebetet intendő. Egy testvére mutat az
is, hogy Jituán a haponbéri öfregnök 100 fitalal csak
felét, 50 fitalal kőtöti ki magánal. Ha mások is volna,
s testvérel nem hiányozniának az kivatból sa kőtötött
éfé is párnul aványékor volna mívve (A kienes-esa
léd birtokában levő extractus 202 fitala tere a hapon-
béri öfregnök s Kasza Pál mollett nejét; Jituán test-
véret Errebetet is haponbistónal mondja. Elfogad-
hatóbbul tartjuk az előbbi kőremlingyt, melynek kő-
rata másolatban egész terjedelmében meg van a esa-
lásti iratok kőrt.) Az olmány egyébiránt több érdekes
répületet tartalmaz. Ilyen az, hogy Errebetet öwegy Kido-
fy Kristofvé, mint Kasza Pálnéje jelenik meg abban
s így újra firjnal van. Ilyen a felsorolt birtokol kőrt
s Komárommegyei Csurou, Jácófatin, Semmerin,
Kamassán is a lábaltani kővái, napvadi jufaté-
len levő birtokol említése. Erel eddig nem voltak

a család kerében, valószínűleg anyai örökséget képe-
 mel Cucey közfia után. Ugyan följár a Salmadou fed-
 és birtok említésé, mely köztársaságunk atyai ágán Sal-
 mady Kalmann is fia Mátyás után járult a család-
 ra. Ebből következtethető, hogy Salmady Kalmann ott
 a többi Salmadyakkal szintén birtokos volt, bár a ró-
 la jövő adatai e felől hallgatnak. Ugy látszik meg-
 tartotta Litassy borsóbetűvel való egy bekezdése után is,
 midőn Baroska vagy Folyombá költözött. Beadta a
 Hentmegyétől a család felvételével is borsóbetűvel
 Salmadyól is a hantmegyei Salmadyaktól való szá-
 marát eléggé motiválja. Tervez endelés rájárt, hogy
 a család ugyan Salmadyval együtt 25 helyreigen is
 pusztán vészt el az időben, csak ezen egy elvált szerint is
 Nem kevésbé érdekes is fantázia a garán mellett fent-
 lemezei köztalan 1615-ben kész öllevele, melyben
 juttatva az apai is anyai ügyekben lekövetkezett, borsó-
 betűvel, akkor már övegy Kasza Pálnál osztályra
 lép s melyből Szotyri is megemlékszik a Salmady család-
 ról írott jegyzetében, a most már említ-
 settkül. A családi iratok közt másolatban egész sor-
 jedelmében meglevő osztályos egyenlő szerint a ve-
 csei birtok arat nemzeti esküvel Gyitra megyében
 (mint hogy itt van, tehát Vágócsé lef.) a raghi is

is iusdyi jürágrójelet, a litasi jürágrójelet levő 3
 fiólót jürágrójelet, míg a Palmadan levő aprai há-
 rat, vagyis nemzeti iurát, megen elbor 2 jobbágy-
 telet állott, minden att léterő földelkel, rétekel, le-
 gedölkel is erdölkel borsébet. Az anyai réphöl a csüri
 ispremeri jürágrójelet borsébetet illetik, az erdöl-
 di zálogos birtok kiváltási joga is neki jut, jürágró-
 ellenben a ramánfalusi zálogos birtok kiváltási
 jogát nyeri. Az egyessig megprejere esetére 600 ft.
 bánatjém költetik ki. Az apfálylevel nem meriti
 ki az öfres javatát, bár az egyesledöl kimondják, hogy a-
 tyai is anyai öfres, bármely megyében felvő birtokaitban
 is zálogjavalra kiterjed az. Tulóprini, hogy már előbb
 is öfrosodottal a must esal a tövöben maradt java-
 kat öfrosodottal fel. De figyelemre méltó, hogy a Palma-
 dan felvő aprai hára, illetőleg 2 jobbágy telet, a földel-
 kel, rétekel, legedölkel is erdölkel együtt borsébet-
 nek jut is így a leányágra frált.

Tulóprini jürágrójelet a turóveri convent levéltára-
 mal „Clenchus literalium instrumentorum” jegy-
 réleiben 1615-1619 kört is. De esal felettlőbb híragas
 adottal. Az egyik esal annyit mond: „Passionatis
 Stephani Palmadani. Nem vehető ki, mire vonat-
 koril. A másik perint jürágrójelet beverettél Poleszó.

^{holysej}
 birtoklába (Justroductorium et statutorium pos-
 sessionis Polono, pro parte Sylek. Delmady) A-
 leuactis aduincas birtokot feltalaler) Polefio
 falu Trzeccimmezgyében.

summarat a csehoki leuclat kört 1616-ból ere-
 deti földárnyban egy nyújtatvány, mely frintin Del-
 mady Istvánmal áll kapcsolatban s latin próvege
 s sigiseg miatt ushoren olvasható. Beigyzól: "Eu
 Gudisrly Benedek, kamarárai espress (archidia-
 conus) spterzami kamarat Pars is mondlett
 Hontmezgye tizedeivel birtokdaja, vallam is elio-
 merem jelen soraimmal, hogy birtokdajam is el-
 adtam a frimensi jársfalusi is csehi birtokréfjel
 sptes tizedeit, jó is halperenciére egyiránt, aronban
 erak a jelen core is a plébánusokkal is más réfjesel-
 nel járó negyed is tizenhatod részével, is hogy
 nemcs Delmady István ur 20 pttot nekem min-
 den hiány nélkül birtoktett. A midről neki nyújt-
 tatványt adok, jelen sorok erjénél fugua. Kelt
 frantbenedekben 1616. Majus 31." Az egyházi tized,
 midről itt szó van, s mely a földműves jobbágyok
 termésével tizedréfjel tette, a pispokrolat illette,
 kil abból a helybeli plébánusmal negyed-vagy
 nyolcad, vagy legalább tizenhatod réfjel hiadmi

tartottak. A bérbe adástól elvették tiltva, ké-
sőbb azonban külön törvények, a háborús idő miatt
s bérbeadást is megengedték, s a földesurak s birtok-
ban élőket nyertek. Így juthatott Salnady Jost-
nán az irathoz említett helyek tizedesnek birtoká-
hoz s kapthatta s 16 fut. felvételéséről jóltó nyugtat, mely
a fremerei járszékban, eschi birtokfelelő levő job-
bágyföldet egyházi tizedesnek bérbe adott. A nemzeti bir-
tokok ki voltak véve. Tehát a birtokok is jötténnel jüt-
tettek, jöllehet az osztályos egyerejűnek említéssel rólok.
Sajátosság, hogy a helyek egyházi, Pechin Kovváramma-
gyában 150 év múlva újra megtelepedik a család e-
gyik ága, a másik a generaluzia négy főté látványjúl.

A Löwtheró 1674 évben a Löwy-családdal van némi
egyvetlenesége, melyről anyai népről valószínűsághan
állt. Löwy Benedek, Barbála is Lőrreanna s b. Liji-
thy család levéltárában levő nyilatkozatukban kife-
lenti, hogy Löwy Péter ^{bátyjúl} családát után rájól fráltt
járásból, kint-kint kiadttal a maga népit, ne-
vesítésen utértó Salnady Jostnánál, Salnady Er-
sébetről, Palugyoi Turgóvárnál, Annánál is Bar-
bálánál, jobbágyokból, földelőköl, földlőköl, rétöl, és
határosi virelöl. A virelét is adományozttal jó alapattól,
bár nem tartottak volna vele. Ami meg hátra van,

feintén el fuggjal ortomai egyenlő lépen s az ortályt
 feluálljait a köptalanban. A ravaros főegyből nem
 igen lehet többet kiismerni. Ezen hájrolathau áll
 az eptengem köptalan adata feintén 1617-ből, mely
 szerint Labmady János, Tanyi János, Forbas György,
 Tolgyai Pengrae is Anna ellentmondással vitai
 Csiry Péter végrendeleti intézkedésinél. Megolte-
 e az ellentmondás a kouryal fentebb nyilatkozatát vagy
 kintette, nem tudható. Valószínű, hogy egyenig feje-
 te be a vitát az örökig egy részinél átadással.

Totuin így látszik az időben maga gardálkodott bir-
 tokain, vagy legalább azok egy részében. Erre mutat
 1618-ból azon neheren olvasható, bár magyar nyelvű
 irat, mely a család levélét közt eredetiben fennmar-
 radt. Köben folygyri: „Perrevery urammal adtam olt
 25. miorő arpat, melyet fugadatt olt ő higgolme, vagy
 az arpat vagy az arpit megadni, mindjárt, mi helyt
 megjellet. Marig is adás vele.” fel van sorolva még né-
 hány kisebb kintetel is, természetmilyekben háriálta-
 tokban is jelenben. Er eöben veszi rálagba János György-
 nek egy jobblágytollát is Honimogyiban, Nagy Sárkiban.

A róla szóló többi jelentéltelenebb adatok a kintet-
 rokban foglalhatók öpre. A nyitrai köptalan adatai
 szerint 1628-1630 közt elcsorólt Jánoson egy job-

jobbágytelkét Korklát Jitván vesei jobbágytelkével;
 1631-1632-ben rátagladja Kis-Sallán hit elhagyott
 jobbágytelkét Sallay Mózesnél 100 tallérré; 1636-
 1638-éért ugyanott továbbra is rátagladja 2 elha-
 gyott jobbágytelkét Kemner Kávécs Mátyásnál 150.
 ftért. Ocslay Jermennel a családí iratol lórt ere-
 detiben meglevő irata perint 1631-ben rátagha-
 vori Ocslay egy jobbágytelkét Ferenc 100 magyar
 forintért. Mostansággal adott ő ligyelme arar
 Dalmady Jitván-mandja Ocslay a rátaglevéltben
 36 magyar forintot, jün lórdre pedig fugadja ő li-
 gyelme 64 magyar forintot. Letenni Galgóron a család-
 lankor. Az okiratot aláírta 2 támi sinaga Ocslay
 ferenc, az utóbbi itymagjeggyéssel. Percitán mon-
 livén nálam, jussitelttem Korklát Jitván (egyik tá-
 mi) jussitjével. A felvállás a rátagósneg letétele-
 vel idejére halasztatott. Ugyanarar Ocslay ferenc
 a családí iratol lórt eredetiben meglevő 5 forintin
 1631-ből való másil levelében etiameri, hogy Dal-
 mady Jitvántól (a level perint Dalmady urusk-
 lól) a vesei jussita jobbágytelkéért egynemára
 felvett 100 ftot, ligyelme, hogy ert a líptalamban
 is felvállja, ha ő ligyelme kivérja. A b. Líptay-
 család levéltárában egy nyngtalvány ismél egyhári

tíred bérevelőléről jól, Dalmady József a. é. l., mint
 a fenebbi 1616-ból. Engyedtát 1674-ben Pálfalusi János
 püspökgyörgymerei püspök, eptengemi leuandó állit-
 ja kirejére, püspökint ealumn úgy, mint fenebb Gu-
 dány Benedek a. é. l. kintömbéggel migis, hogy mal
 József a. é. l. és kemesse hófeiget tíredint említi, Cséhi
 hófeiget pedig mellőri is hogy a királyhoz 29 júl. József
 1630-ban mig írtékben volt, egy sojalkerüley int
 nyugtatóványát, mely ferint Bernierly János 60 ara-
 nyat túsó tartóránt meglapta, mint éregebb Dalma-
 dy József a. é. l. írja utá, így, "Éregebbil Dalmady József a. é. l."

Egy egyházi jegyret ferint, melyről kirebb egyil lea-
 nyánál jó lesz, Nyitra megye táblabírája volt. A Lip-
 thay család leuáltárában leuó Borsy-gemealagier
 ferint kirent nőülk. Elő nye Siromiensis vagy
 Szulyánszky Jozsina a szulyói is karami Szu-
 lyánszky családól, kitaló ifjabb József is János gyö-
 mői maradtal, másodil nye Borsy Anna, Bor-
 sy György kánya Torony megyéből, kitaló Mihály,
 Lándor, Mátyas, Tersebet, Liofia, Anna Mária fii-
 lettel.

A kitaló családokról Nagy József "Magyarország családai"
 című művéjében eket elmesél: A Siromiensis
 család elő ismeretes ése Bernensiora (Abotemi-

us) Sebesség, ki Szörinsbát eredt. Pies utrománab
mint fának király hiva, a török napjadarolnál fő-
nök volt. De utrom után I Ferdinánd királyhoz
állott, a 1546-ban a somalkaldi hadban 50 laus
élen vett részt. Utobb 1549-ben a görényi kano-
ra harcososa is tikhára volt. Eredete helyéről, a
Szörinsbát (Sirmium) Capta Sirmiensis nevel
is. Előnevét a ferienzi saramtól vette. I ferdi-
nánd királytól 1554-ben nyerte Transsimmegyében
a pulyói és hadnai bírlókat is a ruhácsi magas
várkastélyt, a duli és marcschi járókat. Nejétől
Tóris - Ujfalussy Miklós leányától Justiniától fia
letett 3 leányát fimsitatta, kisobb aramban Theodor
vagy Theodorus nevre posthumus fia fimsitain,
a ruhácsi felleguár tartorekával ennek jntott. Theo-
dorus körpályára lépve, Transsimmegyét 1593-
ban elisprája volt. Junna utóbb a bi. táblához
ilvölke nevertetett ki. Az volt 1616-ban. Utobb
1624-ben az alnádori méltóságra fmsitott ki,
aramban ort hajlott lora miatt elmar fagadta.
Ezen Theodorus, ki kárami is orulyói Sirmien-
sionel nevertetett, náril vette Pengróer kinsan-
nát, kitől 7 gyermele maradt. Erel egyile lebstett
Salmany István előneje Justina. Kisobb a

család Jágra család, melyek egyike éltén II. Theo-
 doriussal a Szulyovsly nevű viseti mind arra-
 jing. Annáéit család, vagyis a Borsy-család, Torony
 megyében Galántha helységben adamiányos jogon
 birtokos család. Jmmengalánthai Borsy-család.
 Dalmady Jatuán mácsodil nejeivel Borsy Annával
 atyja Borsy György, anyja Keszenyei Magdolna. Egyik
 fiú Jatuán parany megye táblabirója volt, amint
 egy 1653.-ki vortálylevelen levő aláírásából látszik.
 Borsy Mihály az 1715.-ki országgyűlésen a törvénnyel
 átvizsgálására rendelt válogatmány tagja. A esa-
 ládka a múlt század ötödik-hatodik évezredig tartott
 s az alkari ischa talán ki is halt.

Dalmady Jatuán mint Nyitra megye táblabirója
 jelentékeny helyet foglalt el a megye társadalmában.
 Ugy látszik Tópecsere lakott nejeivel Borsy Annával
 kapott házában is birtokában. Tábla birói állása
 is része törvénytudományi ismeretekre mutat
 A táblabirókkal kötötték ki a megye közbirói, kik a
 jogári is fenyítő törvényreleles is a frankusoké-
 len itélés is fenyarattal bírtak, az aligán szöv-
 leté alatt károsoktól, ha pedig az adóalkorua volt
 az elvölleiben, a kor fejeint a legidősebb elvölle. Jti-
 let koratolaa az tag jelentéte kellett. Prankusok -

tagjai voltak az állandó megyei költőtségek-
nek, melynek az árva is utógyi költőtséget is az
ideiglenesnek, melyek egyes esetekre alakultak a
megye közigazgatásában felmerülő költésnek meg-
vizsgálására, előkészítésére, vagy egyes halálos esetek
végrehajtására.

Dalmady Józseftől 1615-ből bírjuk a legrégibb eri-
mest, melyet ismerünk. Intőleg említellük ezt már
Dalmady Miklósnál kalmad is Sáros honfoglalás
helyéről új adományok állalmával, nem tartva le-
hetetlenül, hogy ez is de novo adományportatott Ma-
tyásától. Ezen aramban adataink nem ismernek. Az
mégis bizonyosnak látszik, hogy Dalmady József az
általánosan hivatott, tőle ránt maradt erimest meg-
nem fererte, hanem apjától Matyástól, az ismét apjától
Klementétől örökölte, az pedig mint a Dalmady-
akat illető török családjólviányt az akkor élő töb-
bi Dalmadyakkal együtt hivatott, akár Miklóstól
vetlél azol azt is, akár a Dalmady Szentény ágától.
Mindkettőhöz elég körül állattal így a vérségi kapcsol-
lat, mint a kor tekintetében, melyben öltel. Legalább
mivel nyarira, hogy a erimest József elődei, Matyás
vagy Klement ferertől valna. Ez tehát kalmadhoz
veret vifna, a család költőjéhez, hal mint török era

ládi jelvény a nemzeti szétvárt tagjait mind egy
 törre hajláni látrólag is épre tartotta. A mi már
 Jutvánál 1615. február 21. éremét illeti az az
 éofrány után itélve kétségkívül arany optályos
 egyesség pecsétjéről látszik, melyet Jutván az apai
 és anyai birtokból felosztásáról, testvéreivel Ersei-
 bettel kötött. Régebb pecsétjét, melyet a jelen feje-
 zet elején előadott válogatott birsági funkciója al-
 kalommal a Lipthayak országlalásánál 1593-ban
 használt, nem ismerjük. A leírásos éremet Lieb-
 macher éremelönyve: *Grasses und allgemeines
 Wappenbuch der adel von Ungarn, Nürnberg 1886*
 rajzban is hozza, s következőleg ismerteti: *Dalmu-
 di Dalmady, Páncsolas hajlatlás, a marokban védős-
 sal ellátott kardot tartva. Elsője: repülőre lése-
 galamb. Régi nemes nemzeti Dalmadból, Hant-
 megyéből valószínűleg lihalt. Kővárban és szabos-
 megyében is jelenleg egy hasznos nevű család. Az érem
 1615-ből Dalmady Jutván nevével leedöbetéssel".*
 Aramban s rajzban látható s a sisak koronáján jobb-
 ra fordult repülőre lése galamb inkább a sólyom-
 hoz hasonlít, mint a galambhoz. Érint mondottuk
 a Dalmady Miklós éremének leírásánál, hogy
 Mátyás király a családért, ki a vadász islymokat

bedvelte s báró Nagy Albert is azt írja s. Turul "heraldika is genealogia körölmény 1884. II. füzetében s erimerel is részletes műveltség történeti jelentőségét fejtegetve, hogy a erimerel tárgyalatait eredetből fogva az illető korbeli legelővőbb jelölés és foglalatosságok után valarták. A körírhani erimerelalal jelenlétüny alapján tehát magától értelölőleg vadíprát jelölték fámotívummal". De ezt döntöék el a heraldikusok.

Atliove Dolmady István tesküire Errebetre, fejtegyertül róla s fejerét eljén, hogy Vidoffy Kristóf ömgye volt 1597-1600 kört. Elhalt férjéről adatalaink erimerel, róla se tudunk se időből többet. Nehány év múlva 1604-ben s frentbenedeki háptalan adatában olvassuk, hogy Pász Károly Lada Istváné is törvényalagba adja Litvarec falut Hantmeggyében, Keseritől. exi Paláthy Józsefnek, Balaghi Józsefnek, Káfra Pálnak is mejeirek Dolmady Errebetre. Tehát már akkor Káfra Pálné volt. A Kász - család Nagy Jván, Magyarország családok irimü munkája szerint eredetileg zámörmegei, eral az előbbi fiarad eljén fiarvaril el Magyarád is innen Hantmeggyébe. A család egyes tagjai utóbb más megyébe is elágartak. Jgy Kász Pálról említi, hogy 1611-ben Barsvármegye löött

Lillakoról a Dalmadyai részről Csury Péter ellen. Orban Károly
 Pált meggyei Uralfól. Erről a feutbenedeli Kapitán adata perint 1612-ben ismét ör-
 ... egy, s mint ¹⁶¹⁴ olyan kinnböringítványokat állított ki
 Palásthy Tamás ellen országihosszról. Majd 1614-ben
 újabb kinnböringítványokat állított ki ellene, s kinn-
 uallató parancsot (conyualsorium) is efelől ki le-
 nyjával Annával együtt. A többi adatal más tárgyalu
 lionst át. Jgy a nyitrai Kapitán adata perint 1614-
 1616. közt Sáros György Hentmegyében Salmaden le-
 gion jobblágytelhet leköli Dalmady Fercibetud Káfra
 Pál örvegyével rátag erimin 100 főtört. Megjegyzendő,
 hogy Dalmaden ö kapitán az aprai hárat, illetőly a rajta le-
 vő 2 jobblágytelhet aron osztályegyszerig elgyfán, melyet
 Dalmady Jezuánnal 1615. ben kötött. Az új feoreming le-
 hát unch bizgírítésére szolgálhatott. A feutbenedeli
 Kapitán adata perint 1615-ben két intőlevellet is
 kap (admanitarium) Zyber János prapust, majd fe-
 lesfehervári püspöktől kiranyos határlevellet is más
 iratol stálerjertéire uigett Palossra helysége néve.
 Később 1619-ben Heriholéri Palásthy László, Mihály
 és Pál, Alisó-Palást helységeit érdellő irataikat
 vifreusvél töle s lekötnel 4. sessiót Alisó is folió Pa-
 lasserán, ha aral vifra nem adatránal meli. Az
 Jzolyi-féle „Extractus perint 1623-ban kötvénye van

melyet Páner György állít ki és feje felő Lemberben.
 Ugyanazon farrából nyert adót fejeint 1625-ben
 mint Kaska Anna és Pálgyánya Okajer Bars megyében
 elárulogosit $3\frac{1}{2}$ sessiót Litavey júliánnal 200 fiteért.
 A frontbenedeli káptalan adata fejeint 1625-ben rá-
 legba uerri Ruduay kápló és Zsigmond nyitrai megyei
 belai refejőrágait, Lounieran 2 tokket s Kristánfal-
 ván 1 tokket 3 d. fiteért, egy másik adat fejeint rálegba
 uerri belai, Lounierai, Kristánfalvai refejőrágait a Nyit-
 ra megyében 125. tallérért is 188 fiteért. Ugyanazon ká-
 ptalan adata fejeint 1630-ban Csúthy Gáspár és neje De-
 zsa²⁰ Lófia biranyitványolót pereszed, melyekből kint tá-
 lí, hogy Dalmadon Semberyevel és is kint tártékint Dal-
 mady terribetét ör. Kasra Pálnét soha semmitőpen
 sem illette is illeti. Fennal adatol, melyekből ki tá-
 rí, hogy valamelyik leánya, Orany Miklóshoz ment
 férjhez, kintől Orany Anna neje unokája maradt. Az
 unoka atyai jókait így látózik Orany János kintette, ki
 ismétint 75 fite tartorott s jókából Orany Anna uerri
 fejeint. Nyngtatványja van terribetnel 1634 ből a 75 fite
 fduetoléról, egy más nyngtatványja s többi ismétint, mig
 amn Nyitra megye polgárája is esküdtje 1638-ban at-
 ról állít ki biranyitványt, hogy Orany Miklós leánya-
 nak Annával Anoran, Nyitra megyében leuo birtó-

kát is más javait Query finesa névadó előtt kötött egyes-
 ségnél fuzva ajsraadja Dalmagy Erzsébetnek elbő mi-
 hai Fiddly Kristófiusnak mint öregey Kassa Pátrinal
 mint a nevesebb hajadon gyángjának. Tégint a fent be-
 nedeli hájrtalan adatában 1638-tól olvassuk, hogy
 Kassa Pál magvasfaladtával, ki férje volt Dalmagy Er-
 zsébetnek, Palástos és Gárdonyban levő jenuita, me-
 gyeret öregey. Erzsébet kiert, birtokjál Rudnay Lás-
 zló, ellenmondás mellett, állul a hájrtalotinja
 Nagy János „Magyarország eralindai” című művejé-
 ban: „Nevesebb Rudnay László, e néven II L, ama hí-
 ves Rudnay-család tagja, mely a jelen fiasad első fe-
 lőben Rudnay Sándor hercegrizimában érte el ta-
 ggyasra telőgrontját. A Dívél nevesebből származik.
 II Rudnay Lászlóról megjegyzerhatjuk, hogy Kassa Pál
 magvasfaladtával 1638-ban, kivel leányát Annát
 kiert felcsigul, s kivel Hantmeggében Lantán és Pé-
 les kiertot lapott, királyi megjegyzerést nyert a Palástos
 és Gárdonyban Hantmeggében felő kiertolokra is, me-
 gyer napja, Dalmagy Erzsébet Kassa Pál öregey kiert-
 ken voltal, s erre mint adományba behagyerte tett,
 de a Palásthyal, Gyürly Gáspár is másol ellent mond-
 tal. Dalmagy Erzsébet fialyi adata perint a Hor-
 váthyal egyil öregey volt.

Palmady Mátyás gyermeklein jituánan is borsóbeten Livóniá-
 előfordul míg adalainul tört er időpaltan Palmady Pál.
 bról ort oluassul a fennhennedeli hájtalan adatában 1614-
 ből: „Pory Péter, Pory Márton nevében is olhentmond Pal-
 mady Pál feluallásánál, melyet Palmadra nére Kojéni
 Tamás refjére tett.” előfordul ugyanazon hájtalan adatá-
 ban 1626-ből Palmady Ambrus is, de csak néhány jóval:
 „Vallató paramus Palmady Ambrus refjére” Kyszerolatban
 álltal-e erel Palmady Mátyás ágánel s mikép - uon tud-
 jut. A Kyszerolat alig hihető”. Semmi nyoma er adatokban,
 melyek jituán is borsóbet életiből oly jármasal, s melyek tört
 uortályok is uannal. Talán aron Palmady Pál fia; hit mint
 gyalugkapitányt ambítottunk 1593-ból is 1594-ből, a Palma-
 dy Andrásra uanalloró fjeoret uéjéus brol neje Kálvón-
 dy Anna uolt, s froszöggyvöl a Sebostiny ággal, illetőleg Pal-
 mady Lónjinnel lehetrigesmel tuctua. be uon boro-
 nyas, ualaminb ar uen, uajjen Pál is Ambrus ualugyan
 tuctuérrel uottal-e. Kibőlben uen találkannul tób-
 bi uelül. Ok is utádel huggása uellül nyonutakannul
 tinnel el.

Elője a további lejármasás őregebb Palmady
 jituán ágához firodit, brol hit nejevöl maradt
 gyermeleit fennobb előrotttul.

Balmady István gyermekei

Ar clio" nütäl Siomicusis portinától.

Iffabb István és Péter.
1646-1671.

A család őregbb Balmady István életében is a mint látni, folyvást emelkedést mutat, az őben, magyar jöletben, telintéyben is befolyásban. Emelkedését Istvánvalthás hársága is elősegítette, melyet egyike a Siomicusis vagy Szulyovoly-családdal, a másik a gelánthai Borsy családdal hozta szorosabb viszonyba. A család emelkedése István-gyermekében éri el tetőpontját, a figyelmet a politikai, diplomáciai és hadi pályán, a leánygyermekkel pedig az, nevesítés is virágásra jutott a családdal alapításával tívén nevelést említerestére. De később ar clio" hársághól maradt gyermekokok: ifjabb Balmady István és Balmady Péter.

Iffabb Balmady István nevűvel I. Rákóczy György őrdegyi fejedelem 1645-ében írt egyik levelében találunk először kint. Bizodalmas embernek E levelt ifjabb Rákóczy Györgynek jött 1645 April

Gröl. Kirilänliörö ingjallan irtesiti fiat, löbbek lört,
 hazy Rudnai, hi presta valt, erimerrel jänt, o erimert
 ütadta. Eyyebelne niive salmasq jstuan irtesitiseire
 hiantlorik (A hit Rálaary György fejedelems eraladi
 leuderise. kerlesti Sulagyi fändar 1875.) Majd 1646-
 ban meglirra jstuant, hazy Kvierly Jananul, Kas-
 sa város föbirájául 2000fitat föressenli. (Ossr.
 leuáltár) Jstuan a megliröl lörti Kvierlyust, o
 több leuel-masad fern a meglirástól Esfolyó'sz.
 (Delmasdy, Stefani in profatore commissionis
 merito literae 1646 jan. 15. Ossr. leuáltár) E leuel-
 tel tartalmát nem ismerjül, csak annyit tudunk,
 hazy Kvierly Janochus uannul erimere sar egyil
 Szagaran 1646 jannár 4^{en}, a másadil ugyarott
 1646 jan. 15ⁱⁿ, a hámmadil Sároszpatolan 1646 Okt.
 15ⁱⁿ költ. Alkalmazint öprelöttetiseken áltul a fejed-
 lems legutolsó felkelésieub III ferdinánd alatt 1644-
 ken, midán Kálló városból péllöldött leueliben ta-
 datta, hazy nem magán ol miatt nyul fogyerker,
 hanem hazy ar ország statutumait helyreállitsa, o
 a kassa is vallás szabadságát mequidje, mire ar egise
 folvidöki nemessig horváratlakorost, o hajdubul sa-
 rasokkal o eröl lört kassa városával, melyet Forgách
 Adám fölapitány adott át o meglöl jstgárai nagy

in nepélyeséggel fogadlak a fejedelmét, és kisebb ismét
 mindaddal hozzá. A városot kisebb a királyiaktól utramvár
 alá vette, mely alól kemény János Párisy egyik leg-
 tenégtöbb acéres mentette fel. A város kivételével ab-
 ból jármarhatott, de bőszen is lehetett.

Egyesrege lép a nyitrai kapitány adata szerint
 1646-1648 között marokhájjal nem is Pörög Anna or-
 ronyval. A körtelmény csak annyit mond, hogy a Pal-
 mady család férfi tagjai marokhájjal egyesrege lépnek
 de a dalt Jovánit is testvérét Jánost is testvérét, a mind
 a magánál az egyesregeleüctnek fővegeből utlagosan
 költőnek. (Hiteles márcsola a b. Lypthayal leuettári-
 ban.) Az okiratok a nyitrai kapitány által 1647-ben.
 szeptember: Nemes Pörög Anna aprány, több belmady Jót-
 ván, most pedig nem is Litassy Pál hárasztása is néhai
 belmady Jovánról jármarott Mihály, Mátyas Lislari fiú-
 nál is néhai is Mária Lislari lányainál Lomniceris
 is törvényes gyámja, uclamint nem is belmady Jován, a
 fennneuerett néhai belmady Jovánnal előbbi hárasztá-
 sától Lomniceris Jovánától jármarott fia is ma-
 ga is belmady Jánosnal ugyanazon anyjától járma-
 rott Lislari testvéreivel nevelés, írott megfontolás
 is frakad elhatározás után a "kivétel" egyesrege lép-
 tel." Az egyesreget úgy látóval az országban Litassy Pál-

hoc való nyabbi feijhermensteli horta létre. följpont-
 jai erel: Litassy Pál né' dotalitiunna, regényi hat-
 mady Jitván gyermekleitül törösen "1000 fut; az őnya-
 ualban, melyet nála és néhai hatmady Teresibet-
 nél far olleval ferint megholt hatmady Teresibet-
 uoltal felantva, a gyermeklet egyenlő osztálya; Kamo-
 sán egy jobblágy telül átengedise Jitván refire, a váto-
 gos jászragolban az áruvalul kölcsönös öröklise,
 mindenyójul elhallával Jitván és János öröklise;
 azan válagos jászragolban ellenben, melyet Litass-
 y Pál né' maga bír, ennel szabad diszpozitioja; viz-
 re Jitván és János magtalan elhatározása uetiben,
 a második feleségtül pármarott gyermeklet, vagyis az
 áruval öröklise. A gyámurág allép felelőstötött, hogy
 az az anya keletával Jitvánra szálljon. Az egyer-
 ledöl mind az egyeség pontjairól, mind az effectua-
 tioról transactionalis levedit állitattal ki. Amar
 Törvényben lett kerestörny köptö uice judex curiae
 is Nyitra megye eliojárnya elött. Az effectuatiora
 megjelentek Alio- veesen Nyitra megyében Borsy Jit-
 vón és Kovács Pál 1647 február 19^{én} sert öl uetül fel.
 Az effectuatio allép történt meg, hogy a 1000 fut do-
 talitiunm fejelben Litassy Pál né' Teris hat pinta
 hárhelyet hagyta Csúron és pamerai jure redemp-

libeli; a Litacey Pálné is néhai Debnagy Gúriéval
 kört folytatott s most uiforraltt ársalból jutván
 nál is Jánossal Jannere egy jobbágy is egy jura-
 ta telék jutott; a Karmocsián levő jobbágytelket Ján-
 uán rövid ulon vette át; a Lóuai, Kálassi uték,
 masovadi határára rok. uiforrá 2 jobbágy telék is a
 Debnagy jura ta telék körösel maradtak. Az ad-
 mány a háptalan hitelcsitési ráradiéla fejéri be.
 Öregobb Debnagy Jánossal tettös hárasagát s Jánossal
 is Jánossal az elő hárasagból, a többielmel pedig
 a mássalból jármarátat az elmány eligge con-
 statápa, arit fölép a genealogia jennantjától fer-
 tas.

Tostóant egyébiránt tovább is I Ráloccy György erde-
 lye fejedelem udvarában taláguék. Öre mutat a fe-
 jedelemmel Nagyváradról 1647 Október 15^{én} nejékel
 irt levele, melyben többel kört írja: „Debnagy itt fey-
 meghárasodni” (Az lét Ráloccy György fejedelem era-
 ludi leuckerise. Keckeszi Szilágyi Sándor 1875) Ha
 a hárasag cealugyan valósult, Debnagy Jánossal neje
 minden valópinnisig perint Besenyői leány osth.
 Be létzil ki Nagy Ján körtmencinyéval s „Magyar-
 orog cealádai” című m. m. la II kötetében, hol a
 63 lapon ce áll: „1647 ben ál Besenyői Jánossal ki.

apftalnal és hiszemvárami uárlapítány. Ennek
leánya Anna, férje Dalnady Jitván.

Aran biralmi állásban, melyet I Károly György
fejedlem mellott elfoglalt, fontos diplomatiái
meghívást teljesít 1648-ban. Ezt "Sülygyi fándor
történet iránt" Dalnady Jitván svédországi követ-
járása 1648-ban" erin alatt a. Monumenta Hunga-
riae historica" erinü alatt gyűjtésnek is köte-
tében a svéd és francia frövelheris történetnek köze-
sítésinél elker adja elő: "Arta, hogy Ráthony Jit-
ván lengyel királyga lett, utódai körül nem egy te-
hente fejedelmességét lépésének a lengyel trónra.

Midán Wladislaw 1648-ban meghalt, Ráthony Beth-
len fenevet és Klakusierlyt Tarsóba költte, hogy ott
partjánál egyesülten tegye meg a frövelheris lépésnek a ki-
rályválasztó aprággyűlésre többéget fenevet magá-
nak. Később utóbb, hogy Bethlenél elindultal,
Dalnady Jitvánt svédországa költte Kristina ki-
rályga. Dalnadyval Esttós utasítása volt: egy
nyilvános és egy titkos. Az elő, melynek erime: In-
structio pro egregio Stephano Dalnady intimo
arbae nostrae familiari, s 1648 juni 11-én lett fe-
hérvárott - egy régi püentövelés behajtására vonat-
kott, míg aran időből, midán a 30 éves háberu-

ban a franciánál, svidet is erdélyiél fővetsighen has-
 eroltal, s kit elis a nimet birudalam enararja s
 ar utabbi Magyarorszag kiralya ellen. Jfresen 3. v. 0. 11
 tallert követelt Rákucy s svid honnan, melyet ee
 ar 1645-iki hadjérat allalmával elmulasztott kifirat-
 ni, s melynek kifiratisit keresett inniggyel alatt Rákó-
 crynal a fővetsighöl kilepése után stebb halogat-
 ta, utobb megfogadta. Titkos utasitása arrol felett:
 ephörölje ki a svid kiralyminál, hogy ee öt vagy kisebb
 fiát kizimendot innepelyes követriggel ajánlja lengyel
 orsogban ar orsoggyitiles mol s lengyel trairra, s avab-
 ba Danrigban allapadjöl meg, sigyelerröl ee is a ma-
 ga sepeire haditani. Palmady julius wegen Tarsoban
 ipen ar orsoggyitiles folgama elatt halálkorott Poth-
 lemmel. Be intette öt, hogy Danrigban megse allapad-
 jöl, mert a város már márfeli kötötte le magát. Tarsó-
 böl Augustus Gies indulit el, hat nap elatt érkerett
 Danrigba, de att eral 2. napig mulatott. Hajót, mely egyo-
 nesen s svid fővárosba vitte volna, nem talált. King-
 telin volt tehát dániáka berülni, ugy, hogy Stockholm
 ba eral September 1-re érkerett. Más nap már jelentet-
 te magát Okenstierna Axel föborlatnoknál, káram
 nap mulva pedig maga a kiralynö fogadta, teljes

udvara jelentésében. Maga vette át a szövetség a
 megbíró levelet, Tindalorsólatt Rákossy úrnéje mint-
 tétéről s aztán azt a kérdést vetette fel: ha próbái meg-
 bíratását elmondhatná-e nyilván? Dalmady tags-
 dó válapára e tárgyról nem beszélt többet s az ügyet
 elhalasztá. Dalmadyt September 11^{én} nyílt Oxenstier-
 na fogadta. Most emanda haldotése slát: s Lengyel
 urak körül sokan Rákossyt, vagy valamelyik fiát alar-
 ják királyi válapárnai, s ha ez meglehetne, e lét or-
 ság frövetrigé szót tehetne a pratenlantörvény
 megfilditására. Kriptina September 13^{én} fogadta
 mándfár Dalmadyt az egyetlen főtittár Golden Klein
 jelentésében. A beszéd, melyet Dalmady emandott slöt-
 te, a lét asprágri frövetrigére hivallorott s az elnyöl-
 se, melyet Svédországra híromotriánál, ha a lengyel trö-
 von sz valkoldó úlna, hinc öfinte karátszágóban nem
 volna oda kétekesni. A királyné válanola, majd kir-
 li a dolgot tanácsraival. Golden Klein még az nap
 jállásán meglátogatta Dalmadyt, majd September
 13^{én} Oxenstierna fogadta. A dolgot már oda fejldött,
 hogy egyenes válanot latte adni. Oxenstierna sajnáta-
 tat fejeré ki, hogy tegnapelőtt a Lihallgatáson nemadt
 jelen - de ellisett. Píronnyal minden tröuköveselő
 kört őt látván legörivesebben a lengyel trövon, fri-

sebbem, mint Kormér és Károly kezeseket, Lis-
 zjárd főherceget, vagy a brandenburgit, de melik fegy-
 verfűvészt van szegedenyéggel sert meg alorjál
 örömi, artán a királyné más lehetősé frauát Kormér-
 nal a francia követ utján. Bevalara, frauától, be-
 lettél nem léphet cifra. Különben is a kath. klérus
 is papuság miatt Rákócynal levis elátása lehet. Hia-
 ka mandta Salnady, hogy a fegyverfűvészt, ha arra
 királyja lesz, kezeséig fogja felváltani, hogy a királyné
 öcsét ajánlja, se dicéretes coloni öcsis, de ha Rákó-
 cnyt, esed a löjöt, koronája haphat, se aristen egyhárat
 fogadjja. Pandámal fog tetpeni egér ailag elött - mandis-
 hogy inöl egyfelöl se isten igije mellett hadalornal.
 s másfelöl királyra pápustát promoveálmal. Kü-
 lönben, teve horra, a vallás ügyét tisztába hozni, egye-
 dül esed urara tartoril. Erel, mandhatni, a dolag
 he volt fejerse, esed ar innepülgeséggel vattal hátra
 A királyné szeptember 18-én fogadta meg becsinlettel a
 végvárat seje hatarsággal mandta el: Udvöröld
 erdély fejedelmét, s mandd meg neki, hogy a nehé-
 ségét lört mivel más mentsegem, minthogy már
 ajánto tam öcsimst, hül más megérkerised elött meg-
 latáttal. Ha korábban jöttél volna, jobb válatat
 vinnél magaddal, ha tierteséges módját látal-

szám, most is kedveskedni kezdtem. Nagyon sajnálom,
 hogy kedveségéről csak jóval ajánthatam ma-
 gam, s kérek, mentse is ki tőle, kit egész házával
 barátommal, rokonommal adlak. Megmondhatod,
 hogy bár szűcses akol miatt ez így nem olgyeslene,
 de ha a fejedelem úr, vagy fia huszmond úr rokonnak
 től ama méltóságát elnyerhetel, nemhogy jáczenai
 jöket gátnának, sőt inkább az nagyon kedvesre leend.
 Dalmady látván, hogy a sárj jóval egyebet nem lehet,
 elbucintott ő felségétől. Míg az nap Gilden Klein mal
 is volt találkozására. Már most nem állván másil meg-
 bíratása utjában, jólhatott ira Lévesteléséről, a suéd
 korona tartóását illetőleg. De a főtítkár nem érte
 magát felhatalmazattnak, hogy Torstenson távol-
 létében tegyen a dolgokban valamit, így Dalmady
 e réjben sem ishetett érte. De nap kapta ki a usz-
 választat is. A királynő tudatja az eliben, hogy
 mintán Dalmady követtségében hívott, partrasar
 olgárt, uiprabossátja őt. Amáéval a korona nevében
 iratott, meggyesétele az állam nagy peresétjével: -
 „Crämmel értesült a királynő a fejedelem barátság-
 gos jándéklairól, kőöröni a barátság felajánlását, ő
 sem fog egy alkalmat sem elmulasztani, hogy veli
 és házával a friveségét meg ne fogdálja. Meg is

bírta a követet ácsintén kalmáczsalni e fiúcs érte-
 meit. E uálagokból kalmácz hora indult - egy feje-
 ri he szilágyi a körleményt, melyből csak a lényegle-
 senbb részlet hagyta bi - de mire megértek, I
 Rákoczy György már meg volt halva s jelentését fiaival
 II Rákoczy Györgynek adta át Gyula - fehérvárról. A kö-
 vet jelentés eredetije megvan a vorisvári gr. Erdő-
 dy-féle levéltárban. Beadatott 1648 November 1^{án}. Ott
 van a két levél is.

A kiralmas bencs újszany s fejedelmi család is kal-
 mácz Jettván közt II Rákoczy György fejedelméhez
 alott is fennmaradt. Ennek leírható. kezynve a
 családtagok leírásiban sly gyakran előfordul. Öreg
 Rákoczy György öregeivel hasonlóan kuzsannórról
 1649-1655- közt is fennmaradt s szilágyi fennmar-
 adtat 1876-ban költött leírás közt kalmácz Jettván-
 dy Jettvánról egy eredeti leírás is kalmácz Jettván-
 dy Jettván 15-öt. E igy is: „A kiralmas fejedelmek
 ajánlom nagyágadnak. E irásban értekez a kalmácz-
 dy Jettvánról. az irástól való levél, kalmácz
 Jettvánról nélkül megírásán, arról bőven megfej-
 je érteni palatinus uram ide való jövését. Ah-
 hoz képest immár nagyágad is jobban alalmartat-
 hatja kalmáczról ^{ide} való indulását. kalmácz, kalmácz-

mirát most se találni Eperjést. Amiata keresztet-
 jüt, addig a rakból is meghorathattál volna, s ta-
 lán még most se lenne léő udvarbíró manna
 egyjé értelmes serény szabadost adaköldeni. Az há-
 rakat már mind felöltörtellen, de nagyobbad háran
 kívül, kívül orát legnap irtam meg hóymester uram-
 nal. O' legyelmetől ualaram érkeve, az is léőren lé-
 őren. Az nekem is léő, nagyobbad parametolotja perint,
 hasantölője az felete hársanyrölél is léőren van na.
 Ted javas uraimét meg se jüveiret et. Isten sokáigöl
 tessé nagyobbad. Aláratos méltatlan fölögője Val-
 mady jstóán m. p. Kivül e sorat, de más irófal:
 „ Anno 1650. die 15 febr. in Karas. Palnady jstóán
 uram levele? A levél irívése: „ Celestissima Prin-
 cipissa Dominae Dominae Susannae Lorántffy
 ob. Dominae Dominae meae clementissimae”
 bredetije a m. lör. kamarai levéltárban. A levél-
 ban említett Klobusichy András a család magyarai-
 rági javainak kormányzója volt.

A családtagok lesteri is sokszor foglalkoztak vele.
 Jelen a hülöggi fondor felebbi gyűjteményében Lo-
 rántffy Kirsanna levele Klobusichyhoz Munkács-
 ról 1650. dec. 25 röl, melynek végén ez áll: P. S.
 Mivel Farkas Pálnak früléglépen kara lett men-
 /

ni Dalnady maroniat, legyelemed hagyja meg ve-
 vinnélél jótván deálnal, jöjén ide, elne mintyára".
 Továbbá ugyanak ugyanakhoz intérett levele Muz-
 sarból 1655 decemb. 22. P. L. Az Szeleji udvar-
 bíró törvénye is már ha lehet, ne haladjon megfi-
 re. Szabó jótván, ha hársanyt nem talált, kéréses-
 re is felmenten. Dalnady adjon pénzét neki, s vegyen
 fejét. sűrűt". Jelen Kobusierky levele Lorántffy
 Koursannához, Datum in Sáros die 29 Januarii
 Anno 1655. Ebben azt mondja: "Az vármegye gyü-
 lésébe, mikor léfem, Dalnady város keményen.
 Bovenmisa várm is lánv utthon aagyan. Mert
 ha az ember nem léfem deóttól, s'k akmint is
 végernél". Jelen azon levél is, melyet Lorántffy Koursannához
 inté Kobusierkyhoz, már mint pasznyi
 Savóth Sarosból 1655. júni 9. Az assecuratorie
 fejérs Dalnady maroniat Csok Mihálytyal együtt
 expedáltul volt Kassára, az hol mi véggel jät-
 tal, leiratván, im megküldtül volt legyelemed.
 Egy passidiarint is fuztal meg Szalayban, mi do-
 lagért, azt is megláthatja legyelemed. Si febit
 mit kelleszél esolekdomint, Tudastem ben-
 vinnélél. Es az is, melyet Lorántffy Koursannához

intér nyaralottak Helmeerről 1655 Okt. 17. ról több
 hol kört e serral: „Dalmady uramat sem tudjuk,
 jött-e meg, van-e? Használt levelet, a Szt Péterffy
 György fejedelmnek családí levelesébe „éimmi gyijte-
 ményben is vanral meg, amár említettelenlivül
 er idő tőfőből. Nyen iffj Péterffy György levele anyjáj-
 nak Wessetényi dolgóban, Görgeyből 1655 nov.
 21. ról. Ebben így ír: „Takarjából irt levelet nagysá-
 gadnak alárotasom vethem. Dalmady hatáta is tá-
 volna (A levél jtván betegegére érter) Nyen u-
 gyancsak iffjabb Péterffy György levele fiúteré any-
 jának Taradról 1659 October 14. ról: „Dalmady
 uram megyer infra nagyságadhoz, ki által alá-
 rotasom jóval úrentünk nagyságadnak.”

Visszérve a Dalmady jtvánról fém-maradt
 írott adatok időperiuti sorrendjére, érdekes kö-
 lönösnyit találunk Szilágyi Sándor történet í-
 róval Lorántffy Kuzsmanra éimmi történeti es-
 léd is jellemrajzában. Jtván állásáról, rangjá-
 ról, fületéről s fejedelmi udvarban 1652. éoról.
 (A m. t. akademiá évtámpói 13. kötet). Az élet
 is jellemrajz ide vonatkozó része így hangzik
 „A gárdasági fémélyzetén livül esett a nagy
 is fémjes udvari fémélyzet, mely egészen feje-

deleni lakon volt tartva. A koponyáért Péter József
 426 ft. fizetéssel s magára s egy fiolyójára teljes ellá-
 tással. Az első főbejáró Mednyánszky János volt 450
 ft. fizetéssel. Főbejáró, kik a főrendek tartoztak,
 volt 12, az Ujfalussy, Bay, Mednyánszky, Leövey,
 Semryogh, Pessenyai, Mikos s más családokból, az
 első 300, a többiek 250, 200, 100 ft. fizetéssel, s mind-
 nyian fogadtartással, i főajtánál Dalmady Józ-
 sán 190 ft. fizetéssel, i marud főajtánál Brer-
 tanszky György 108 ft. fizetéssel; az bejáró 150-180
 ft. fizetéssel s mastartással, mindannyian szabad
 nyttal: bold voltak az „arain”. Kévehetel az
 inasi rangban levők: 19 íterfogó i ajtánál, a
 főrangú úrfiak a Kemere, Bay, Scirway, Mareriba-
 nyi, Schenzy, Thunter, Mikos, Kubinyi, Bernát
 családok inasokai 120-88 ft. fizetéssel. Prután a
 családok s prutás stb.” Ez adatok egy nradalmi
 s iudustartási könyvből vannak vevve, melynek
 crine: „Conventionales officiatorum s re-
 servitorum ad Arcem Sárospatak pertinet tunc in an-
 na 1652 conscriptus. Ebben Dalmady József állása
 is fizetése s gy halárhoztatit meg: Conventio generosi Danni
 in Stephani Dalmady cubicularii, ejus annus incipit die
 24 januarii Anno 1652. Pürfizetése a tárhárból

arután a többi járandóság természetű nyelben,
 berben, háriállattban, elisigben félében, Kiegyesíté-
 ert a fejedelm afreny nduar tartása. Ebben Salma-
 dy Jitván igy jórindul elő. Conventio generosi domi-
 ni Stephani Salnady cubicularii supreni, enjus
 annus incipit die 1 sept. Anno 1657. Tine foretér
 se 100 fl. is a többi járandóság. Mivoltát conuen-
 tionalis jituánt cubicularisual, or utobbi főcubi-
 cularisual mandja. Tehát főlamarás volt, nem pe-
 dig fáajtánállo, mint az élet-is jellemrajz állítja.

Arany állást, melyet az előadattal ferint II Rákóczy
 György nduarában 1652-ben elfoglalt, aligha tartot-
 ta meg arany innél tovább. Ujra egyrészt köt-
 mástokra anyjával is gjermselival az átyai javak
 megosztása felett buzui Lulács Páruanyórnigye-
 nek egyik polgárisája is szflortató tárcái előtt 1653-
 ban. Erab az osztálylevelben, melynek eredetije
 Gyulyi Arnold juriszol eraládi levéltárában talál-
 ható fel, előadja, hogy nemretes Boruy Annu afreny
 mostan nemretes utérlo Litassy Pál-mann háras-
 tása, az néhai nemretes éregekl Salnady Jit-
 ván előbbeni urától való fia is leányi léjében, to-
 továbbá nemretes Salnady Jitván uram ugyan-
 nak fia előtöl comparáción, is élet megbirván,

az alábbi írtak alyai örök álló járágokban meg-
 történtek, alábbán ezen dolgok a legyelmül egymás
 közt inkább utyafirágásokra elgázítottak, mint-
 sem uessengést és győlélyet nevelni. Az urtály
 levéges része neves is utérlo belmady János
 (Jitván területére) is Mátyás (a mácsdik háras-
 ságból maradt fiaruk egyiké) időlörben történt ha-
 tálát frámoké, követhető. Az elhaltak részét me-
 gye törött annyi része, a hányan vannak egyentően
 felosztván, Boray Anna apanya is fiait is leányai fia-
 mára marad: Terén egy köhár vagy névartalek já-
 rulékaival, Kamárfalván, Nyitra megyében egy urti,
 vagy feled nevesetek, ugyanott két egies jurta-
 telek, Kamocsián, Komárom megyében egy örökös
 jobbágy, Kemeren 2 jobbágy, Jászfalván egy örökös
 jobbágy, három jurttával; Jászolán egy egies föld
 • egy füttőly, Szághon nyitra megyében 2 egies örök.
 Dalnady Jitván Terén marad, megholt édesese
 Dalnady János részével "Kövebarátára után,
 kirárolag az ő fiarára. Szeccinofalván egy
 jobbágytelek; Kamárfalván egy egies jobbágy, Sztö-
 erén Nyitra megyében 2 jurttal; Kemeren
 Komárom megyében 2 jobbágy 2 jurttal; Szá-
 giban Pármegyében egy örökös jobbágy, Szághon

Nyitra megyében egy egész fölő. A Kézsi leuó ité-
lés pünkt, melyet Károly Józsefnek adaglott körös
maradt, valamint a kárai, labardi, marvadi jós-
tól Komárom megyében, Hetmány, Ság és Pannony
pünktől Nyitra megyében.

Támtebb maradt, hogy főjelenállai; helyesebben
főkamarái állását, melyben 1652-ben látnak, alig
ha tartotta meg azon évvel tovább. Ene mintát
Lipthay Györggyel kötött rályjra ködise is 1653-ból,
melynek hitelen másolata a b. Lipthay család leuó-
tárában van, s melynek beueratése így: "En
Kalmegy Józsefnek mindenekelőtt, a
kiknek illik, hogy en kicseryes is igen főképes elol-
ból kinyerettésem, hogy főképes arit, misel en re-
kam a kend József rendeléséből az alföldön, egy-
mint Szeged megyében lévén más megtelepedé-
sem, lával az aljántól maradt jászvárosi mintát,
melynek arit egy arrendelés pünkt, jntát, és de-
telen annal gauduicelésére, aron is jászvárosnal
elölugorítottam nemretek aritáló Lipthay György
ráyosammal." A rályjba adott javakul így sorolja
elő: Románfalván egy egész jobbágyhely, Ságan egy
egész fölő, Szolócán 2 egész hártely, Saariban
2 egész jobbágyhely, Kismened és Sersma hárszói-

val, Kemencén 2 jobbágyhely, ott való 2 juvortáival is
 egyéb járulékaival együtt. A rályugásról harmad
 fél már arany, melyet fel is vették egy titóttal, hogy
 annál, ann maradéki ann specificált alyai jó-
 rágaik Liptóhoz György intál is maradékitól titó
 eptendőig li-ne válthassák, hogy pedig a titó epten-
 dő letetik is ó vagy maradéki a harmadfélről ara-
 nyat letetik, tartozással Liptóhoz György is ma-
 radéki art földemmi is aran járógólat uifra bacia-
 tami, aran statusban, amint ó most előadta. S mi-
 ud ó most Kemencén meggyébe helyre dött le, amint
 fennebb is előadta, tartozással a harmadfél már
 aranyat 10 év előtt is földemmi is a járógólat uifra
 bacia tami, ha valami formán 10 eptendő letette
 előtt rajta vagy maradékaik aran földön egy válto-
 rás történet, hogy neki vagy maradékaival annál
 ki letetik bontakozniól is nemzetiségül lőre uifra
 jámniól. Horrá teps, hogy kerit irásával, az előtt int
 beszéletes nemzetes famélyel előtt kiadott levelüknel
 olyan erje legyen, mintha köztalamban lett volna
 Kelt Vésén 1859 febr. 25. Aláírva Palnady János
 Liptóhoz György és 4 tanú.

A rályugba adott javakat aramban Liptóhoz Györgyvel
 kötött rályug periódus nem ueriti ki. Az eptergomni

Liptalan adata szerint még azon évben rálog-
adja Lincsi vármegyei esküjöt is 600 főtől Koron-
skály fejedelmét is nevezet Radány Ammánal. Az
eről szóló fejedelmi nem ismerjük.

Ismét követéglem jár 1658 elején Tereblényi
fejedele nádornál mint a bátor, de nagyjavágyó
is fejedélyes II. Rákóczy György edélyi fejedeleme lú-
dóttja, Lincsi Lengyelországban 1657-ben
Lengyel földet indított, fejedelmétten véget ért
hadjárata a történelemből ismeretes. A fejedelmé-
lem hadjárata eről kezdete volt a csapásoknak, melyek
Rákóczyra a általa edélyes neheredtek. Az ifjú
fejedeleme igem felháborodva találta maga ellen
visszatérését az országot, török követ és követett
az országban aron parancsokat, hogy a rendet őt le-
tegyél, helyébe mászt utólagoson. Rákóczy visszra-
lépett, a Rákóczy fejedeleme ilt a fejedelméi felbe.
De Rákóczy nem nyugodott meg sorában, hívei
által aron minélödiött, hogy az ország tavábl is őt
ismertje fejedelméül, a rendeket felszólítá, hogy
neli megdöbnyeshedjenek, a török beavatkozást
utasták visszra, mert majd jeno, Luga is Farad
átadását is fogja dövelémi s egy basát iltet nya-
kubra utóval. Jávál ő esal pünyeg mondottak, mi-

után a Lőrinc Lövestelt, s a rendel is egy fuzattal
 ellemándását. Ezen azért Török is feni váralat, s a
 hajdu váralat, melyektől az új fejedelem a többi
 magyarországi váralattal is váralottal együtt a kiadatot bel-
 uarta, kerestől ki nem bocsátja, sepeget fentartja
 is faportitja. Az orfiag piastorra afitatt, Rhidsy leman-
 dott s a rendel s budai kasa Lörbejárásához folya-
 madtak, hogy a porta haragját kiengesztelje Károly
 ellen, ki ismét ma lett a helyetnek. Ö maga is Lör-
 nyörgő levelel fordult a fruttához s Köpriti Mo-
 haumed nagyveréshez, Lambert jesuitát pedig di-
 jay György sztergomi iselhez utasítá, hogy Leopold
 piastfogását megnyerje reésre. Magához Leopoldhoz
 is intérett Károly lövestiget. Ekkor történt, hogy
 Dabnady Jánosnak megbírta a fennsőbbi kiadatis-
 sel, melynek reija Keszeleinyi nádor megnyerése
 volt. A lövesti utasítás 1658. január elejéről való, s
 olvasható „A magyar történelmi emlékek 23 köteté-
 ben mint II. Károly György diplomatiái szelölte-
 tésinél egyik olványa. Prine: Israelio pro
 ego. — ad illustrissimum Patrum Hungariae
 missum. Ebben így jellemei Jánosnak fejedelm
 mint megbítt járharuját s atyafját; kinek igaz
 magyarságában s jándulataiban megbítt. A utta-

utas és mások által beható körözéssel, erővel adan-
 dó felelettel áll. E körözés is felelettel kört előfor-
 dul a körözés tartáshoz is Erdélyhez tartozó ma-
 gyar városokhoz és városokhoz való viszonyra. Be-
 ntán ez, "Szeremly körözés is: ha az fejedelemség se fe-
 jedelemségem nem találva felettel lapozom; Tá-
 radok, Jevő az hajdani magyar királyhoz hujla-
 va jó esélytől alatt, az király fogadva-e is ottal-
 ma alá uasné-e? Ezt híjorint azt mondja: igen
 is." Megkérve annál kijelentéssel is, hogy ha a ki-
 rály ottalma alá uasné, nem foga fejedelemségem lap-
 ozom, egy fordulhat, a magyar nemettel fog élvi,
 holvi. Az utasítás eredeti fogalmazásának, mely ma-
 gánál Pétervárad írója, a m. l. c. Lammara levéltá-
 rában őrzött. Az eredetiség nem felett magyará-
 zatoknál. Leopold a mála járt körözéssel indít-
 talva körözés tett az érvelés is a másoknál, Lammara-
 esz-e, hajkoros-e szelgt adni Pétervárad, ki azért
 olyringetőleg köngörög. A megkérdezéssel aprít bán
 felettel, szépletem előadva érveket a segély-mel-
 lés is a segély ellen (Horváth M. Magyarország törté-
 nete 5 kötet 483 lap.) Az utóbbiak kört a török há-
 ború viszonyai ferepelttel legfőbb, melyeket a segély
 nyújtás feleletéshoz, a melyeket Pétervárad, ki

most mindent igér, és sokra felidérni, mert ha
 hajaitól meg szabadul, a jót rosszal firteti ajsza,
 mint alyja tette, lifalpen jóvetségben állt a bi-
 rály elleneségivel. Károlyt maguk ar edélyeiek
 rem akaszták más tenni: intésk hádolmal a törökkel,
 mintsem huzzáltala végzetülása jussanak. Le-
 opold is györörel láttu ar irvolet, elignel tartot-
 ta, ha a portával Rákóczyt körbejára, de fogya-
 ras segélyt nem nyújtott neki. Az újfi fejedelems
 igyei ettől fagva mind uispéjesebb állapotha jntab-
 lak. Török-tatar ureg tört be ar orpágra, melyöt
 a fejedelemségben túrni egyáltalában nem aranta,
 helyette Barceay Akost tette fejedelemsé, minse
 a bukott fejedelems több rendbeli erőforrás után
 1660 Majus 22. in Janesnál a törökkel viuvtt, kerer-
 ban magna is elerett.

Feltaláljul Dalnady Jituán nevét isbbi-ben egy
 előleges viregálat adalaitan, melyet Komárom me-
 gye frolgalmára is, vhidtje tartott meg. Györi Nagy Jü-
 nos rejsere a Ládory-uralád jüvedelme is refo-
 sedise folett, a cüri határ viresnel hatáfratában.
 Be adatul Komocsa, Komárom megyei helyrig bis-
 talvánal mondjál. Eftetrhágy Gabriella aprany-
 nyal is Soly Gergelyvel kapcsolaltban embitel, mint

aron huláfrat hörás huláfratocsiál. A törökök
 adat azurkán rem akkori újfranyára, em magis-
 ra a újgátat replekire is akira nem volt utlagat.
 (Orn. leuittár.) Kisebbszabólemnygylet köllörött s
 íbég-ken ató lalhatat, hu aron ferrodialat kö-
 utlertetni lehet, melyet Faradi Fruzina köbb
 Práji Jánosné, majd óró Göze Jeluánné Kenérlón
 szabólemnygylet 1669. Mart. 31-én Práji Adámmal
 kötött, s melyet Salnady Jutuán mint maghivatt
 támi írt alá tökelkel (A ferrodialat a nemz. múzeum-
 ban. Kízi magyar irumányul a 17-18. századból.)

Találkornul ude nyjansal íbég-ken mint aron
 ségületével egyikével, kiknek feje Ferenczi fe-
 renes nádor emel 1669-től kezdve halála után pedig
 Nádasdy ferencs orfogyáró, Kringsi Péter kormát-
 orrági kár, főemberei pedig Szangeján ferencs
 is I Rákocsy ferencs vallah, kiknek mogyalma a
 Wesselenyi-féle öfprocedencia uuel uiceli, kétféleképp
 a uuel ministeratál elyarmatt orfogy szabóad-
 gát helyesállítani, a ueralkán is ueralkán elre-
 lyerett idegen kutarraságot eltávolítani, a protestans
 ualláschiel uelörtétisét megfrintetelni s e séből fran-
 eria vagy török segélygel fezzures föllélist kölléfríté-
 ni. Az ségületlenséget mig növelték a bieri ud-

parancsot fenygetései, s azt a 13. felvidéki magyar megye fel-
 irására adott királyi utasról sem fröntette meg. A
 gyűlés is ezt a kerletet követve folytatta az ügyben írt-
 tekerletet 1669 januárján maga Lipót király hitte-
 őre a parancsot elintézésére. A királyi leírások lara-
 dás a protestáns lelkéjrel irgatóisai miatt a
 királynak egyszer vallási firtó öllött. Elkar tar-
 tatott Sárospatakon is a tiszamelléki reformátusok
 arau értekerlete, melynek lapjai közt ott lájful Dal-
 mady Jeluánt is. Az értekerletből selet írja Par-
 ler Gyula a "Veszleányi ferencz nádor is tárcái-
 nal öfresolvásie 1664-1671" című munkájában:
 "Mig nagyobb hadseregű volt az egyesség, melyet
 Rákoczy királyi befolyása alatt a protestánsokkal
 kötött, s ezzel a hófnas villongással véjett utetett. --
 April vége felé királyi meghívására, a tiszamellé-
 ki reformátusok főemberei, Bochlaj Jeluánt us-
 zérlette alatt Patakon öfresereglettel. Ott voltak Su-
 hay Mátyás, Szigedi Nagy András, Szepessy Pál, Bag-
 dány János László, Dalmany Jeluánt, Kőröcsy Mihály,
 Kőröcsy András, Kovácsi János Ferencz, Szent-
 jékőry Jeluánt, Veszleányi Pál a nádor unoka öcs-
 ese Lóczy Annával Kemény János fejedelem öc-
 zegjével fia." Hgyarott duascul. A protestánsok le-

szerk voltal Krinyivel tárgyalni, de nem Rothallal,
 mint királyi birtossal, hanem egyes kiküldetését társ-
 ügyelennel tartónk (Az egyesűi értekezletre ki-
 küldött kormánybirtos volt). Két napig alludottal
 Krinyivel, s az egyessig 1669 April 26-án létne is jött,
 „mert a protestánsok is a magyar nemset megerősö-
 dését is szejt egyeztet őhajjtál” — mondja az önmány.

Rákocsy ebben a protestánsokkal minden körülbé jo-
 gailba s javailba, megelötöl megfeszítottil uiforaholygote.

Jutván rösvétele sren is talán másommi jellelűi
 morgalmalban, eröl meghinsítára s ueretőül gyáras
 véje után nem marad minden követelményről-
 tül. Az orvógas levéltár adata szerint országát tar-
 totatt Fügedi Nagy András is társai, mint az ifjuss-
 kús és vethébe keveredettel, eröl kört jutván ellen
 1671-ben, a királyi tábla 2. tétő-mesteré által. Mond-
 ar által ő is aröl kört volt, kik a kerdies birtott-
 ban való nöresseg gyarmjától felmentettel.

Fügedi Arnold püspöknek a Bahmady-erődök le-
 járómoráiáról ifjósított jegyzetéből értesülünk,
 hogy 1661-ben már nem ilt. Össze fändör ugyan-
 is követi ms-nösegben tavoróban lüvün az orfőg-
 bül, aru kéri Lipthay Andrást, hogy a eröládi irromi
 nyolat kölyje Bahmady jutván öregetől, nemreles

Aranyvöröster Mária apronytól uen né át. Az Arany-
 vöröster genealogia is Mariát mondja nejének, a
 ki máskül neje lehetett. Csak így egyértelműen
 jöve aen adatot Nagy János korábban költött ada-
 tával 1647-ből, hogy neje Rozsnyei Jánosné Lőrincz-
 né és Kiskomáromi várkapitánya leánya; Anna
 volt. Az Aranyvöröster család Nagy János „Magyaror-
 ság családai” című munkája szerint hűföldesül fe-
 ladhatott be valóban, s mindkét haráiban elterjedt.
 Köztöl több tudóst találunk. Mária, leánya lehe-
 tett Aranyvöröster Ferencnek vagy Sámuelnek, kik
 köztöl az elsőben éltek. A fennbbi genealogia fe-
 rint Aranyvöröster János testvéréről Mátyásról
 leánya volt, Mária Annától, kiül 1622-ben halt
 öfve. János a genealogia-ban e jékövel fordul elő
 „de vice” A genealogia szerint Zsófia nevé leánya
 maradt, kiül feje Jánosfalvy András volt. Ő lea-
 rón balmady Zsófia, ki egy 1699-bi adal szerint,
 leányának birtokréfere néve Heglevich Miklós ö-
 kösi birtokának elváltandott Rozsnyei
 ben (Orsz. Levéltár.)

Így tehát balmady János a két Báluay György
 érdéyi fejedelm kiróadalmas entere (intimus,
 familiaris aulae nostrae) svidorsági követe,

főtanácsosa, majd magyar királyi, a Vereckényi
 nevűvel kapcsolatos fellépési mozgalmakban pedig
 a királyi kancellári reformátusok egyik főembere, fiúvővel
 nélkül halt meg. Ő az első, aki vallásán kívül is is-
 merősül. Tatófrinű, nagyatyja öregebb Dalmady Józ-
 sán, ismét nagyatyja Dalmady Mátya is szép ajkú
 Dalmady Klementin is, vagyis az egész ágazat, mellyől
 származott, a református hitet vallotta, annak el-
 ső elterjedésétől, az új egyházi felvilágosítás megala-
 tásától kezdve, melynek főirányát, a mint tudjuk,
 a felvilágosítás volt, megindított a magyar nyelv után I
 Ferdinánd magán uralkodásával végén. A Dalma-
 dyak újága az egykori dalmáciai Dalmadyak
 Tamás, Klementin, Péter és Mihály együtt is egykorra
 vehetők fel az új hitet, melyartán gyökereit a ma-
 rai körökben, a Dalmady Szebestiny ágát kivéve, mely
 Szebestinyig katolikus maradt, a mint ezt Dalmady
 András életé tanúsított, ki katolikus főpapok mel-
 lett viselt exalumnus állásában tisztviselt, ismét ha nem
 csak a sejtés, hogy Szebestiny mester a filozófusok
 majd szlovák keresztény rendfőnök is az ághól származ-
 ott, benne főpapot is adott az egyháznak.

Dalmady Józsefnek is bírált egy püspököt azon ki-
 vel egyidejűleg, melyet I. Péter György megírása-

bál váltott Kevierly János barrai főbíróval 1646-
 ban a fejeret alján említett 2000 ft. megfektetési-
 ná. 6 jussitlan jettván erimere, jujrs, által felgámb
 alalban hazalva, a pajreban, a pajrs jötésigéhen 4 folyó,
 a pajrs fölött iral, erus sas vagy sólyam, silyesertett
 járnyallat. A erimer lóvól emé: „Stephanus - Sal-
 mady. 6 erimer ar gra öregbb Salmady jettvánval 1615
 bál fémmaradt, a Liebmaacher-féle erimerlányv után
 ismirtetett erimerével selbare meggyer, de a 4 folyó el-
 lérést mutat. A régi erimerben emrel hetjét mutat-
 tul kvant kardos tartó járnyallat has fuglatja el. Az
 eltérést nem tudjuk megmagyarárni. Akkalmaint
 nem az eredeti eroládi erimerrel, hanem jettvánval
 utólag leírték, immaga által öfereáltstól saját eri-
 merével van dolgnak. Itjen váltortatást mívül is
 staltat erimeritán. Megörösít eméretimben jett-
 ván vés erivel járdornak lisöbb stóleritő jussit-
 je is aran levő erimere, melyben fíntin a kardos
 tartó járnyallat kart látjuk, egyerőleg az apránal sze-
 gebb Salmady jettvánval 1615 bál fémmaradt erime-
 rével. Miért kellett jettvánval ipen a 4 folyót. Ma-
 gyarország erimerével egyil jellejét fémvannic eri-
 merébe - míg keviske' tudjuk eldönteni?

Jettván testüvövesere Salmady János ar 1653-ban

kőből osztálylevél perem fintaín fintaódal nélkül
 mint latorú halván el, áttérhetniül dragebb kal-
 mady felvannal másodil kércsögéből Boray
 kunnátul fármorott gyermekeine.

OSZK

Országos Széchenyi Könyvtár

Dalmady István gyermekei
II.

A második nőtől Borsy Annától:

Mikály, Sándor, Mátyás, Ersebet,
Zsófia és Anna Mária.
1647-1698.

Érgebb Dalmady Istvánval, Nyitra megye tábla-
kerájának második nejétől Borsy Annától származott
gyermekait népszerűen felsorolja a törté és listo-
riai gyermekei, valamint az elsháraságiából származott
újabb Dalmady István és János tört 1647-ben létre-
jött serek életrajzaival kapcsolatosan részletesen
ismertetett egyenes levél. Meggyes evel a Borsy-
család genealogiája a b. Lythay-család levéltárában
van hitelesítéssel, hogy Ersebet és embete. É. pa-
rius második hárasági gyermekei: Mikály, Sán-
dor, Mátyás, Ersebet, Zsófia és Anna-Mária. Ezek közül
Mátyás 1653-ban az atyjával felett magkötött
osztály alalmával már nem old is az ő része is
osztály alá került, a mint az magában az osztály le-
vélben is ki van fejezve. Az adatokban nem for-

dul többé elő, tehát utóval hátrahagyása nélkül
 kellett elhagyni. Ugyanakkor mandható a leány gyermekét
 körül terübetről, mivel nevelés szintén nem talál-
 komuk többé. Ő még korábban elhatározott, mert nevel-
 más az 1647-ki egyezséglevelében nem fordul elő. És
 így második házasságából csak is Mihály, Sándor, László
 és Anna-Mária kőtil le figyelmeztet.

a.) Mihály.

Dalmady Mihály életéről mandható semmi ado-
 tumb. Az az egy is, melyet róla a nyitrai káptalan 1652-
 től fentartott, bejegyzésben, töredékesen jutott le-
 rünke, csakis családok írásaitól elvált. Ez egy
 ról: „Dalmady Mihály, néhai nemess Dalmady Józ-
 sán fia a maga is Sándor fiúere, valamint nőtestvére
 László, László György, és Mária Duló György né-
 vében” (a többi hiányzik.)

Az erre kőthető évelben már csak nevével is fia-
 ról József-ről van egy kő adat. Így Sándor fiúere
 1671 April 9^{én} írt levelében Dalmady Mihályné job-
 bágairól ter embertől (családi nevet nem említé)
 „Éri Mihályné nevében László András, leggy job-
 bágokat azgy gondviselés alá, fralgóttasson velök.

Majd 1676-ban Tatály Gáspár Pálmady Sándor, Pálmady Mihályné rejtőjéről is nyugtatja a tálca felvételéről. A Boray-uralád genealogiáján szerint neje Egredy Lőrincz neje fia pedig Pálmady János volt. Az utóbbi a novatörök győzele után a királyi katonasághoz került, s a Pálmady-uralád genealogiájáról írottakból láthatjuk, hogy 1681-ben: „Liptay András levele Pálca Pálmadyról neje Pálmady Máriaéhoz, hogy Pálmady Sándor még élhessen, Pálmady János jóságára nézve meggyerett az Egredy uraméltal.” (János anyai rokonsággal.) Amennyire tudjuk, azaz 1681-ben tehát már ősemel. Mezerősi halálát Görgey Lászlóval elöbbséggel Liptay Sándor maradt Egredy jure házasjának & Levan 1681. dec. 21-én kiáltott nyilatkozata, galántai hárszékben eladójáról, mely kérésre, „Sőtben elnyugodott Pálmady Istvánról maradt gyermekeire” s még Liptay András utt. meg 25 főtől. Valóban, hogy katonasághoz került el ő is, s így utóval néltük.

b.) Sándor.

Főval több adatunk van Pálmady Sándorról, Mihály fideszéről, s mind életé is utóval utóval.

Előfordul 1665-ben Sidi Ferenc s Sidi Péter testvérek urtálylevelében Hruszó 1665 júni 1. A hit testvérek

atyjával nemeses Lido Peter unok Kossuthon, Nagy-
 Péteresen, Magyar Péter és Heggen levő jövedelében,
 arany és ezüstben is egyet ingaságában meg-
 ostorván, Peter bisméri az eskülevelében, hogy nem-
 retes is a tőle való hadmady fándorral harmadfel száz
 forinttal adása. Ezt kötyje Terence sülloja megára,
 avval, hogy még egy paripót tartoról Sándorral ad-
 ni, 50 tallér értékűt. De ahonnyal aláírta hadmady
 Sándor is ígyle: „Coram me Alexandrum hadmady
 n. p. (Credetije Szolyi A. jünyről birtokában) Kérdés, mi-
 fele íprekötésben állt a család a Lido-familiával,
 melynek leudai az Szolyi Extractus-kanig erimen so-
 rottalval fel: „Extractus literalium Documento-
 rum Nobiles Familias Lido et hadmady tangenti-
 um” „melyre többre is hivatott a genealogia fo-
 lyamában. A feleletet Nagy János, Magyarorszi családai
 sriménemnkájában találjuk, hol a Lido-családról eröl
 állnak: „Pozanymegyei exallóri nemes család. 6. 17. 8
 járadat újin élt Lido Terence, er nőül vette Litassy
 Pál és Borzy Anna leányát Litassy Annát. A család
 valészimileg Litassy Anna is er nől anyja galánthoi
 Borzy Anna után öröklésüdielt Galánthán. Full körtül
 helytartó, tanácsos, katoná, jupa, hivatalnok”
 Péter Borzy Anna leányi körtül a lepecolatás, ...

Ével leánya a két sógó testvér anyja. Sándornak két
 uxor volt, más apától, de egy anyától. Boros Anna
 nyomasztó előbb öreggel Pálmady József fideiussio volt. —

Pálálkorunk Sándornak nyomasztó 1665-ben Vin-
 ere fános passany-megyei foglalkozó és Simoncsics fú-
 nos esküdt felváltó leaclében, melyben Púrta rend-
 mihály Kúry Tamás, fános és Pál nyomasztó. Szeg-
 atyjub Púrty Benedek által. Kucsiara nevű faluban
 Nyitra megyében Balau fánosnal 1666-ben strátayo-
 utal, néhai Pálmady József által aramban a rajta le-
 vő 1000 tallér telíték által megábrós váltott, most is a
 Pálmady-erolad kerin levő jobbagy helyre Pálmady Sándor
 tól 100 magyar forintot vette fel, felülforrás kéjren
 (aructió), minél fogva art rá is irallal, így, hogy most
 más harmadfélora faluban bichana hituricével is mind
 két ágau uelő maradékaival együtt, mindardéval 10
 ény. Creditije a Szepthy erolad leacléában.)

A megeloro körlemény, melyben Sándó Ferenc egy pa-
 ripát így Pálmady Sándornak is a most ismeretlen
 felváltó leaclé, melyöt mindig unnos, unnos retes is vi-
 telő Pálmady Sándor-nak írja. előre sejtetik a tovas
 halatát. Anna körleményel iudiben, 1665-ben, úgy
 látott ar is volt. Er itt egy rajzátiagos adatlós jutott,
 melyet követben kell foglalkozunk.

Az a török-magyarok elvágytatás körleménye (1872
 III kötet) e sorokkal: "Batmany fündar eredett semjetei
 lovas hadnaggy, most pedig erudycsani prebit leueli-
 nok missa. Egylorin maudalat ar ertelgi murreumbol."
 A leueli 1671. bol ualal, ar egyil karabon is Olajlig-
 her interuel. Ar elis, melyet ar elmanuytar igy ueret
 be: "Batmany fündar erudycsani prebit leueli egyil
 uerirbasahar a magyarorszage uifranycsiorol ertositia
 karint a nodoruualapitas hatagatarianal olairal, mi
 irant a kara berollet tett ualal. Palatinust ueret
 nem uelartanak, mert nehanuy euvel eredett a
 juipista hiton ualal, a katolista hiton ualalbol
 duettel 300 frantegyhazarat. A 13 uarmegye is kaseu
 taja tehat, mely katolista uarmegyebol all, eris nagy
 lauetreget bildott a eraszarbar, hinal a franciia
 is a swid nagy ellenrege, arrol, hogy elpartolual to-
 la, ha egyhazarat uifora nem lappal. A juipista
 ual karanyban elhatalorotat, hogy addig ne legyen
 orraggyitels, mely jodats uot uolapitara, mig a eris-
 jar a franciialkul mig nem berit, ne hogy a 13 uar-
 megye a haburival elfaglatt erispartol bicorsoralul-
 ja a 300 egyhazarat. Ha a bele a franciialkul megles,
 is a 13 uarmegye uelamit berit, a erispar longoblen
 raja ijerthet ualal a hadual, mely most a franci-

sával hadalorik. Örök nem uálatunak lehet pasati-
 must, mert akkor országgyűlést kellene tartani, attól
 pedig félnek a B. uramozgye miatt. Maga is ott volt agyu-
 lésben Poranyban, hol a püjista mal ért elhatárolásul.
 Tjafatavobhá, hogy ő tanult is elvarott ember, elvasta
 a régi nagy mulékeretű török császárok históriáját, melyek
 megváltottak, fejezettek eljéitől fogva bradalmu-
 kat, azéit írta a kárának, legyen rajta a fényes postán,
 hogy ott az erdélyi fejedelmek, a B. uramozgyét is kassa tá-
 ját járta fogadják. Ha val a győrhettek en császári híregere
 állnak, ő az életét köti hozzá, hogy a Törököt a B. uramozgye
 egy uramozgye nem lesz, mely meg nem kádál, is aru-
 tán Morva, Sileria, Csehország jinsten, így mint Erdély.
 Hualorik arután Székimre, Amurátra, Ormáura is
 Székimáura, sül a magyarokat colozni meg tudál nyetni
 és meghódítottak col országot is fejezet. Hiori, hogy a mor-
 tani győrhettek en császári neve kisebb hatalmú is a régi-
 énel, ha tehát elin mutatja a jó allelmuntorogát, nagy
 kárt vallhat. Arután kéri a kárákat, ismertesse meg őt
 a győrhettek en császárral, a nagy urával is a krolai ura-
 rel, tehát ő mindig az maradj, a mi most Saha se
 tenné őt, bármennyi erelet firtne is a győrhettek
 en császári, ha igaz jó alarát is jövenotóleti elömon-
 tele nem vinné rá. Bizik is a császáriban, hogy jenne-

it ráveti, s javore stögiti dolgában. Ertesíti meg a
 barát, hogy a fálvalha kintdött török levelet a bétes-
 zig meglátása óta mind felkérte Pécebe, is a mi lart
 a háborútól fogva a török tett, is a hány magyar a bétes-
 zig alatt levágott, arról is most fednek bírányírókat a
 úgelen. Mint igaz hiva agyórtetetlen osáfiáruval,
 minden etlone való dögét, a mit hall is lát, igazán
 meg fog írni, azal lássa hűségért elönnentetét is
 megérdemelt jutalmot a javában. Nehány kisebb hie
 körlés után avval ránya be kezdét, hogy monnól job-
 ban tudhatna kedvét koron a fuzos portánál, ak-
 kije eszedednél. Maik levele Olaj higher van intéres.
 Nem tudja mire vélni, hogy a verít ó nagyja rem mi
 válast nem ad levelet, hie azért a legét, peroron jó
 választ levelet. A felöl a hieis firtén felöl is irt ve-
 ti, hu megles-e, rem-e, de arra se lapott válast,
 jedig tis annyit se sajnálvánál attál, is a m s em-
 fiáruval is deröl is hafnos állapatalban fogátma.
 Orirt ha lábbelre is. Livántalván fogátma, hie hild-
 je hi járanducágát ar in megles, mert s nyen, rem-
 mi fejelen, minden ember kedvetlen a fogátma.
 Fligye d a leg, hogyha lehetne, lollit adná érte, s ar
 foton se legyen horra igaz, ha mindent igazán meg
 nem ir, a mit lát is hall, iscl ó lassa méltó s meg-

érdemelt firtésit. Arrt válaant várt; ha looz is, ha nem is, adja tudtára.

Nem foglalkozvánk e levelel, ha perverus tan-
ságnak sa Kalmady Sándortól való eredet látszata
nem tenré firtésesi, följén pedig azon körítomány
hogy történetirásnak is eülyt feltételül rájól. Lambi-
nársiöbblal hícsiril. Már maga a tartalom bshija
a kritilát. A präjista mal Toronyban gyüilés tartá-
nak s a 13. folvideli megye lávételie miatt
határozat el az orrágyüilés is a nádor válaftás el-
halasztásául. A tartalom foletöbb gyammasi tenre az
egész iratuk. Tudtunkkal Toronyban sly gyüilés azon idő-
ben nem volt. Öpreduashatjúl történeti munkás u-
kol, de nyamára nem talátunk. Mintán a nádor-
válaftás volt a gyüilés egyil tögya, szvellenül Wesse-
lengi ferenc nádor halála után, mely 1667 tavaszán
förtént, kellett megtartatnia. Ez időhöl azonban csak
az eperjesi értekerletet ismerjül, 1669 dejeröl, melyet
Lijvis Erály Toronyban akart megtartani, de Öprafi
Mihály kértére Eperjest tríte ki helyéül. Ebben a
runkban a 13. folvideli megye is a területén Louis Sváros
is részt vett láveteri állal, tehát nem volt a präjista
mal gyüilés. A korábbi időbe rá gyüilésel, melyen a
peranyi értekerlet 1665-ben, melyet firtén Lijvót

Király hitte őfene, hogy a uauvári bírók és a német-bato-
 naiágnak az országbau maradványát elfogadtassa, és a
 máskül 1667 jannár 9-én, melyet a felkötöradott felai-
 déli uauvágyél bírók által tett felkötörzési, és győze-
 sül elnem fogadhatók, mert a nádor Weszelényi De-
 renesz akkor még élt, s így nádorválasztásra felkötör-
 nem volt, sőt az utóbbi, Paulus Gyula történet-
 iról, „Weszelényi és társai öfene kivéve” „sümmi
 munkája felel” (I kötet 125. lap) maga Weszelényi
 nádor hitte őfene. Nyilvánvalóan az ismert történe-
 si adatokkal őfene nem egyetértelők értezték, sőt
 nagy fándar, hi sümmi szempont lovas ho nagy
 harcra politikai viszonyait, a történet uauvágya-
 it uauvágyára jól ismerte, nem adhatott. A család
 bírtalában levő levelei mutatják, hogy az ország
 dolgai felől elég tájékozottsággal bírt. Harántól
 mondhatunk a császári frankia háborújáról, mely
 szintén csak a levelirő híjreletiben íthetett. Az
 is furcsa, hogy a uauvágyára töle hírdetők ködök, a ná-
 dorválasztás halogatásának alairól, még inkább,
 hogy jutalomért felajánlja felgátoltait, a mire nem
 felelt, mert azja után elég uauvágyas, sőt a uauvágy
 láttól 1665, ben a. P. ló testverében láve telés uau-
 uauvágyarón eüben Szászvári bírtalut uauvágy át.

Ami a levelekre alapított kőművesmesterek irásai,
 eredetileg kevésbé jók, a fűzdar fejrőjege mel-
 lett. Már az is gyengéjűl a levelekre, hogy valaki má-
 solatol. Látta-e valaki az eredeteket s főrehasznált-
 tatta-e a Balmady fűzdar irásával? De ez mellé tes.
 Figyelemre méltóbb, amit a levelek fejrőjéről Pan-
 der Gyula történetírásának második fejeletében (1 kötet 320 lap) leírásolattán a
 Tringyi-féle követkötéssel. Tagozta Rosnyai Dávid
 egykorú historikus aron állításával utasítgat, hogy
 egy Balmady Tringyi Péter követé volt, ki a török
 fővezérnél Kálcsary ferenccel járnára irányt az erde-
 lyi fejedelemséget 1609-ben, s azt mondja, hogy az
 csak jóbörű, melyet Rosnyai saját beuallára prin-
 c Ibrahimnál hallott. Aronán hozzáteszi: Ami Balm-
 dyt illeti, azt Rosnyai Tringyi követénel mond, s ki
 sok ravart előzött történelmi irásánál, az egy semleges
 népből hűdnagy volt, ki 1668-tól lett príbérkés (tehát
 nem 1671-ben, mint a török magyar armánytör hibá-
 sán törté) Sabir Ibrahim nevet vette fel s Livóba fo-
 ritott volna harajomni. Neve ezen korral leucleróse-
 iken gyabran előfordul, de valói eoha nem mi lőre nem
 volt Tringyivel. Rosnyai tehát tévedett nagy pléty-
 sít hallott. Oh jóles tall, mint Pander Gyulaé,

kétféle is megmondol egy dolgot, misztott leírja. Maga
 mondja, hogy az írásnyelvű próbák sok ravart előzött
 történet iránt. Nem csodáljuk, hogy ilyen követke-
 tetésre jut. És éppen a következtetés az, ami még in-
 kébb megerősít feltételeinkben, hogy a levél valóban
 dy Sándortól nem származhat. Már az évszámol-
 tása valószínűsítés, mely szerint 1671-ből, 1671-
 ből való, ellentmond annak. A levél birtokában le-
 vő levél pedig éppen ellenkezőt bizonyít. Ha
 igaz volna, hogy előbb próbák, majd török lett, Ibra-
 him nevét utóljebb később fejtett volna kiírta-
 ni, de így látszik benn maradt, nem maradhatott
 volna 1671-ből, tehát éppen az Ibrahim név viselése
 és a törököföldi tartózkodás idejéből eredeti levél a csu-
 lád kerékben, melyet ottan írt. Ha igaz, volna, hogy próbák
 volt, nem juthatott meg olyan próbák, a melyet falora-
 tos emelkedésről számukról többi levélben firtattak.
 Mit jelent a szó „próba” a „Magyar nyelvű próbák” je-
 rint jelentése: transzfüga, perfüga, vagyis próleány.
 Tízszáz alkalmasított írtalomban: csavargó, jöttment,
 sem mirellő, ross jellemű, szivány utamállo. Körman-
 dás, hogy eto's próbák ellen nincs precíz levél. A törö-
 köknek bri-lyg anyi mint „fiann wam” a keresztény
 vallásból átkötve neve. Jönnek gyálóratasnak tartatott,

vagyis a Lerep-tényeknél eredetileg hiteltelgyötök
^{jelentésű.} ~~szó~~. Ez levele a „privát” szó jelentése, Dalnady
 fándor egy erőtlen halott, annál aramban elente-
 röjét látjuk. Tehát vagy az a levél hamis, mely az
 privát-nál mondja, vagy a család birtokában lévő
 töle származó levelek s kisebb körjelméről fennmaradt
 adatok. Mi a veréb-barátság irt levelet tartjuk annak
 mind addig, míg valaki az eredeti példányt fel nem
 találja, fándornál s család birtokában lévő eredeti
 leveleknél öfne nem hasonlítja, az irásvaráncsok
 hasonlatosságát meg nem állapítja is hitetes ada-
 tokkal ki nem mutatja, hogy az igazi Dalnady fándor
 a reugetai lausachadragy török hitre térve, háziát
 elhagyta, Ibrahim nevet vette fel s többé nőre se tért,
 az a Dalnady fándor pedig, ki az ő neve alatt a ca-
 lódi iratokban figurál, - másoknál költött személy,
 s a mi róla s kisebb körjelméről fennmaradt,
 mind mese. A levél egykoru másolata az erdélyi
 múzeumban, még ha egészen hiú másolat is, a mi-
 nek kétség férhet, annyi más eredeti irat is ellen-
 leri adat lamiságát magában meg nem dőntke-
 ti. Hiszen Pauler lagadja még a Proszjai David
 egykoru eredeti folyóirataival valóságát is hitelteliségit

is, a mint idérett körülményéből látnék. Mennyivel
 jobb egy köznéves másolat, kivált a próbán fergő,
 melynek tartalmára annyira nem illik Válmady. Sár-
 darra? Hisz ha eredeti volna, az illenél is, s erős bi-
 láka alá kerül, melyet is nem áltarna. Mi tehát határozottan hamisnak is
 keltetnek tartjuk mindenkit levélet. Azok Válmady
 Sándortól nem származhattak, s ha mégis az ő nevével
 hivatkoznak, huzdolatba, az nagy nagy tévedés, nagy
 egyenesen borsu műve. Az igazán csak az lehet igaz,
 hogy semptei leaashad nagy vált, bár erre nincs annál
 több adatunk. Az volt-e valóban, ? nem tudjuk, nem
 is keresik. De ha az volt elfogadhatjuk, mint egy ada-
 tot, mely legalább valószínű, s a profüggiébe hozható ha
 tarai próbjával, mert a próbjáról határozott adataink
 vannak.

Az elmondottak után köztudott figyelmet érdemel
 1671-ből fennmaradt levele, melyre fennmobb hivatko-
 zunk. Nem is annyira levelet, csak mint post scriptum
 mol (utóirat) annyival Porey Du rónal Galán-
 thán 1671 April 9-án kelt s Liptény Andráshoz, Károly
 királytól is Sándor nőttestvérétől származott molhá-
 hoz intérett eredeti levelihez. A levél címe is, az-
 onnan nemzetes utóiról Liptény Andráshoz, leduss

/

171.

fiammal adami! Tulajdon kerete Léonora: Leblon érte-
citi a nagyanya Ljuthay Andrást, huzajusungy huz-
ért talan 1111) fitot sem adának, a misfuzing Ljuthay
Jmre jürögát illeti, ha eddig gaudját viselte, eruten
is gaudját viselje. A fiólo' dicsma hufuat átengedi.
Tija továbbá: „Egészégimul Tetennel hata tőrhető, mal
hogy igen nagy bírtan vagyok. Or atyafjal, mind ma-
gadnal, mind feleségednel ajánlják foglalatukat. Jo-
ten áldása legyen azed" E leu' lha mint manó' l,
Valmady Sándortól két eredeti post scriptum (utó
irat) esatlakoril esjötkeni aláírásával. Kébet mino
rajtól, de kétrigtelen, hogy Gulánthan lottol. gyan-
aron napra, melyen a nagyanya levele. Or elv post
scriptumban az anya leu' lha egy lapon, bussánatol
ker Ljuthay Andrástól, hogy eddig nem irhatott. Or
idegenégnel ne uölje, hanem tulajdoni tra a körül-
ményednel, mert „a misnemü világha jntottul
most, megh Atliasiannal semmer senli eral ir-
nia is" Szora Daló Gyogy sorian is aggodil, mert
„ó ligyelme is citatus". Más hírelet nem irhat,
mert a mit uölal folynal, Ljuthay Andrásnul is híri-
uel lefuol", mert jó egiréghen vagyok -ija to-
uább az Atliasiannal együtt, hi is uölem együtt

Kezdetben a kedves Apolloniánus hugamnak aján-
 lta köteles szolgálatait, maradván köteles szolgáló
 Attiliánus, Káthia, Dalmady Sándor. Amint most
 seriptumban, az onya levelével másfél lapján arra
 kéri Liptóczy Andrást, árgya Dalmady Mihály né ne-
 velő, hogy jobbjait vagy gondviselés alá, fel-
 gáttasson velük, vagy huroklat, but aratótt. Szu-
 borra jutván urra birta volt, de immár ő legyel-
 mével más lapján van dalga. Eovel 13 lapban allu-
 dott meg, de ő vagy ad valamit vagy sem, csak egy
 fogja partjolat, mint magánál, hogy árgyiba s
 neve alatt maradván marad, meg but arát, is kvánja,
 nehogy Szobania járógával, az ővé gyantát elfog-
 laltasson. Szóait avel négi, hivassa mindjárt
 maga dőbe a jobbjolat, mivel árgya tovább nem
 hagyja őket Szobania alatt, hanem igen Liptóczy
 András gondviselés alá ajánlja. Profjere allé:
 Kezdetben kötelességgel szolgáló leánya, Dalmady
 Sándor.

Első eal rámentatannak a levelre is az art hieró-
 kál most seriptumban, hogy belárend. meg perint az ei-
 .schjóri prókány, kivel a uccébarában is Olaj-
 ligher irt állítólagos levelét a török magyar olmány.

társalmadgy, Sándor nevűvel köti össze, ő nem lehetett.
 Látjuk, hogy 1671 April 9-én a level is a post scriptu-
 mol néma rajzán Salomonthoz Parany-megyétől any-
 járól tartozkodott. Ha frölevény vált volna akár
 1668-ban, vagy 1669-ben, akkor pedig a török-magyar
 alványlás szerint 1671-ben, bizonyára megtalán-
 jávalnánk, semint árulól künté té. A post scriptu-
 mol mást is bizonyítanak. Ugy látjuk, mást is la-
 tana is pedig a török foglalatában. Agyadva nini a
 Vesselőnyi-féle íprekivésbe banyolodattal, csak
 közt Dulo Gergely soriat, apanafolya, hogy okvitáglan
 is, midőre utyafinival sem met ismi ar ember. Se-
 hát kinyi Péter követe se lehetett a török főúr-
 nál, Pétergy Sennet erdegy fejedelmrege íradatban,
 még ha a követjárás valóban megtörtént is, annál-
 kevésbé néthattott ércselyvári frölevényből török-
 is ushatta fel az Ibrahim nevet, mi több, annál-
 kevésbé maradhatott török földön. A Vesselőnyi-féle
~~A Vesselőnyi-féle íprekivésben neki summi része.~~
 Az a Salmadgy, ki Rosnyai David emleget, s ki Pá-
 100. szerint volt azazt orozott történet iviuknál
 s kintol néme aron lca. levole rézeiben gyatran elő-
 fordul vatalis más lehetett. Salán Salmadgy jstván

a Pálosok birodalmában, is mind aranyra kö-
 vete, a Fecselényi-féle magyarság idjében pedig
 Sárospatakon 1849 April 2-án a Kócski Péterrel egyes-
 sítve lévő tiszavideli reformátusok egyik főembere.
 Az őt kideríteni a historikusok dolga. Szegyelem
 ha aendő az is, hogy a post scriptummal Ljethay
 Anonászas interviú, ki Nagy János barát (A Ljethay
 család nemzedékének és ollevélei 1858) Del-
 sé ifjúágától a hadi pályára mentette magát, s hi-
 séjét is utirását minden alkalmammal kimutatta
 Azaz maga is katona volt. Nem lehet, hogy próbe-
 uszonyjal levetkésben állt volna, míg ha arany pró-
 Lethay magyarázja is is kiderítte kimentését. Az é-
 sédjéről levetkés is a most is mertett ki post
 scriptum vágyhat ki kiderítéséről nem is próbált.

A családi iratok közt egy eredeti nyugtalanítást ta-
 láltunk 1875. April 23-án. Ez is Dalnady fardorral
 áll kapcsolatban. Ebben Patary Sándor elismeri, hogy
 Dalnady Sándor, az a mi a mi 1848-49-éval társai-
 val együtt adás volt, őt a maga részéről contentálta s
 aranyfelül árnya Dalnady Mihály ne részéről is adott
 írtat. A nyugtalanítást Nagy-Prémában lalt.
 Ugyanezal a családi iratok közt magánál Dalnady

Kérem, hogy a fentebb említett Habsburgi birodalmi eredetű
 engedelmesség levele alapján a fegyelmet bevezet-
 tesse által, mely szerint a megszüntetett a főtábor el-
 tárt Palatinus egy dragonyos (Lőmogyorós) regement-
 jének őrnagya, és egy új aduári lovasa, és egy nemzet-
 létének. De a mennyi egy fél, és a főtáborban
 a főtábor elector Palatinus egy regement dragonyos-
 nak Oberster Wachtmeistere is egy új aduári Caval-
 lierje, aduári tudára mindenképpen, a libuk illik,
 hogy mivel az említett eftenőökben őrszem Liptony
 András őrnagya uraimmel jelenlétben adottan a főtábor
 Csirny János káptalan uram egy örökös jobbkézre a főtá-
 borban, jó szerint nem emeltem rá a főtábor
 a vagy szerint, mindentől által a mennyi fegyver tartá-
 ni jövedelmében is, és a főtábor specifikálta a főtábor
 jelenlétben, az is rára nérendő portionokat Terren
 cum omnibus pertinentiis a rára becsátam őrszem
 Liptony Andrásnak, cum tali conditione, hogy
 jövedelmében, a mennyi jelenlét fegyver tartományi fegyver-
 melnek, megadom a jelenlét, az is rára nérendő
 portionokat ismét minden körülmény nélkül tar-
 tott a főtábor viszálytartományi. Előbb a főtábor
 a rára sorok, és a főtábor portionokból fegyver.

176.

őssze Salnady Józsefnek némi fráltott rézszeletet
is az említett somnabare a magját mind frízint erep-
tettem praenatált őssze Liptay Andrással is is-
vörül őssze Liptay János maradekosnak. Az
szűnyeg hamályos nyomára felelté jessit. Aláírta
Arel ferenc, Cortes hány, Pál Antal is Liptay Józ-
sán mind lann. Ez adat elvölát minden létséget
az iránt, hogy katonával van dolgom, de ha jogá-
lati usinásige is uspanyai felelté gan dolgom, min
his ravarba jössim. Ugy látom, valamelyik rémsorsá-
gi válsortófejedelemmel fogáll sa jebrett katonai rang
„Oberster Wachtmeister” utais stélve, őrmagyis rangel
viselt. Hozam emellett a semptei lovashadnagykál
e rangra s hozam juttat Lútföldi fejedelem jogálatá-
ba, - nem tudjuk megmagyaráru, Amia ar enged-
ményt illeti, az anna felváltó levéllel állófréfrigges-
ben, melyet Vinere János jessany magyui jogálatá-
is esküdtje állitattal si 1665-ben Szesina falm-
nal 1110 fut felhíratás folytán Sándor Lucie bessa-
lásáról. Az Salnady Józsefnek ráfráltott rézszelet a-
latt, melyet a 1110 fut tartorás törtértésére frintem
átengedett, Salnady Mihály frízmal frízánmal re-
jörögát kell érteni, si mind a Salnady Mihályról fró-

ő részben felgyőzték, 1861 körül halt el.

Csalomán egy időre esik is egy olaszos áruszaggás-
ban állás vessei birtokjok átörökösölésével egy
márcil nyilatkozata, melyet Nagybambathán állít
ki 1861 júli 10-án. Ebben kijelenti; hogy nemvetes Bar-
sy Annától, idős anyjától a birtokai, nyitrai megyei
portivackóját migannal stetián lilagván, mosta-
ni elérhetetlen frőlégre, nemvetes utolsó Lye-
thay András ücsérelől is hárasztásától Dulo Anna
afonytób is maradékaival felvett 11111 magyar forin-
tot, huszgarast főmista egy forintba, és főleg feje
ben átadta nekik az anyai részről kikapott, felül spe-
cifikált birtokai dírtólát illetőleg jobbagyat, vifora-
vanhatlanul örölbe, cum omnihus suis partiman-
tis, úgy, hogy se ő, se maradéka tölök ki ne válthassál,
hancum öröláren ál kenhassál. A levélben gyónispecerit,
az anyai rész hársntó 1865-öt főmmaradt erimerral.
A lártól ugyanaron tennek. (eredetije a b. Lye-thay esa-
lád levéllárában)

Az eladásolat is átörökösölolat így látóid az onrágtól
távoráca lepi frőlégre, és egy levélből lávethertot-
júl, melynek eredetije Gyulci Arnold főmipröl birtokában
van. A levélben hatmady fándar 1861 júli 12-én keljes

/

hatalmat ad Lip. thaj Andras urasind, hogy mostan
 6 meli 6 folsigeher heidelbergi palatinus elector ne
 huz levin lotlesige menni, megmatt szpugabul
 is harofabul lennie, olyan hirtelen nem is remingli
 uifruteriset, - uemre arint felhatalmarattja at a ero-
 ladi iramanyolat hatyja kelmady situan 6 regyeto, b,
 nemreles Armpunster Maria afuanytol. A leuiler
 nyameral Jozsef Arnold felgyrie ferint igen tise-
 ta nyamoru ferit laltalo, mely ferint a Palma-
 dy család erimere: a vertben egy ferfilar, lardot
 villogtatva, a sisakon oalame madlar (talán sas)
 hitejeszett pányallal s fejét jobbra forditva. A
 utra lefrules 6 prefingeben latorit lenni, idt Husson
 jul. 1° diallitott engedmenylevelével beveretesevel
 mely ferint a folsiges elector palatinus egyik dra-
 gonyos regimentjének oberster Wachtmeistere (6c-
 nagy) s udvari cavallierja lett volna. Mostani le-
 vele art mutatja, hogy a heidelbergi valas to feje-
 desemmel folgalt. A utra lefrules is arra rovetto-
 ro tavoras a fejedelmekkel vallalt hatovari folgalo-
 larnal is a fejedelmi udvarban elfoglalt allasni-
 val allhatott kapcsolatkau. A mi ar Jozsef által
 ismertetett erimert illeli, az megegyes ar aya Pal

179.

mady felvára után 1665-ből fennmaradt jessét emi-
velével, a Esterházyaké sorszáma is csak nálunk
számos kivételével „repülési” jobbra forduló
ívelyű helyett. De ez a jessétmetsző hibája lehet.

Erdély nem kevésséval Dalmady fennmaradt 1685-ig.
Ekkor az öftengumi láptalan adata szerint Nyitra megyé-
ben Vicsin felvő örökösét nevezik Paranyai Juditk
afenyval engedelményei halála után 1000 tallér
fejében, melyet is neki kölcsönkéje adott. Híttetésül
már 1665-ben volt említés a Panyallal kötött fola-
ló leadván Szevina falu további rálogbeadásánál, de
ezal a most költött adathal tudjuk meg először, hogy ne-
ve Paranyay Judit volt. Szaladjáról követhető az
azul Nagy fennmaradt a. Magyarországi családai című
munkában: „A bodorfalui Paranyay család haraga
előneve után Szécsenyre. A 17. század végén aru-
ban már Komárom megyében találjuk. Itt 1697-ben
Paranyay György alispán. Legnevezetesebb tagja Sáros-
vott. 1741-ben leváltakorról. Ettől hirtőböré ma-
tád a másik mely Győr megyében is a Dunán túl ter-
jedt el. Ismeret közele Mártus 1717-ben Győr megye
előtt igazolja nemességét. Melyik családból fennmaradt
Juditka lettő körül, - nimesvel reá adataink.” -

1811.

Sándor e fejelet 1685-ben, midőn nyjérel a fejed-
 tek engedelményt tették, a heidelbergi udolafitó fejedelm
 polgálatóbul már boljérett s ittban volt. Ennek törté-
 neti munkájában is van nyjama. Lethringeni Károly
 főherceg örökléjéret 1685-ben a töröltöl uszrafuglálón,
 Dalnady Sándor egyideig e hely öröjéhes tartorik, majd
 a "Lövellerő" 1686-iban Buda alá megy ar art megfáltó
 is astron alá uvo" seregtel. Dr. Károlyi Árpád, "Buda is
 Pest uszraivása 1686-ban" erinir munkájában nyjama
 erket olvassuk a 177 lapon: "A hadal gyülekeretel Buda
 alá. Az örökléjéret generál^{időbol} 2000 ember kildetett
 Hataon környitere a eréltöl, hogy Buda is teger tört a
 töröl m s udeu körledésit uszparasora sar Cuod,
 Putnok, "kender" felé usz uideket is über fogyetemmel ki-
 erje. S uszpatat graf Koháry futuon uszengelte. Koháry
 Lisóbb, aligha nem aug. 11-én Buda alá uanult s maga-
 ual uitté Bolassa Gobart s ualósinileg mig Dalnady
 fudort s a lethringai hadtesther tén boortea". Péret
 sett-e Dalnady Sándor kényleg Buda uszraivacában,
 nem kiranyas, mert a törönniny nem manója hatórorat-
 tan, hogy Koháry is ^{is} magaual uitté. Ugyanoren munkában
 kátrább a 426. lapon mig ort is olvasuk: "Sept. 5-én a
 főuerer gr. Koháry futuon vicegeneratis cum manója

alatt 2000 magyart vándolt Pestre. Pesti magyar gyalog-
jainak elisfragdája (örnaggy) alighason Dezmady Sán-
dor kő ⁶ börtény ideje már Ponda visszafelé tele
ntári napokra esik, de így oly határozatlan ment az elb-
bi. Az aramban világos, hogy már Brechnjában, honnan
Ponda alá vándoltak ²⁰ g. Koháry József parancsnok csapa-
tának fogadt. Csak 1885-ben került ki a csapata,
mert Koháry József Tüdel utánál háris kapitány,
é már este után 1882-ben Tölgy fogadtába esett a Re-
gier városba utat, honnan csak Tölgy békés a Kas-
sa, Regier, Sárospatak, Ungvár hídolara után 1885-ben,
tehát háris ésem utua került ki, - s mint Horváth Mi-
hály-mandja, - tanlovillatlan hárisé minijutalmánál,
az érechyári, úgy mint akkor nevertél, előzgi filapi-
tányában Esterházy nádor mellé alapítványod ma-
uertetett ki.

A kővéri övlen é csapattól is magától is kőjai háj-
sreig kapitányának nevertél, a Tisza is Maras törti határ-
videlen fantos feladatával, körül a Horvát történe-
ti folyókat 1884 évi folyamában. A Tisza határvidél:
eremi történeinyben eset eluassal: „Ponda városát
visszafoglatásával a csapatai sereg eluassal a Tisza
is Tisza vidékétől kifortítal a törököt, úgy, hogy még

1686 évben az első Turra - Tóra löze, a mai Bécsbe is
felrakadulva a mácsfeljárásos török járása utol. A Si-
erántiúli temeri údél (Temeri Bányag) erntőn is még
három évkezdőig volt dánytalan hadatni a felholduak,
ingy hogy 1686 óta 1716-ig a Tóra is Maros képezte az ország
határát a frumvidék török kerület felől. Amint Pécsen,
Lipót császári is királyi tényleges birtokába került, gon-
dolatlanul kellett a kerület birtoklásáról is védelemről.
Helyőrségek rendelkeztek a ^{kerület} egyrészt erntőn seregbeni in-
met nagy magyar katonaságból. Az egyik helyőrség Pa-
ja volt, hol már 1687-ben volt őrség, a magyar gróf Probat
Adám mint bajai földesúr jannár 28^{én} Pécsben lett sa-
lakom magánul léte adatni a kapitányokkal. De az ud-
vari haditanács, mint mások tett harantó lérelné-
kövel, Probat lérelnével elutasította, mert nem aba-
rá a katonai kapitányokkal a földesúri jog függőletével
telikentni. Baján ráerol mellett magyar őrség is volt. Egye
löre belmady kudar mevertetett ki bajai kapitányokkal, de
az udvari haditanács Majus 4^{én} lett rendelkezte alapjárni
helyét Bertliódi Jitván palnoki főkapitányokkal kellett át-
engednie, mert a bajai őrség a palnoki kapitányokkal
eratallatott. Ennek a lérelnény, melynek eredeti forrása
a bécsi török hadügyminisztérium levéltárának a császári

ri udvari tanácsfőle irtólyar. (Hofkriegsrath.)

Erődeci leuolt van a erőladi szatal kört Pienből 1687
 Juli 31-vel, lehit meg van ívelül, melyben a legni legni-
 tányzókat a polnaki fölegyítőnyozókkal egyeztetil. Itt ingy
 látóvil nagy fejezinyozókkal kirol. A leuelben, helyesekben
 kötelezvényozereim irathau előadja, hogy mostani leduss hi-
 cástárcáinak is minden egyéb maradékaiknak is succes-
 sorailnak itchelet magára vevuin, barborott ushis mun
 ritas is utérto Maholányi János megyarországi udvari
 secretariusának, ki promatiájában selfile harnos fe-
 radókat es jó akaratot tanusított, emberciggel lenni, mun
 pedig öt kiritani. De a nagy fejezinyozó kényneritirai,
 s máshor itt Pienben fulgomedni nem tud. Kért lehit
 ő legyelmetül Maholányi János marntól kölcsön 35 tal-
 lert, melyről cartabianerül edott, most pedig 15 tallert,
 in lelo 50 tallert, sly hatalmat aduain ő legyelminel s
 maradékaival nagy tisztaleles, nagyozos püszöl Péterffy
 Andriás marntal, ar ő legyelme igorónal, (kital is föltas
 pörvrt uett fel kölcsön) hogy ha embitett Maholányi János
 in van 50 tallert holta napjáig uota hagyja is addig
 Péterffy Andriás mar ut se frelné ki, akkor veseri egise jörsi-
 gát, Kémény legyen leuo s szabad fölteljevel együtt, a
 maguk hatalmával minden egyéb creditorai előtt elfog-

balhassál, haphurát acherül, és musel most pueritát, Sed-
 ant ferint éprilhessül, fírléges éprítetelut arden lehene-
 rad, és mindaddig kírthassál, valameddig maradéki és
 successorai a capitalis summát és ar interest, és ar épríté-
 tel árát lemen terül, és egy tovább. A levőten nygyaron
 nygyarúprúel, melgynd levőreit fennobb Szólyi adja.

Emm maradt emtele er időböl egy salmadgyrak, li
 Pestvárus magyar tanácsosa val. Pestvárus statistikai
 irolónyoivrel 1873-iki falyamátara elvarrak. Pestvárus
 magyarsága 1688-ban erin alatt a kúvelkerölök, 1688-
 ban történt, hogy Pesten peres nygyelken megforduló vidéki-
 ek jansort emettel, mivel Pestvárus tanácsosnál scribim-
 enen, a li magyarul tudna. Enmel kúvelkerületben maga-
 sabb helyről Lendvay Fergely salmácsosnal neuerttetett ki.
 Nygyaneren Lendvay kúvelkerület tanácsosná is kúveuerttetett,
 aramban kúvelkerület a tanácsosnal val egy tagja lerta a magyar
 nygyolvet. A falyórus nemretisigi fejtlődésére érdekes vitá-
 got vető slat egy hangyul: kúvelkerül a rendelet német
 próvege ilyen kúvelkerület, Ofen den 20 Junii 1688. kcc.
 Präm. Kais. Maj. Rath und Cameral inspector" (Aláírás
 eluachottan) Maga a rendelet magyar fordításban ellép-
 nál: „Mintán meggyörödtünk, hogy Lendvay Fergely is kúvelkerület
 Múgyis minnetül nem lndval, salmadgyrakam ferdig, Li a

nyelvében jőrtas, lörhajótt igyei miatt borungos időre
 távoril (megem seiner obhabendter Negation an seine
 Lirt von dannen weicht) is igye tanácsban senki vinas,
 ki a minitel is magyarol lört lalmán lebetre, en rölly-
 na a tanács nyabó meghallgatásául Harcol Györgyöt is
 Knyzfenátain János Anatófát, löl mind a magyar, mind
 a német nyelvben jőrtasul Testvéros laniócsiba is offi-
 cío erend lencuerrül is fgy lmeretűjül. város lörül is
 tanácsait, hogy a lincuerrül lirt jőrtasul az ilis ilben a táb-
 ló ló ló együtt rendszeren meghijál, s melil a laniócsorás-
 ban rört engedjend, utalóányoror gyarrágot jőrtasul?
 Meljil Dalmady ar. ki Pest városának 1806-ban magyar
 laniócsosa is bírása volt? Sem az isónyo, meljöl az
 adatos vejrül, sem az új tanácsorok lincuerrül tartal-
 masó lamarai rundelet nem mondja. De talán nem
 esaló duml, ha Dalmady lándort tartjuk avnal. Kato-
 nai jőrtasul a bajai kapitányság meghijntével uató
 jinnir bejörése, bícsi lartorodása, elfreginyedése,
 s lóvált bícsi életivel jőrtas anyagi bajai, Maholányi
 János udvarintilkar jó hajlana s jőrtasó lóvára,
 meljöl a réfrere lóváltott lóvára levélben megem-
 lílölöl, továbbá világlátottságán alapuló nyelv jőrtas-
 ságas mit a lamarai rundelet is lóvált; önkényte-
 j.

leüül veretuel erre a foltraóre. Oróban által-
 martatásánál kírít ményóiról is tanácsosi mntó-
 díszéről minemmel adasáiml.

Válboratos is halandos ítetet nem lndjül meylit
 íoben fejerte be. Péal annyit mondhatoml biranyosan
 Lipthay Andrásnal a családí levelel kórt vedetiben
 meglás. Magyarorszátkan 1691 dec. 22-én lett nyugtat-
 ványkóde alapján, hogy eren íoben már nem áll. Ebben
 mündje Lipthay András, hogy „a minemü portiót fo-
 tenben elnyugodott Palmady Sándor látyja ná után
 vames Nyitra vármegyében levó vessei jörögken birt”
 átuhárta Péterffy András nevai púspókre is eptergo-
 mi nagy púspótra 100 rívési forintokban, melyet
 fel is vett. Fennmaradt a családí iratol kórt írogyjénel
 Baranyay Judithnal is egy vedeti levele Toronyból 1709
 júli 18-ról, melyben Hegedüs Györgyöt felsólitja, hogy
 a fegyény ídoörült ír vessei portiójára néve mit vol
 eptendő óta, kevis somrában, minden sulyos con-
 tractus nélkül kír, vele négerren, mert kótkóben a jörög-
 got annal adja, kí vele néger ísöt kídégíti. Ártán, ha a
 jörögtól desít, magára vessem. Aláírja skóp. Hegyel-
 mednel becsülettel foglál Baranyay Judith Palmady
 Sándorné”. Az eptergemi láptalanuel nygáneral 1709

October 2-án kiállított a Lipthay család leuclárában
 levő felaálló levél szerint, melyben dróben néhai
 Palmady Sándor, most pedig Soltai László utamék
 meghagyott sívegyével mandje magát, Hegedüs György-
 gyfal neves is. Ebben kijelenti, hogy magára vállalta Sol-
 tau Anna Maria lányával, is mindennemű mindent
 azon levő stýjafiaival terheit, azon vessei jörögöt,
 melyet néhai Palmady Sándor feje ure 1000 tallérol-
 van a káptalan elötszrefésre károlott, s melyet Jors-Hege-
 düs György grános sár forintalban magához veltett,
 melyre nyábban 2000 ft. arctiát adott, melyet Hegedüs
 Györgynek s háraatásánál Petrich Anna spanyol s
 maradékalival teljes jural átadja, egy hoggya sár
 jörögöt az öröklök kiváltanál is, és az 1000 tallérolat
 letennél is, ő azon pénzéből semmit se kívánhason, se
 pedig ő legyekmél utalannit adni se tartozzonál

Ezad kimutatottul Palmady Sándorra uanathoró ada-
 laiulat. Olykor negy idölorölkán s val egyegy töredökben
 mintaljár fel írtéval egyegy fralorát. Így is felöltöbb nyug-
 talan sorshányta élet lépés nyftatib, melynek ismeretlen
 répletai biranyára nem egy regényes uanast mintatási-
 nal, kivált katanai pályájóról. Erddes volna tudni:
 mikor is mi lépé lett a semytei úgvár /... rest nystrame-

megyei város) lausachadnagyai meddig maradt az állás-
kán! mi volt is halálát 1668-1671-ig tört az egyik vesze-
léses és Olajbigher irt levestel leletthess és a Trinyi
féle követthetős idejében, melyek az ö. nevűvel jöttél lap-
rolatba, de melyekkel annyit történésny is adhat elment-
mand? Miféle letess az állásán volt 1671-ben, midőn
Galánthán anyjával időrözt. Lipthay Andriával post-
scriptumot alajában levestet? mikéj juttat a hej-
delbergi válastó fejedelmek falgélatában? mikéj vált
meg annan s juttat Koháry József ércudjvári lap-
lány dandárába a város aszrauttele után? mikéj juttat
a bajai úgvár lapitányegácher, annan Pécske, majd
meg Pestre a városi tanácsba? Erdős volnátromi is
egyebet, hogy felette szigardjunkt. Csak az adatos nagyobb
börög mellett lehetne dolóntani: mi esik sorra válto-
zásában az ö. egyeni tulajdonságairól és mi a történe-
nyel halálkoránál is magukkal sudró erjénst rona-
sára, mikén volt hibás, mikén nem, s magyiban kell
öt magát eladni bajaiert s nagyvna szeládja pusztis-
lásáert, még ama morgalmas is harerollat s kalandokkal
teljes korban is, melyben ill.

Hittesse, mint lettél. Paranyaj Judith. Maradeli-
ról is van itt ott említés az adatainkban, de azot min-
csemel magyuerve. Csak a Lipthay levéltárban lesz

ig erinmű genealogiája: „A Pörcy család genealogiája on-
nok a Dalmadyakta uavallars' iefe' jegyzette fel nevedet.
E genealogia szerint Maria es Mihály main gyermekei
maradtak volna, sigy a család lefaramaraciat ar o' ugen
Mihály fia uinne' leuabb.

c.) Zsófia.

Zsófiáról a harmadik tortuerről alig tudunk többet,
mint a mit róla Nagy Sándor jegyzett a „Liptáci Lige-
thy család neurede'rende es oklevelei" erinmű genea-
logia uumulójában 1858. E uunha Liptacy Györggyel lapa-
rosja öfne, ki Lina uarának alkaptánya volt, de 1649-
ben aról' uékünyt leuandott, lacy család i löre erendje-
ke uenuthassan. A fehuantó leuolatot ge. Fergách Adam
fökapitánytól még aran eöben magis kapta „mint an
aran törtse'ben törtene'esen is beuülete'esen fogatta
es uirette magat o' felü'eg'her ualó hiarégit is me'p'atol-
ta" - mondja ar okleuel' eluuaröleg. Liptacy György harem-
pe' uésült. E'le' uafe' Litasey Annanra, uáredil ne-
je dalmadi Dalmady Zsófia, Dalmady Jitánnal, galain-
shai Pörcy Annától föletett leánya volt. E hiarani' 1649-
ben köttetett, lchát aran eöben, mid'au Liptacy György
ar alkaptány ragat letette, lacy család i löre erendje' be

/

ucsuljen. Krófia azonban már 1651 táján elhalt s így
 alig 2 évig éltel együtt. Lipthay Györgytől ugyanazon
 genealogia szerint két gyermek maradt, Lipthay And-
 rás és János. Az első született 1649-ben, a másod 1659-
 ben. András ágát mint bárói és nemzeti ágát jelölöm
 a genealogia. Andrásal többre találkoztunk a
 Dalmady Sándorra vonatkozó részben, ki őt ott kereszt-
 vel neveli. A hudi pályára mentette magát, 1691-ben
 már kapitány, 1696-ban pedig Regedvaránál alajzi-
 tánya, majd 1713-ban a Temsevi bnyár-erred alese-
 dese volt. Testvére Sándor fiatal korában halt el, s így
 is kihalt vele. A Lipthay család ugyanazon Nagy János
 szerint törzseles magyar család. Öred Mylathból, ki
 1263-ban élt, s a mohai sithoret-után Liptó város-
 gyében a lakó helységet bírte, mely halálánál fiára
 Sándra szállt. Leszármazásuk tekintélyes férfiak, ki-
 nályi emberok, vitéz katonák, országos és megyei főbíró-
 viselők, s nagy és frémös adományos jószágok urai voltak.
 Lipthay György atyja Teme, Bars és Hont megye első al-
 iszánja volt már fiatal korában 1607-ben, majd or-
 szággyalási követ s mint ilyen II. Ferdinánd követe
 a török portánál. Ő a család második alajzótája, ki-
 nemesek az ősi javakat tartá fenn, hanem új, nagy-
 kiterjedésű és értéku birtokokat is szerzett, s a fenekest

fia György is folytatta. Egyidőben Balmad is a család bi-
 ztosában volt. Az említett munkában ugyancsak deas-
 zult, hogy János, Lipthay György testvére 1636-ban
 maga is a nagyvárbarichai uradalom, Kadányi Illéstől
 Nagyrád-mezőjében Balmad helyét, a kővesszős úton
 pedig Balmadot az ekkoriban mindössze 800 futóter-
 tly András a Lipthay Antalnak jutott birtokának
 1791-ben, midőn altábornagy lett a törököt ellen fer-
 rett érdemei jutalmául. A fentebb írtassági ká-
 ezolat Lipthay György és Balmady Trófia kőrt is talán
 Balmad részlegbe vételé hirta magánul, hogy a Balma-
 dy-családra a kővesszős úton egy része a Lipthay
 család levéltárába jutott, s most is ott van, és mint
 egylettő a Lipthay családot illető kőrt a Balmady-
 al család leadvérsé együtt öre, midőn a Lip-
 thay Andrára, Trófia fiára a kővesszős úton, melyet maig
 is a család kővesszős úton van.

A kővesszős úton főrészeként az egyetlen eredeti
 irat, mely Balmady Trófiáról a Balmady-család ki-
 törésében megmaradt, is Trófia valamelyik unokájától
 főrészeként. Ez egy töredékes feljegyzés „Memoriale” cím-
 mel, van tudni valamely írásból, s így oról: „Balmady So-
 phia öreg Anján után Sazon öröklött fölléin van

nal alább írt perint. Agh legyen egy tábla, mely most
 nem láttatik 4 részben. Egy részét munkaladgya Mol-
 ri fának utádjá. másikat Tschó harmadikat maga
 Torma Pál is, negyediket Szabkani Sándor Keszmarc-
 os jobbkágya" is egy távolabb. Alább így olvás: "Tagyon más
 tábla fölém ugyanarany fölül írt legyen is arany
 rendben, melyben az első tábla fölém legyen. Szep-
 dij hárem részben munkaladgya" is egy távolabb. A vég-
 er: "Lecio pedig nehaz Targa fölém sorozaja is más
 tább sorozat is lefordol, Cury- balmady, consequenter
 balmady- Lipthay familiát illetöl." A közpén idő ül-
 tal megvizsgálta is megvizsgálta írt itt ott alig olvashat-
 to. A Lipthay- család valamelyik tagja írta, de systemi-
 se lehet, mely is midar. felelősséggel egyből írt, hogy
 balmady Keszmarczi, vagyis Lipthay Andrián gzerens-
 sei Sulo Annától: László, János is Iszfiával, de a
 múlt páradban írtel. Tehát eröl egyide írhatta a
 mandatt időben

Még egy adattal találkoztam, mely balmady Kesz-
 fia nevével viseli 1699-ből, mely perint a Keszmarczi-örö-
 köst beállításával Ulentmand Tormar egyideben
 de az már nem rá, hanem ifj. balmady János lea-
 nyára írtam Iszfiára vonatkozó, a mint a maga
 helyén felelősséggel.

193.

d. Anna Mária.

Keves adatunk maradt Anna-Máriáról a megadott testvéréről is. Az ő egykori törvénytörvényei mégis legismertebbek, legalább főbb vonásaikban. Jozsef Arnold gróf a Palmady család lefárasztásáról írott jegyzetében, a Terzi kőri Terzió szünnyel egyidejűleg érkezik írja: „Egy felirati iratban valóban, talán az illető lelkész, de minden aláírás nélkül látni lehet, hogy Mária 1674 május 21. Terzió szünnyel együtt született és Palmady József szünnyel született táblabírája nagy Porsy Anna leánya volt. Ottban is iskolában neveltetett és 15 éves korában Dula Gergelynek ment férjhez, 20 évet élt vele és 9 fiút, 5 leányt született. Ezen közül csak 2 leány maradt életben, férje halála után 31 évig volt özvegy és 5 napig, hogy 75 éves korában meghalt.” Az irat egy látszólag, halotti predikáció alapján írt gyászbeszéd, mely Nagy József az iratba vörös tintával írt jegyzetében, az mintegy megjegyzésként, ami a vártatos életkorából még hiányzik, hogy t. i. református volt. fantasztikus adatok arra, hogy már akkor az egész család a református hitet vallotta, a mint ezt iff. Palmady József a Rákóczyak hű emberire is védorosi szövetségére vonatkozó írásban, melynek egyik adatában a Lipavai-

1674

déli reformátusok főemberének mandátál, mint Esze-
jertűk. Er iratból értesülünk arról is, hogy öregesb lak-
mady János az atya, Nyitra megye táblabírója volt.
Anna-Mária születési évét, 1634-et úgy alajzol, lát-
juk, hogy 1649-ben ment férjhez Duló Gergelyhez, vagy-
is hájja testvérjével ugyanarany időben; 1679-ben
halt meg férje, is 1709-ben ő maga. A Duló-család-
ról, melynek tagja volt, értelet inga Nagy János az
„Magyarország családai” című munkájában; „A felső”
címetű Duló-család Honvármegy nevéretekbe család-
ja volt. A múlt száradban hiált. Er edatét nem ismer-
jük, de a IV száradban már találhorunk e nével. Be-
ntán egy szárad mltva látjuk feltünni Honvármegy-
ben felsőnérdi Duló Deményt (Domianus) kinek egyik
fia I Duló Gergely 1589-ben a nagyórdi várban mint
egyik tanú meg aron járbaóra, melyet Pory Mihály-
nak kellett egy törökkel vívni. Er en Duló Gergely fia volt
II Duló Gergely, vagyis Anna-Mária férje. Testvére volt
Duló Gábor 1658-ban nagyórdi alispán, kinek nejével Pi-
moy Máriával 1661-ben oporterkedott. Duló Gergelynek lak-
mady Máriától származott gyermekei: Miklós, kinek leá-
nya Magdala, Papay János neje lett; Kunreanus, ki
Pély András neje lett is Adám. Nevelett Adám 1681-
ben a horponai nemesség kövele volt Rabatta tábor-

volkhoz. Őlt még 1700-ban is Feje Schreider Maria,
 hitől kánya Anna-Maria Palásthy jótanácsát frítte-
 tett, nagyanyja a koronai Kamre kármester, hit-
 től leányágon a Hummer család ered. E jessint
 isanyja eskua az eredetileg Hummer nevet vis-
 lő Gyulyalnak és Gyulci Arnold nagynevű ludás
 nagyváradi jüspölnak. Turvan az öfrelötteli's körté
 is a Palmady család kört az ollevélkben, melyet egy
 réjre az Gyulci család leuc'várdába került, más réjre
 jredig Livornatorban (Extractus) jutott a család s
 ettől Gyulci jüspök birtokába.

Itt még csak a kövelkerület jgyerrül fel Anna-Ma-
 riáról a körlöttel ligésztésére. Kirtvett az alyai ja-
 nak jloortásánban köbbi testvéreivel 1663-ban, a
 mint ezt a Palmady jótánura az elő' hárszágból
 jánmaradt testvére vonalkoró réjben említettül,
 midőn az orltólyt a két hárszágbeli gyermekel kört
 brucey Lukács porrammegyei jpolgabiro' és orltorta-
 to' társai követítettül. Levele maradt fenn az Gy-
 lci családból levélkárábán, amint ezt a Palmady Mihály-
 ra vonalkoró réjben is érintettül 1681-ről, melyben
 Lipthay András érteiti, hogy Palmady jundei még
 itthon lévén, Palmady jótán jörögára (Mihály-
 fia) megyerett az Egredy uran'kál. Egy körtel-

vége is maradt feje 1698-ból, melynek kivarrata
 így szól: „Duló Adám is Dalnady Mária, nekei Du-
 lö, Dergely hátrahagyott örögyével kötelevénye 3000
 forint és évenként 50 aló berről, mint kamatról, Fel-
 sö föld helyiségben lévő birtokréseivel kötésével, me-
 lyet eddig külön jelszavgyarantó báró Schmidegg Pa-
 másal vettal kötés. (Czfr. levéltár.) Ez adatlal
 az Anna-Máriára vonatkozó adatal sora is leíránul.

A Dalnady család emelkedése őregobb Dalnady Ján-
 uán két hárszágbeli gyermekében elérte tetőpontját.
 Mely felvett irt el eren emelkedés kútonásen a család va-
 gyanszága telintetelen, álljannal itt ffrutyi Arnold
 jászróval a Dalnady család lefrámararácáról öpre-
 állított. Leíratham levisjegyreticiből a követőre íjűvel.
 „E régi családnál történetéből mely már 1400 dőt re-
 gur az őri Dalnady birtolában volt Haulmeggelben, ki
 vált M. Elő's drál, Mátjás alatt a nova dematio im-
 peralara, urután pedig Sándor kúnil ki, ki így lát-
 oril, ualanni nevetesebb fereget vilt 1687-ben,
 mislén kinn járt a Pfaler grófnaál. /: Titvánról,

Sándor testvéreiről nem sokkal adatai: Gyöngyösről
 Dús birtokairól, Hunthauz Barukau, Nyitraiuan, társ
 mások is voltak. A család budaiánakra is volt. Utó-
 dai Dávidról, Gyöngyösről, Hunthauzról, Dúsról, Palásty-
 ok, Komáromiáról, Hunthauzról. Mária testvéreinek
 ja: „Családi levéltárunkban egy clenchus honorum a Dal-
 mady - család javait a 17. század végéről, vagy a 18. szá-
 zad elejéről előpántolja. E szerint a család, Péter-Prudny,
 Nyitra, Tassay, Komárom, Bars és Trencsén megyében
 népszerűen felhorott 48 falut is pusztított, vagy ezen fa-
 lalban is pusztítottak rejtelt birtokosok. A család fiatal
 tudományai szerint, a mint fenn volt mondja - is volt. Es-
 sel fennben Nagy Jánosról a „Magyarország családai”
 című munkában ezt olvassuk: A Dalmadyal eri-
 mere hátrahagyott pusztítottak a mellett egy fia
 fia, Sándor aillagotata. A nagy családja fölött uala-
 mi madár letejtették fájnyalal, Dalmady család je-
 lenteg is el Komárom is fából uarmegyében, aru-
 kan lejármarásul vagy a fűvellettel (örögebb Dalma-
 dy fájnyal lejármarásival) öfőrefüggesül elöttem is me-
 retlen. Tehát nem Gyöngyösről, nem Nagy Jánosról nem
 volt tudományai Dalmady Sándor gyermekéről, Mária-
 áról is Miliályról, kiknek nevét a Berey család genea-
 logiája fűrtartotta. Kikről a Dalmady Sándorra vonatkozó

ripi befejező sorában már megemlékeztem. Ha a ge-
nalogia hiteles, akkor a család fiága ilyetéből Salma-
dy János fiaiban a Sándor ágai nem holtak.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár